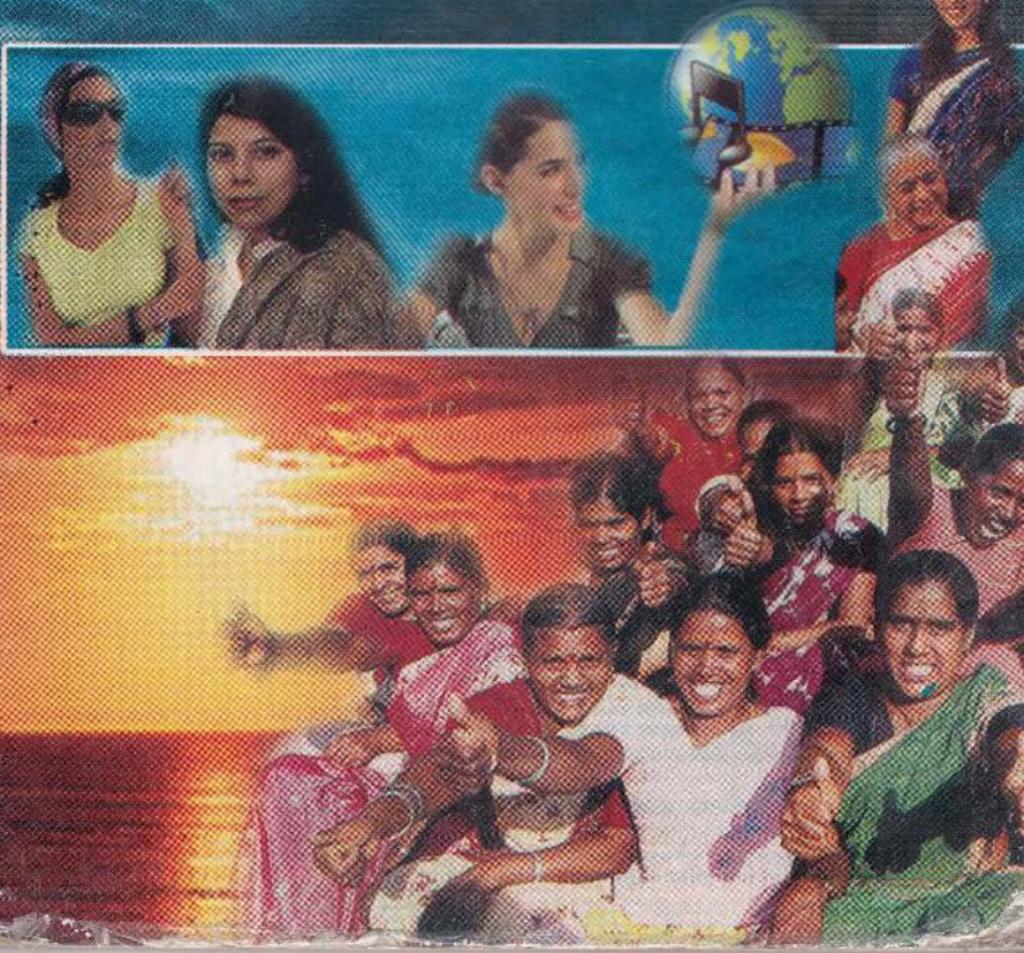
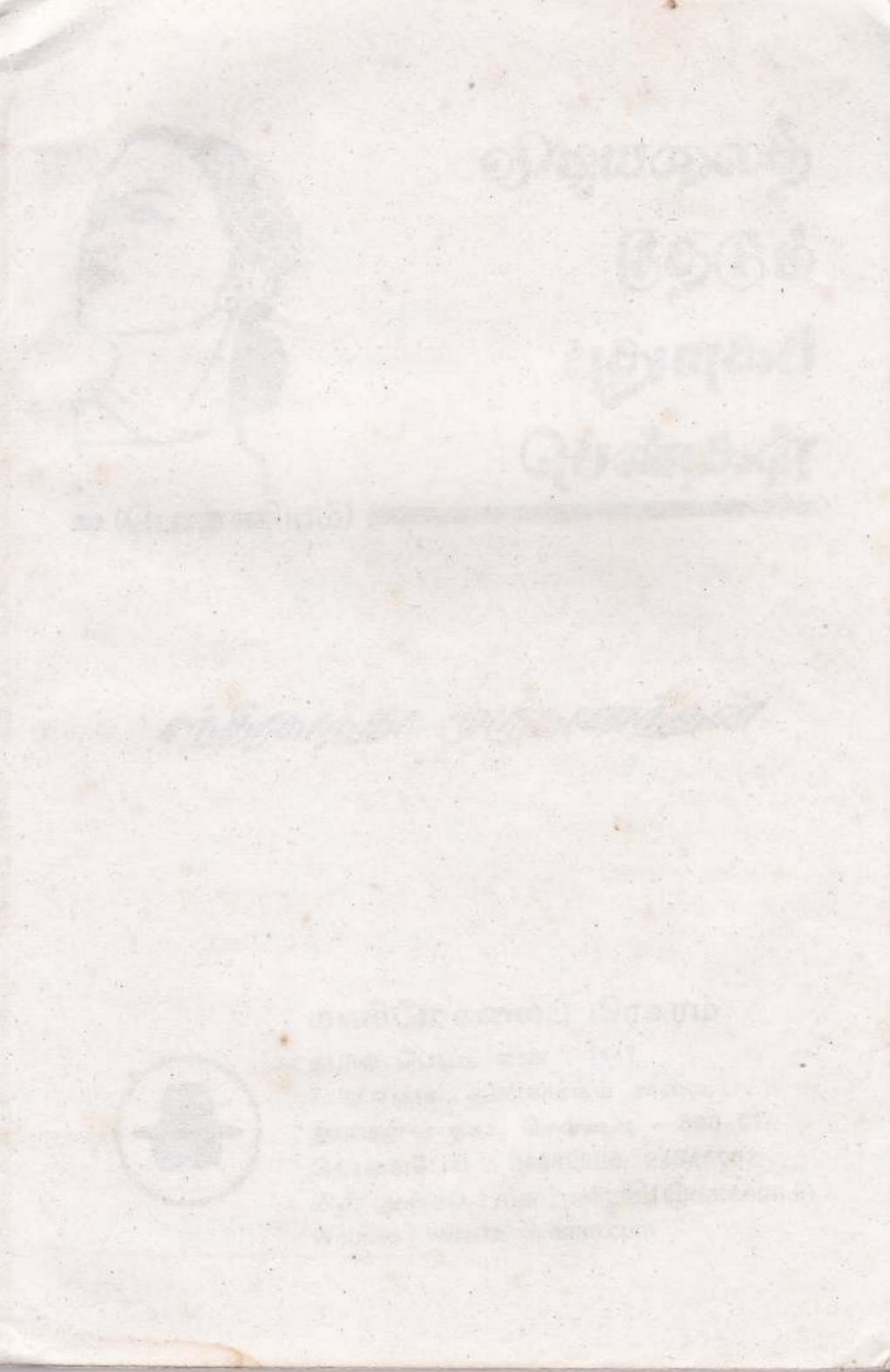

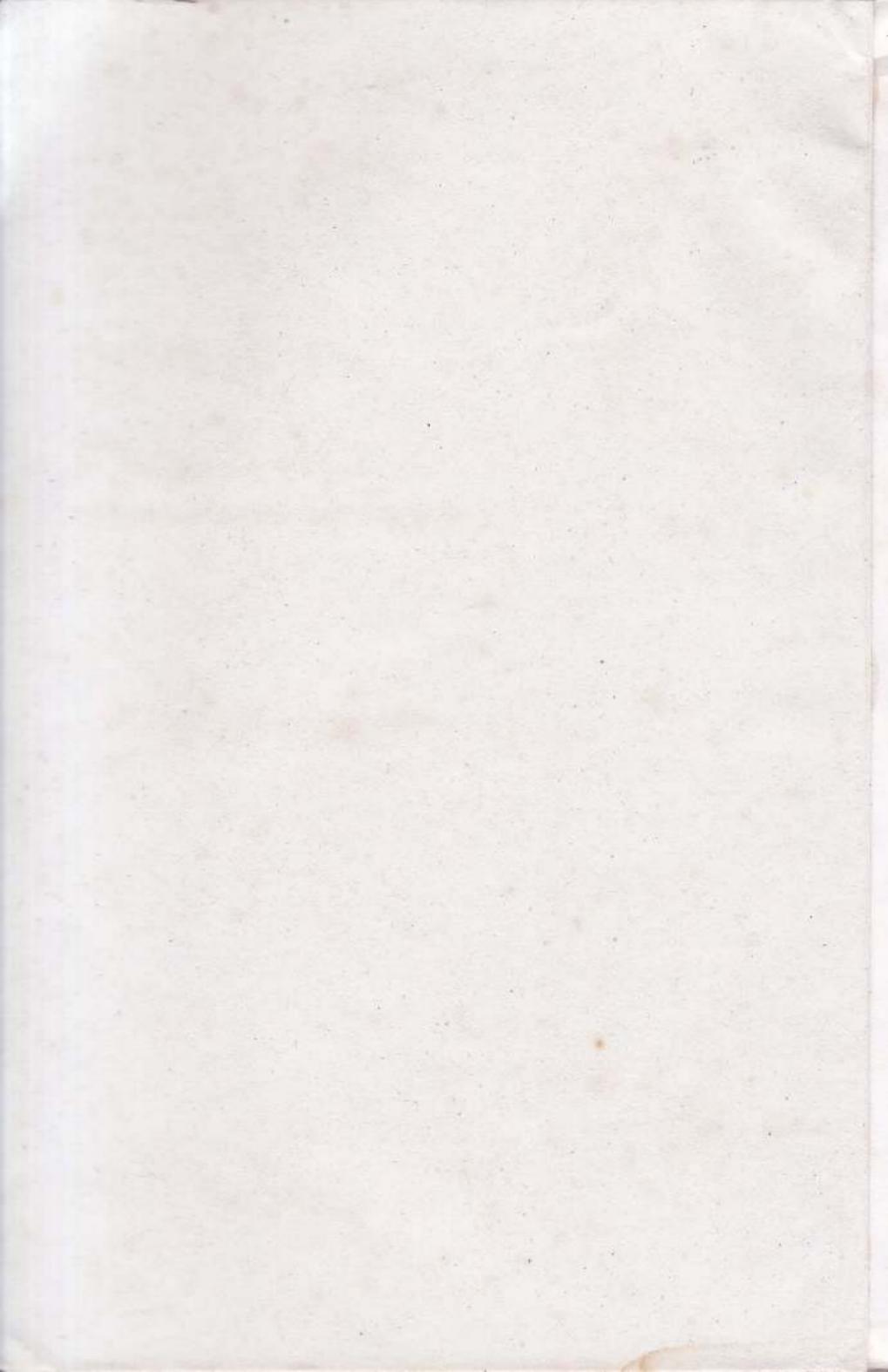
விழியலைத் தேடும் புதுயுகப் பெண்கள்

திருமதி. சந்தீரகாந்தா முருகானந்தன்

— (பெண்ணியம்) —

விழியலைத் தீடு புதுயுகிப் பெண்கள்

நந்திரகாந்தா முருகனாந்தன்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447

7 (ப.எண்4), தணிகாசலம் சாலை,
தியாகராய் நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 24342926, 24346082

மின் அஞ்சல் : manimekalai1@dataone.in

Website : www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

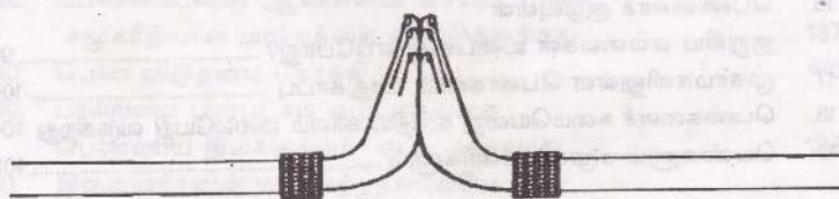
நூல் தலைப்பு	விற்யஸலத் தேரு புதியகப் பிப்ளகள்
ஆசிரியர்	சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்
மொழி	தமிழ்
முதற் பதிப்பு	2007
உரிமை	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	கிரென் சைஸ் (12½ x 18½ செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	11 புள்ளி
மொத்தப் பக்கங்கள்	208
அட்டைப்பட ஓவியம்	ராம்கி
லேசர் வடிவமைப்பு	கிறிஸ்ட் கம்ப்யூட்டர்ஸ் ④ 23725639
அச்சிட்டோர்	ஸ்கிரிப்ட் ஆஃப்ஸெட் சென்னை - 94.
நூல் கட்டுமானம்	தையல்
வெளியிட்டோர்	மனிலமகலைப் பிரச்சர் சென்னை - 17.

கலைஞர் வெளியீடு - 13

நூலின் இந்திய விலை ₹. 60.00

சமர்ப்பணம்

யுத்தத்தினாலும் சனாமியாலும் பொதுப்புக்கு உள்ளாகி அகதி முகாம்களில் அல்லவறும் பெண்களுக்கும், குடும்ப வன்முறைகளினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள பெண்களுக்கும், யுத்த அனர்த்தத்தினால் இளம் விதவையான எனது அன்பு மைத்துணி சகுந்தலாதேவிக்கும்.

வரானாக்கா

1.	பெண்ணியம், பெண் விடுதலை	15
2.	பெண் விடுதலையும் மானுட விடுதலையின் ஓர் அம்சமே	25
3.	பெண் விடுதலை நோக்கிய பயணத்திற்குத் தடை போட முடியாது	32
4.	குடும்பங்களில் தொடரும் பெண்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் எதிரான வன்முறைகள்	37
5.	பெண்களை உளச் சிதைவுக்கு ஆளாக்கும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள்	43
6.	பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு எதிராக மனித உரிமை அமைப்புகளின் அசமந்தப் போக்கு	47
7.	பெண்களை பெண்களே அவதாரு செய்தல், பெண்ணிய மேம்பாட்டைப் பின்தள்ளும்	51
8.	புரிந்துணர்வான பெண் சமுதாயமொன்று உருவாவதன் மூலமே ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் மாற்றங்கள் நிகழும்	54
9.	மதம் கலாச்சாரம் பெண் விடுதலை	57
10.	சமயம் - சமூகம் - பெண்	63
11.	போலியான மதக் கலாச்சார விழுமியங்களில் இருந்து பெண்கள் விடுபடுவது எப்போது?	69
12.	கலாச்சாரம், பண்பாடு என்ற போர்வையில் பெண்கள் அடக்கியாளப்படலாமா?	73
13.	மலையகத்தில் நிலைத்து நிற்கும் பெண்ணடிமைத்தனம்	76
14.	விதவைப் பெண்களின் மேம்பாடுபற்றிச் சிந்திப்போம்	86
15.	மனவிசி செத்தால் புது மாப்பிள்ளை கணவன் செத்தால் பழும் விதவை	92
16.	பெண்ணைச் சூழவுள்ள குறுகிய எல்லைகள் உடைவது எப்போது?	96
17.	முகாம்களிலுள்ள பெண்களின் பாதுகாப்பு	100
18.	பெண்களைச் சுமையென்று கருதிய காலம் மலையேறி வருகிறது 104	
19.	பெண்களும் சமூகப் பணிகளும்	108

20. பெண் பற்றிய பன்முகப் பார்வை - மக்கள் மத்தியில் பழமை பேண் நிலையிலிருந்து விடுபடவில்லை	114
21. பெண் விடுதலை என்பது பெண்ணின் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டைத் தகர்ப்பதல்ல	119
22. அசட்டுத் துணிவினாலும், நவநாகரீக மோசத்தினாலும் சீரழியும் பெண்கள்	122
23. பாலியல் பொம்மைகள்ல பெண்கள்	126
24. திருமண ஒப்பந்தங்கள் சமநிலையில் ஏற்படாதவரை குடும்பத்தில் பால சமத்துவம் ஏற்படப் போவதில்லை	130
25. பெற்றோர்களின் தலையிடுகளால் சின்னாபின்னமாகும் கணவன் மனைவி உறவு	135
26. சொர்க்கமா? நரகமா? உங்கள் கைகளில் தான்	139
27. மன்னித்து மறக்கும் குணமே மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு வடிகால்	144
28. பிரச்சினைகளும் கவலைகளும்	148
29. முழுச் சமுதாயத்தையும் முட்டாளாக்கும் விளம்பரங்கள்	152
30. பெண்களை மலினப்படுத்தும் சினிமா தொலைக்காட்சி	155
31. நடைமுறைப் பெண்களிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டிருக்கும் தொலைக்காட்சி மொகா பெண்கள்	158
32. காதல் என்றால்	162
33. இயந்திரமாகி வரும் பெண்	164
34. பெண் நோய்கள் பற்றிப் பேசுவது முக்கியம்	167
35. குடும்ப வன்முறைத் தடைச் சட்டத்தைப் பெண்கள் பயன்படுத்துவார்களா?	170
36. பால்நிலை அடிப்படையிலாக - அசமத்துவத்தைப் போக்க என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம்?	178
37. விலை மதிப்பற்ற உயிர்களை வீணாய் மாய்க்கலாமா?	182
38. பெண்ணியவாத ஆண்களின் செயற்பாடுகள் சமூகரீதியான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது	187
40. பெண் விடுதலை நோக்கி	190
40. பால்நிலை பாரபட்சம் ஒழியாதவரை பெண்ணிய இலக்குகளை எட்ட முடியாது	198
41. இளைஞர்களின் மனமாற்றத்திலேயே பெண்ணிய மேம்பாடு தங்கியிருக்கிறது	202

ஆசிரியாரின் நூல்கள்

1. பெண் விடுதலையும் சமத்துவமும் (கட்டுரை)
2. விடியலைத் தேடும் புதுயுகப் பெண்கள்

வெளிவர கிருப்பகவ

1. ஒரு வசந்தத்தீன் வருகை (கவிதை)
2. பூவைக்குள் பூகம்பாம் (கவிதை)
3. இத்தனை நாளாய் எங்கிருந்தாள்? (சிறுகதை)
4. நாளைய தலைவர்கள் (கட்டுரை)
5. வெள்ளை மனம் (சிறுவர் பாடல்கள்)

**ஆக்கங்களைப் பிரசுரித்த
ஸ்த்ரீரிகைகளுக்கு நன்றிகள்**

1. மல்லிகை	9. உதயன்
2. ஞானம்	10. ஸழநாடு
3. தாயகம்	11. வெள்ளி நாதம்
4. தீனக்குரல்	12. வெளிச்சம்
5. தீனகரன்	13. ஸழ நாதம்
6. வீரகேசரி	14. தமிழ் அலை
7. சுடர் ஓளி	15. தமிழ் உலகம்
8. நவமணி	16. சுங்க நாதம்

அணித்துறை

குறுகிய காலத்தில் தனது வீச்சான கவிதைகள் மூலமும், பெண்ணியம் தொடர்பான பத்தி எழுத்துக்கள் மூலமும், அதிகக் கவனிப்பைப் பெற்ற இலங்கையின் பெண்ணிய எழுத்தாளரான சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், மனித உரிமை டிப்பிளமோ சான்றிதழ் பெற்ற ஒரு கணக்கியல் ஆசிரியை. கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி இரத்மலானையில் பணிபுரியும் இவர், ஒரு சமூகசேவகருமாவர். சிறுவர் விடுதியின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றுகிறார்.

வன்னியில் பணியாற்றிய காலத்திலிருந்தே சமூக சேவைகளிலும், பெண்ணிய விவகாரங்களிலும் அக்கறையாக இருந்த இவர், கொழும்புக்கு வந்தபின்னர் பெண்ணிய எழுத்துக்களுடன் கவிதை, சிறுக்கை என்பவற்றிலும் பிரகாசிக்கிறார். 2003-ம் ஆண்டு மல்லிகை ஆண்டு மலர் மூலம் பெண்ணிய எழுத்தில் காலடி பதித்த இவர், பின்னர் ஈழத்தின் சகல பத்திரிகைச் சஞ்சிகைகளிலும் எழுத ஆரம்பித்தார். ஒவ்வொரு வாரமும் ஏதாவது ஒரு பத்திரிகையிலாவது இவரது படைப்பு வெளியாவதைக் காணமுடிகிறது.

பெண்ணிய எழுத்துக்களை இலகு நடையில், மிகச் சாதாரணமான நிலையிலுள்ள, விழிப்புற வேண்டிய நிலையிலுள்ள பெண்களும் படித்துப் பயன்பெறும் வண்ணம் எழுதுகின்ற மையினால் இவரது கட்டுரைகள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதுடன், எல்லாப் பத்திரிகைகளும் விரும்பிப் பிரசரித்து வருகின்றன. ஆண்களை அதிகம்

சாடாத் அதே வேளை ஆணாதிக்கத்தை அக்குவேறு ஆளி வேறாகப் பிரித்துக் காட்டும் கட்டுரைகளை, ஆண்களும் வரவேற்றனர். ஆணாதிக்க வசப்பட்ட பெண்களையும் சாடும் இவரது எழுத்து, இவரது இலக்கிய நேர்மையைக் காட்டுகின்றது.

சாதாரண குடும்பப் பெண்கள், கடினமாய் உழைக்கும் தொழிலாளப் பெண்கள், மேல்நிலையில் வசிக்கும் பெண்கள் என, எல்லா நிலையிலுள்ள பெண்களின் பிரச்சினைகளையும் அனுகி எழுதியுள்ள இவர், பெண்ணியத்தின் இலைகளையும், கிளைகளையும் மட்டும் தொடாமல், வேரையும் தொட்டு ஆணாதிக்கத்தினை உலுப்பியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மதம், பாரம்பரியம், கலாச்சாரம், பண்பாடு, பண்டைய இலக்கியம், ஆதிமனிதன் வாழ்வு முறை என அனைத்தையும் தொட்டு அலசியுள்ள இவரது பெண்ணிய எழுத்துக்கள், ஆய்வு நிலையில் நோக்கக் கூடியது. வினைத்திறன் மிக்க இக்கட்டுரைகள் சிறந்த விளைத்திறங்களை அறுவடையாக்கும் என நம்பலாம்.

சந்திரகாந்தாவின் கவிதைகள் போலவே, கட்டுரைகளும் வீச்சானவையும், வாசிப்புச் சுவை மிக்கவையுமாகும். சில சமயங்களில் ஒரே விடயத்தை மீள எழுதும்போது கூட, வித்தியாசமான பாரவையில் எழுதியுள்ளார். பத்திரிகைகளில் வந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு என்பதால் சொன்னவை மீள சொல்லப்பட்டிருத்தலை ஆங்காங்கே காணலாம். காத்திரமான தொகுதி.

- சந்திர

கொழும்பு

ஏன்னுரை

இது எனது பெண்ணியம் தொடர்பான இரண்டாவது நாலாகும். ‘பெண் விடுதலையும் சமத்துவமும்’ என்ற எனது முதலாவது பெண்ணிய நூலை வெளியிட்ட மணிமேகலைப் பிரசரத்தாரே, இதையும் வெளியிடுகிறார்கள்.

எனது பெண்ணியக் கட்டுரைகள் எப்பொழுதுமே, விடுதலை பெறவேண்டிய எல்லா நிலையிலுள்ள பெண்களையும் எட்டவும், புரியவும் வேண்டுமென்ற நோக்கோடு எழுதப்படுபவை. எனவே, ஆய்வு நிலைப்பட விடயங்களை விட, அனுபவ மற்றும் யதார்த்த தரிசனங்களாகவும், சாதாரண மட்டத்திலுள்ள பெண்களும் விழிப்புற வேண்டும் என்பதற்கமையவும் எழுதப் பட்டுள்ளன. எனினும் உயர் வாசிப்புக்கான ஆய்வு ரீதியிலான சில கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளேன்.

பெண்ணியம் பற்றிக் கடந்த சில தசாப்தங்களாக நாம் நிறையவே பேசுகிறோம்; எழுதுகிறோம்; கருத்தரங்குகள் நடாத்துகிறோம். பலவித ஆய்வுகளை மேற்கொள்கிறோம். பல்கலைக்கழக மட்டத்தில், பாட விதானத்தில் உள்ளடக்கியிருக்கிறோம். பெண்ணிய வாதிகளின் செயற்பாடுகளால் சில பால் சமத்துவ மற்றும் பெண் விடுதலை இலக்குகளையும் எட்டியுள்ளோம்.

புதிய நூற்றாண்டில் சில பெண்கள் வியத்தகு முன்னிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள். பெண் பற்றிய வாய்ப்பு என்பனவற்றில், குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை இன்றைய பெண்கள் எட்டியுள்ளார்கள். எனினும், பல பெண்கள் உலகின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் இன்னமும் அடக்குமுறைகளுக்கு உள்ளாகி வருகின்றனர். முன்னேற்றத்தை எட்டிய பெண்களிலும், கணிசமானோர் குடும்பமட்டத்தில் இன்றும் கூட விடுதலை பெறவேண்டியவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். மேலும், பெண்கள் பலவிதமான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு, குறிப்பாக பாலியல் விவகாரங்களில் - உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். இதனால் கொலை செய்யப்படும் நிலைமை இன்றும் தொடர்கிறது.

குடும்ப அலகு என்ற ஒருதலைப் பட்சமான சம்பிரதாயத் திணிப்புகளுக்கும், போவிக்கற்பெனும் மாயைக்குள்ளும் பெண்கள் இறுக்கமான வலைகளுக்குள் சிக்குண்டு போடுள்ளனர். பாரம்பரிய கலாசாரப் பண்பாட்டு அம்சங்கள் சில வும் இன்னமும் பெண்களை இடருறுத்துகின்றன. மதங்கள் மறைமுகமாகவோ, நேரடியாகவோ பெண்களை இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக்குகின்றன. பெண் தெய்வ வழிபாடு பெண்ணுக்குச் சில சிறப்புகளைக் கொடுத்தாலும், பல விடயங்கள் பெண்ணைப் பின்னிலைப்படுத்தியதாக அமைந்துள்ளன.

விதவைப் பெண்களின் வாழ்நிலையில் புரட்சிகரமான சில மாற்றங்களைச் சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள போதிலும், பயணிக்க இன்னமும் நெடும்

தூரம் உள்ளது. பூரணமான சுதந்திரத்தை பெண் இன்னமும் எட்டவில்லை என்றே கூறவேண்டும். திருமண மற்றும் கலாச்சார விடயங்களில், இதை நாம் அவதானிக்கலாம். சீதன் அரக்கன், திருமணத் துணையை தெரிவு செய்ய முடியாமை என, பல தடங்கல்கள் இன்னமும் பெரும்பான்மையான இடங்களில் தொடர்கிறது.

ஆன்களின் தன்மைனப்பினாலும், தாழ்வுச் சிக்கல்களினாலும், குடும்பங்களில் இன்றும் பல பெண்கள் வன்முறைகளுக்கு உள்ளாவதுடன், மனவேதனையை அனுபவிக்கிறார்கள்.

பெண்களின் அரசியல் உரிமைகளும் இன்னமும் முழுமையடையவில்லை. பெண்களின் குடும்பச் சுமையானது அரசியலில் ஈடுபடுவதை மட்டுப்படுத்தும் இன்னொரு காரணியாக இருக்கிறது.

பெண்களைப் பெண்கள் இழிவுபடுத்தலும், பெண்ணியவாதிகள் ஆண்களைக் குற்றவாளியாக்கி அதீதமாகச் சாடுதலும், ஆண்களைப் பெண் விடுதலை நடவடிக்கைகளில் அரவணன்த்துக் கொண்டு போகாமையும், பெண் விடுதலைப் பயணத்தை மந்தகதியாக்குகின்றன.

இன்னொரு புறம் பெண்கள், தமது உத்தமங்களை மேம்படுத்துவதை விடுத்து, தமக்குரிய பணிகளிலிருந்து விலகுவதும் மறையான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும். மேலும் சினிமா, விளம்பரம் முதலானவற்றில் ஆடைக் குறைப்புகள் செய்து. தாமே தம்மைப் போகப் பொருளாக்கித் தாழ்வுறுதலும் பெண் விடுதலைப் பயணத்தை அமர் முடுகலாக்குகிறது. இவ்விடயங்களில்

அதிகக் கவனமும், சாதகமான முன்னெடுப்புகளும் அவசியம்.

எனது இந்நாலை அழகுற வடிவமைத்து வெளியிடும் மணிமேகலைப் பிரசரத்தாருக்கும், ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களுக்கும், எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எனது முதலாவது பெண்ணிய நூலுக்குப் பெரும் ஆதரவினை வழங்கிய வாசகர்கள், இந்நாலுக்கும் தமது ஆதரவை நல்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

மீண்டும் இன்னொரு நூலில் சந்திப்போம்.

அன்புடன்

சந்திரகாந்தா மருகானந்தன்

81¹/₁. மணிங் இடம்

வெள்ளவத்தை

கொழும்பு - 6.

இலங்கை.

சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

இலங்கையில் உள்ள குறிப்பிடத்தக்கப் பெண்ணியம் சார் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்தன். பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அந்திகளைத் தனது கூரிய பார்வையின் ஊடாக நோக்கி ஆழமான பல கட்டுரைகளைப் படைத்த வண்ணமுள்ள திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், 1993 காலப் பகுதியில் உளவியல் கட்டுரை ஒன்றின் ஊடாகப் பத்திரிகை உலகினுள் புகுந்தார்.

பெண்கள் எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருந்தாலும், பெண் அடக்குமுறை என்பதற்கான விடிவு இன்னமும் கிட்டவேயில்லை. இதற்காகவே நான் கட்டுரைகளை வரைந்து கொண்டிருக்கிறேன் எனக்கூறும் திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், யாழ். கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் தனது கற்றலை முடித்துக் கொண்டு ஆசிரியராக கொழும்பில் இரத்மலானை இந்துக் கல்லூரியில் பணியாற்றி வருகின்றார்.

இலங்கையின் பிரபலமானதொரு படைப்பாளி டாக்டர் ச. முருகானந்தனின் மனைவியான இவர், தனது ஆசிரியப் பணியுடனும் எழுத்துத் துறையுடனும் மாத்திரம் நின்றுவிடாது, கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் ‘உழைக்கும் மகளிர் நிறுவன’த் தலைவியாகவும், ‘யோகர் சவாமிகள்

முதியோரில்ல'க் கொழும்பு இணைப்பாளராகவும் பணியாற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன், இவ்வாறான பணிகள் ஊடாகத் தனது எழுத்தறிவை வளர்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறதெனவும் குறிப்பிடுகின்றார் திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்.

மிகுந்த கஷ்டப் பிரதேசமான கிளிநோச்சி மாவட்டத்திலே பதினெண்து வருடங்களுக்கு மேல் வாழ்ந்தமையால், அப்பகுதிப் பெண்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்கள், துயரங்களைத் தனது எழுத்துக்களுடாக வடித்துள்ளார். ஒரு பகுதிவாழ் மக்களோடு மாத்திரம் நின்று விடாது, மலையகப் பெண்களுக்குக் கல்விகற்றவில் ஏற்படும் பாதிப்பு, பாலியல் வல்லுறவு ஒட்டுமொத்தமாகப் பெண்கள் அனுபவிக்கும் அத்தனை பிரச்சினைகள் பற்றியும் அவற்றுக்கான தீர்வுகளோடு இலங்கையின் முக்கிய பத்திரிகைகளில் எழுதி வருகின்றார்.

18 வயதிற்குட்பட்ட வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள சிறுவர்களின் கல்வியறிவு உட்பட பல்வேறு அபிவிருத்திகளுக்காக ஒரு அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தை ஆரம்பிக்கும் முயற்சியில் தற்போது ஈடுபட்டுள்ள திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், அண்மையில் ‘பெண் விடுதலையும் சமத்துவமும்’ என்ற நூலை மணிமேகலை பிரசுரத்தின் ஊடாக வெளியிட்டுமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அனோஜா ஸ்காந்தன்

விழியலை தீடு புறுஞ்சுப் பெண்கள்

1. பெண்ணீயம், பெண் விடுதலை

உலகளாவிய ரீதியில், மிகவும் அநீதியான முறையில் காட்டப்படும் பாகுபாடு பால் பாகுபாடேயாகும். தன்னை ஒத்த இன்னொரு மனிதப் பிறவியான பெண்ணுக்குச் சம அந்தஸ்து வழங்காமல், ஒருவித அடிமை நிலையில் இச்சமூகம் அவளை வைத்துள்ளது. மேலாண்மை மிக்க ஒரு பிறவியாக ஆணையும், அவனுக்காக வாழும் ஒரு பிறவியாக பெண்ணையும், இச்சமூகம் வரையறுத்து வைத்துள்ளது. எந்த ஒரு விடயத்திலுமே ஆணின் நலன்களே முன்னுரிமைப் படுத்தப்பட்டுள்ளமையை, சகல அம்சங்களிலும் அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில், பெண் உரிமைகள் இழந்தவளாக எண்ணில்லாங்காத் துன்பங்களை அனுபவித்து வருகிறாள்.

பிறப்பிலிருந்தே - ஏன் பிறப்பதற்கு முன்னர் கருவிலிருக்கும் போதே, ஆரம்பிக்கும் ஒடுக்கு முறைகள் மரணம் வரை தொடர்கிறது. இதனால் ஆற்றலும்

ஆனுமையும் கொண்ட பெண்ணைத் தலையெடுக்க விடாமல், ஆணாதிக்கச் சமூகம் ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்களைப் பின்தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறது. காலம் காலமாகப் பண்பாட்டுப் போலி எனும் மாண்புக்குள் பெண்கள் பற்றி வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்ற கருத்துக்கள், பெண்களுடைய அளப்பரிய ஆற்றல்களைக் கூட அங்கீகரிப்பதைப் பின்தள்ளி நிற்கின்றன. சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு, கலாச்சாரம், மதக்கோட்பாடு, அரசியல் நிலைமை என்பவை பெண்ணுக்குப் பாதகமாகவே அமைந்துள்ளன.

சமூக சமூர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக விளங்குகின்ற பெண், பரஸ்பர உடல், உளத் தேவைகளுக்கு அவசியமான பெண், இன்றைய உலகில் ஒரு சொத்துடைமை போலவே ஆணாதிக்கச் சமூகத்தால் பயன்படுத்தப்படுகிறாள். படைப்பியல் ரீதியாகப் பால் வேறுபாடு மட்டுமே இருக்கின்ற பெண்ணை, இந்தச் சமூகம் சமமாக ஏற்றுக் கொள்ளாமலிருப்பது தூரதிஸ்டமே.

குடும்பத்திற்கு உள்ளேயும், சமூகத்திலும் பெண்ணின் நிலை கீழ்ப்படுத்தப்பட்டே உள்ளது. வீட்டுப் பணி, வேலை வாய்ப்பு, சம்பளம், சுதந்திரமாகச் செயற்படல், கல்வி, சொத்துடைமை, திருமணம், பாலியல் விவகாரங்கள், மதம், அரசியல் என்று பல்வேறு அம்சங்களிலும் பெண் சுதந்திரமற்றவளாக, உரிமை இழந்தவளாகவே இருக்கிறாள். மேலும் பெண், குடும்பம், தொழில் என்று இரண்டு சமைகளைச் சுமக்க முடியாமல் சுமக்கிறாள்.

பெண்களை அழுத்தும் பிரச்சினை, அவர்களை மட்டும் பாதிக்கவில்லை. அவளது குடும்பத்தையும், முழு

சமூகத்தையும் பாதிக்கின்றது. இது சமூகத்தால் உணரப்படவில்லை. பெண்களின் நிலை, அவர்களின் பங்கு, அனுபவிக்கும் உரிமை என நோக்கும் போது, பல விடயங்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளன.

பெண்களின் அடிப்படை உரிமைகள் எவை என்பதை வரையறைப்பதில், பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்கள் பல விடயங்களில் ஒத்த கருத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். கல்வி உரிமை, தொழில் உரிமை, திருமண உரிமை, சொத்துரிமை, அரசியல் உரிமை, சுதந்திரமாக முடிவெடுக்கும் உரிமை, பாலியல் உரிமை என்பவை முக்கியமானவையாகும்.

1. கல்வி

பெண் விடுதலையின் முதலாவது முக்கியமானதுமான அம்சமாகக் கல்வியைக் குறிப்பிடலாம். கல்லாதாரர் கண்ணில் புண்ணுடையார் என்று வள்ளுவர் கூறினார். கல்விக்கண்ணின் மூலம்தான் விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறது. ஆசிய, ஆப்பரிக்க நாடுகளில் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பெண்ணுக்கு கல்வி மறுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கல்வியில் சரிநிகரான சந்தர்ப்பம் வழங்கினால்தான் பெண் தன் தாழ்நிலையை உணர்ந்து விழிப்புறவும், விடுதலை பெறவும் முடியும், இன்று இதற்கு வழி பிறந்துள்ளது.

2. வேலை வாய்ப்பு

பெண்களுக்கு வீட்டு வேலை என்னும் பாரிய சுமை ஆணாதிக்க சமூகத்தால் பக்கச் சார்பாகத்

திணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஊதியமற்ற இந்தப் பணிகளால் அவள் பல மணி நேரம் வீட்டுக்குள் அடைப்பட்டிருந்து அயராது உழைக்கிறாள். இதனால் பெண்கள் உழைத்துச் சம்பாதிக்காததனால், அவர்கள் ஆண்களில் தங்கியே வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியது. பெண்கள் வேலைக்குச் செல்வதால் எமது கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பன பாழாகிவிடும் என்று திரையிட்டு இச்சமூகம் பெண்ணை ஒதுக்கி வைத்திருந்தது. இந்த நிலையில் ஏற்பட்டு வருகின்ற மாற்றம் பெண்ணை எழுச்சியுற வைத்துள்ளது.

பெண்கள் இல்லச்சிறைகளில் இருக்க வேண்டியவர்கள் அல்ல என்றும், அவர்களும் வெளியுலகோடு இணைந்து சகல தொழில்களும் புரிய வேண்டுமெனவும் பெண்ணியவாதிகள் கூறுகின்றனர். மேலும், பெண் தொழிலாளர்களுக்கு சமச் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டியதும் அவசியம்.

3. திருமணம்

பெண்களுக்குத் திருமணச் சுதந்திரம் நீண்ட காலமாகவே எட்டாக்கனியாக இருந்து வருகிறது. காதல், பாலியல் விவகாரங்களிலும் ஆணுக்கு நிகரான சுதந்திர அணுகுமுறை இல்லை. தனது எதிர்கால வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் உரிமை பெண்ணுக்கு இல்லையா? கருத்துச் சுதந்திரமும், சுயமாக முடிவெடுக்கும் சுதந்திரமும், சுயமாகச் செயற்படும் உரிமையும், திருமண விடயத்தில் மாத்திரமின்றி அனைத்து விடயங்களிலும் பெண்ணுக்கு இருக்க வேண்டும். இது அடிப்படை மனித உரிமையாகும். மேலும் சீதனக் கொடுமை இன்ன எம் நாட்டில் பெண்களின்

திருமணத்திற்கும், ஏன் இல்வாழ்வுக்கும் கூடத் தடையாக உள்ளது.

பெண்களைப் பொறுத்த வரையில், காதலும் கூடச் சமநிலையில் ஏற்கப்படவில்லை. காதலில் தோல்வி கண்ட பெண்களை மணப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டும் சமூகம், ஆண்கள் விடயத்தில் கண்களை மூடிக் கொண்டிருக்கிறது. அத்துடன் கற்பு என்ற ஒழுக்க நெறி, பெண்களுக்கு மட்டும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இவ் ஒழுக்க நெறி இருபாலருக்கும் அவசியமானதாக இருக்க வேண்டும். பாலியல் வல்லுறவின் மூலம் பாதிக்கப்படும் பெண்கூட குற்றவாளியாக, மாச்சையவளாகப் பார்க்கப்படுதல் அநியாயமானது.

4. மறுமணம்

இன்று யுத்தம் உலகெங்கும் தலை விரித்தாடுவதனால், விதவை திருமணம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். விதவைகளை நற்காரியங்களிலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்படுதலும் கொடுமையே!

5. அரசியல் உரிமை

ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் அரசியலிலே சமவாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். சில நாடுகளில் இன்றும் கூட, வாக்குரிமை பெண்களுக்கு இல்லாதிருக்கிறது. அரசியல் உரிமையைப் பெறுவதன் மூலம் ஏனைய உரிமைகளையும் பெற்றிட வாய்ப்பும் கிட்டும்.

பெண்ணியம் என்பது பெண்ணின் சுயமான இருப்பை உறுதிப்படுத்துவதுடன், பெண்ணின்ததைப்

பாரபடசமாகத் தாழ்வுப்படுத்தும் அம்சங்களை நீக்கி, பெண்ணின் நிலையை மேம்படுத்தும் விடயங்களை உள்ளடக்கியது. இதன் முக்கிய அம்சமாகப் பெண் விடுதலை எட்டப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. பெண்களின் விழிப்புணர்வையும், போராடும் தன்மையையும் விரிவிடையச் செய்து, சுகல உரிமைகளையும் பால் பாரபடசமின்றிப் பெற்று, பெண்களின் உத்தமங்களை உயர்வடைய வைக்கும் உயரிய நோக்கம் கொண்டு, பெண்ணிய முன்னெடுப்புகள் இயங்கு நிலையில் உள்ளது.

சமூகத்தில் நிலவும் எல்லாவிதமான ஏற்றத் தாழ்வுகளும், ஒவ்வொரு சமூக அடையாள வேறுபாட்டிலுமான ஒடுக்கு முறைகளும், காலப் போக்கில் தீங்குறு பிரிவினரின் எதிர்ப்பைச் சந்திப்பது உலக நியதியாகும். இவ்வாறே பால் பேதத்தினால், வழக்கிலுள்ள ஆண்டான் அடிமை நிலையும், ஒடுக்கப்பட்ட பெண் பாலரிடமிருந்து எதிர்ப்பைச் சந்தித்துள்ளது. இந்த எதிர்ப்பானது ஆண் வர்க்கத்திற்கு எதிரானது அல்லவென்றும், ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரானதே என்றும் உணரப்பட்டுள்ளது.

எமது நாட்டிலும் அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட இன ஒடுக்க வன்முறை, ஆழிப் பேரலை, கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகத் தொடரும் உள்நாட்டு யுத்தம் என்பன குடும்பங்களை வெகுவாக சீரழித்துள்ளன. குடும்ப அலகுள் ஏற்பட்ட உயிர், உடமை, உறையுள், இழப்புகள், அங்கவீணங்கள் என்பவற்றால், போரின் வடுக்கள் இன்னமும் தொடர்ந்தபடி வலியை ஏற்படுத்துகின்றன. பெண்களின் அவலநிலை இதில் அளப்பரியது.

பாலியல், வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பெண்கள் ஒரு புறம்; விதவைக் கோலத்தில் துணைவனின் உழைப்பும் பாதுகாப்புமின்றி, நித்திய வாழ்வுக்காகப் போராடும் பெண்கள் மறுபுறம்; எல்லாமிருந்தும் சமத்துவமின்றி, குடும்பங்களிலும் சமூகத்திலும் அல்லவுறும் பெண்கள் இன்னொருபுறம் எனப் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு பெண்கள் முகம் கொடுக்கிறார்கள்.

விதவைப் பெண்கள் இதனால் தனிமையாகக் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்றுப் பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இத்துடன் இடப்பெயர்வும், அகதி வாழ்வும் இன்னும் பல இன்னல்களைப் பெண்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஒரு பெண் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளவும், குழந்தைகளைப் பாதுகாப்புடனும், போஷாக்குடனும் வளர்க்கவும் அவள் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியவளாக இருக்கிறாள். வன்முறைகளும், துஷ்பிரயோக எத்தனங்களும் அவள் சீரிய பயணத்தை இடருத்தி நிற்கின்றன.

பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியுள்ள இவ்வாறான விதவைப் பெண்களும், கணவனால் வஞ்சிக்கப்பட்ட அல்லது கைவிடப்பட்ட ஏழைப் பெண்களும், வாழ்வையே இழந்துவிட்டதான் நிலையில் மாற்றம் ஏற்படுதல் காலத்தின் தேவை. ஏற்கெனவே வருவாயிட்டும் தொழில்களில் பெண்கள் ஈடுபட்டவர்களாக இருந்திருந்தால், இவ்வாறான நிலையில் துணிவுடன் அடுத்த அடியை எடுத்து வைக்க முடியும். இதனால் தான் பெண்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பும், வருவாயிட்டலும் அவசியம் என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

இன்னொருபுறம் கணவனோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெண்கள் கூட, வருவாயிட்டுபவளாக

இருந்தால், அவள் அவனில் முற்று முழுதாகத் தங்கியிருக்கும் நிலையிலிருந்து விடுபடுகிறாள்ளல்லவா? மேலும் இவ்வருவாய் மூலம் அவருக்கெதிரான அடக்கு முறைகளும் குறைவடையும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறதல்லவா?

பெண் விடுதலை முன்னெடுப்புகள் முதலில் குடும்ப மட்டத்தில் ஆரம்பித்து, கிராம மட்டத்து மகளிர் குழுக்கள் இணைந்து, இவை ஒன்றிணைந்து மாவட்ட மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் முன்னெடுக்கப்படும்போது, பெண்ணிய மேம்பாடு பரம்பலடையும். இதற்கான உதவிகளை அரசு, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் மத, சமூகசேவை அமைப்புகளும் செய்வது அவசியம். பெண்ணிய அமைப்புகளின் பங்கு வெறும் ஆய்வுகளுடனும், கருத்தரங்குகளுடனும் நின்றுவிடாமல் மக்கள் மத்தியில் ஊடுருவி, செயற்திறன் மிக்கதான் அம்சங்களில் அக்கறை செலுத்திட வேண்டும்.

இம்முன்னெடுப்புகளில் முக்கியமானதாகப் பெண்களுக்கான சுயதொழில் முன்னெடுப்புகளும், சேமிப்பும், முதியோர் கல்வியும், மூட நம்பிக்கை களையும் நிலையும் முக்கிய இடம் பிடிக்க வேண்டும். மத, பண்பாட்டு, கலாச்சார, பாரம்பரிய அம்சங்களிலுள்ள பெண்களை அடக்கும் அல்லது இரண்டாம் பட்சமாக்கும் அம்சங்கள் பற்றிய விரிவான அனுகுமுறையும் கேவைப்படுகிறது.

இவ்வாறான முயற்சிகளின் முன்னெடுப்பில், முரண்பட்டு நிற்பதை விடுத்து, நல்ல அனுகுமுறையுடன் அரவணைப்புடனான, சமூகத்தின் பங்குபெற்றுதலையும், ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுப் பயணிக்க வேண்டும்.

ஆண்களையும், ஆணாதிக்கவாதிகளையும் இச் செயற்பாடுகளில் பங்குபற்ற வைத்தல், முதற்படியாக அமைய வேண்டும். அதிலும் ஆணாதிக்கத்தில் முழுகியுள்ள பெண்களின் மனமாற்றத்தை எட்டுவதில் வெற்றி காண வேண்டும்.

பெண்கள் தமது ஆற்றல், ஆளுமை, அதியுச்சச் செயல் திறன் என்பவற்றை தரிசனமாக்கியும் நிற்பதன் மூலம், சாதனையான அறுவடைகளையும் விளைதிறனுடன் ஈட்டி நிற்கிறார்கள். இது இன்றைய பெண்ணிய முன்னெடுப்பின் முக்கிய வெற்றிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

பழமை வாதங்களை கண்மூடிக்கொண்டு அப்படியே ஏற்று நடப்பதை விடுத்து, அதிலுள்ள நல்ல அம்சங்களைக் கடைப்பிடிப்பதுடன், பக்கச் சார்பான், பெண்களுக்கெதிரான அம்சங்களைப் புறம்தள்ளவும் தயங்கக் கூடாது. மத, பண்பாட்டு அம்சங்களிலும் கூட இவ்வாறான அனுகுமுறை பேணப்பட வேண்டும்.

அனுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவாக இருக்கும் மனிதத்தை, மனிதநேயப் பண்புகளை உருவாக்கி, அதனுடே ஏனைய விடுதலைகளோடு பெண் விடுதலையும் எட்ட முயற்சிக்க வேண்டும். பெண் விடுதலை என்பது எட்டாத கனியல்ல, முயற்சியுடன் பெண்கள் நினைந்து செயற்பட்டால், பெண் விடுதலையை எட்ட முடியும் என்பதையும், பெண்களின் வாழ்நிலை மேம்பாட்டையும் என்பதையும் திடமாக நம்பி, மனித நேயம் மிக்கவர்களாகத் தாழும் செயற்பட்டு, மக்கள் மத்தியில் இயல்பாகவே எழும் மனித நேயத்தைப் பிரகாசிக்க வைப்பதுடன், அங்கு புறத்தாக்கங்களினால் அனைந்து விடாமலும் பார்த்துக் கொள்ளுதலும் அவசியம்.

ஆக்ம சக்தியுடன் பெண் விடுதலையையும், பால் சமத்துவத்தையும் வென்றெடுக்கும் இலக்குடன் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டு, பெண்ணிய மேம்பாட்டிற்குத் தம்மை ஒப்புக் கொடுக்க, பெண்கள் முன்வர வேண்டும். தவறான சமூகப் பொருளாதார, அரசியல் அமைப்புகளிலிருந்து வேறுபட்டு, மானுடகுலத்தின் விழிப்புணர்வுக்கும், விடிவுக்குமாக இவர்கள் சுமக்கும் சிலுவையானது பெண்விடுதலையைப் பெற்றுத் தருவதோடு ஏனைய விடுதலைகளும் எட்ட வழிவகுக்கும்.

2. பெண் விடுதலையும் மானுட விடுதலையின் ஓர் அம்சமே

வாசற்கதவு திறந்திருக்கிறது. ஆனால் இங்கே யாரும் வருகிறார்களில்லை, பெண் விடுதலையை மீட்டெடுக்க! இதுதான் இன்றைய பெண்ணிய செயற்பாட்டு நிலை என்றால், அது தவறான கூற்றாகாது. பெண்ணுரிமை அமைப்புகள் புற்றிச் சோல் உருவான அளவுக்கு, அவற்றின் செயற்பாடுகள் தூரிதமாக எடுத்துச் செல்ல முடியாமைக்குப் பரவலான முயலாமையை முதற்காரணமாகக் கூறமுடியும். அடுத்த அம்சமாக இக்தேக்கத்திற்கான காரணம், ஆண்களை உள்வாங்காத அல்லது முழுமையாக ஈர்க்கப்படாமையும், குற்றவாளிக் கண்டில் நிறுத்தியதையும் குறிப்பிடலாம்.

பெண்ணுரிமை இயக்கங்களின் மலர்தலுக்குப் பின் பெண்கள் வாழ்நிலையிலும் சில மலர்வுகள் ஏற்பட்டுத்தானுள்ளன. கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, வாழ்க்கைத் தரம் என்பவற்றின் உயர்வோடு, புதிய தலைமுறைப் பெண்களிடையே பெண்ணியம் பற்றிய விழிப்புணர்வும் ஏற்பட்டுள்ளமை சாதகமான பலாபலன்கள். ஆனால், தொலைநோக்குடன் பெண்விடுதலை நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடாமற்போனதால் சில எதிர்வினைகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பாற்கடலைக் கடைந்தபோது அமிர்தமும், நஞ்சும் தோன்றினாற்போல் பெண்ணுரிமை

இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளினாலும் நன்மை, தீமை இரண்டுமே ஏற்பட்டுள்ளன என்பர்.

உலகமயமாதலில் எல்லாமே மேற்கத்திய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாவது போல், பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் அச்சொட்டாக எதுவித மாற்றமுமின்றி இங்கும் இறக்குமதியாகிச் செயலுருவம் பெற முயன்றமையே இப்பின்னடைவுக்கும், தேக்கநிலைக்கும் காரணமெனச் சிலர் கூறுவர். இதை மறுத்து நிற்கும் வேறு சிலர், இது வெறும் ஆணாதிக்கக் கூற்று என்று வாதிடுகின்றனர்.

இன்று உலகில் மிகப்பரவலாகப் பெண்ணுரிமை வாதமும், அதன் சட்டதிட்டங்களும் விவாதிக்கப் படுகின்றன. பால்நிலைச் சமத்துவம் பற்றிய கருத்தாடல்கள் பரவலாகி வருகின்றமை ஆரோக்கியமான சூழ்நிலைதான். ஏனெனில் பால்நிலைச் சமத்துவம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளல் என்பது இன்னமும் இறுக்கமாகவே நிற்கின்றது. பெண்கள் வாழ்வில் நிதர்சனமாகவுள்ள அடிமைத்தனமும், சமத்துவமின்மையும் ஆண்களால் மட்டுமின்றி இன்னமும் கூடப் பல பெண்களாலும் புரிந்து கொள்ளப்படாமை வேதனைக்குரியது. பெண்களின் வாழ்வைப் பின்தள்ளுகின்ற கசப்பான உண்மைகள், அவற்றின் அடிப்படைகள், அவற்றில் உள்ளிருக்கும் அவலமான துன்பங்கள் மட்டுமின்றி, பெண்ணின் மதிக்கப்பட வேண்டிய மகோன்னதங்கள், பெறுமதிகள் என்பவற்றையுமே உணரவிடாதபடி மரபு, பண்பாடு, வழமை, சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், மதம் சார்ந்த அழுத்தங்கள் திரையிட்டு மூடிநிற்கின்றன.

பொதுவாக இருந்து வருகின்ற தற்போதைய பெண்களின் நிலைமையை மாற்றியமைக்க விரும்பாமலும், புதிய வீச்சான பார்வைகளை, மதிப்பீடுகளை, செயற்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கி நிற்கின்ற போக்கும், பரவலாக அவதானிக்கப்படுகின்றது. பாமர்கள் மத்தியில் மாத்திரமின்றிப் படித்த மேலோர் வட்டத்திலும் கூடப் பெண் விடுதலை பற்றி சமூகமாக ஆராயமுடியாத நிலை இருக்கிறது. பெண்ணியச் சிந்தனைகள் பற்றிய கருத்தியல் ரீதியிலான புரிதலுக்கும், தெளிவடைதலுக்கும் தயார் இல்லாத மந்தத்தனமும், ஆர்வமின்மையும் மாத்திரமின்றி இன்னும் சிலர் மத்தியில் வெறுப்பும், பரிகசிப்பும் கூட அவதானிக்கப்படுகிறது. இத்தனைக்கும் மத்தியில் எதிர்நீச்சல் போட்டுத்தான் பெண்களின் திறமை, ஆற்றல், வெளிப்பாடு, ஆளுமை விருத்தி, பால்சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரம் முதலானவை வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.

இவ்வாறான சிரமமான விளைவுகளுக்கான காரணி எதிரும் புதிருமாக ஆணாதிக்கவாதிகளிடமும், பெண்ணியநிலை வாதிகளிடமும் இருக்கின்றன. ஆண் வர்க்கத்தைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தி வைத்து, பெண்வர்க்கம் தமது விடுதலைக் குரல் கொடுக்கின்றது. நியாயத்திற்காகக் குரல்கொடுக்கின்ற பெண்கள், தமது நிலையைச் சமூகத்தில் மேம்படுத்துவதை விடுத்து ஆணினத்துடன் மோதிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. இல்லறத்தில் ஒரு மித்து ஒத்தகருத்தை எட்ட வேண்டியவர்கள், இரு துருவமாக நின்றால் எதுவும் சீரடையப் போவதில்லை. பதிலாக மோதல்களும், பூசல்களும் வழுத்து, எதிரான அம்சங்கள்தான் வழுவடையும். இதுவே இன்றைய நிலைத்திரிசனம்.

ஒரு குடும்பத்தில் ஆண், பெண் இருவருக்குமிடையே புரிதலும், பகிர்தலும் இருந்துவிட்டால் சுதந்திரத்தின் பாதைகள் தானாகவே திறக்கும். இதை ஏற்றுக்கொண்டு குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் இருபாலாரும் தமக்குரிய பொறுப்புக்களை உதறித் தள்ளாமல், அதேசமயம் சுயமாக இருக்கும் தனித்தன்மையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பெண்ணின் கல்வியையும், பொருளாதார நிலைமையும் மேம்படுதல் முதலில் அவசியமானது. பெண்ணுக்குரிய சொத்துடைமையும், அங்கீகாரம் பெறவேண்டியது முக்கியம். சீதனம் என்கிற அரக்கனின் அசரத்தனமும் களையப்பட வேண்டும். இவ்விடயங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான செயற்பாட்டில், பெண்களே செயற்படுகின்ற அவலநிலை முதலில் மாற்றம் காணவேண்டும். நிஜக் குற்றவாளியானது ஆணாதிக்கமே அன்றி, ஆண்வர்க்கம் அல்ல என்ற தெளிவும், புரிதலும் புதிய திட்டவடிவங்களின் அம்சங்களில் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்.

பெண்ணின் உரிய இடம் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டுமாயின், முதலில் பெண்களின் ஆர்வமும், பங்களிப்பும் புரிதலைத் தோடர்ந்து ஏற்பட வேண்டும். சரியானவற்றை, அவசியமானவற்றை, நடைமுறைக்குச் சாத்தியமான வழிகளை, இனம்கண்டு செயற்படுவதன் மூலம் பெண் விடுதலையை எட்டுவதில் இணைந்து, படிப்படியாக முன்னேறிச் சவால்களை முறியடித்து, உரிய இலக்கை எட்ட முடியும்.

சிறப்பான பெண்ணிய ஆய்வுகளும், விவாதங்களும் விளைத்திறனான செயற்பாடுகளும், பல்கலைக்கழக மற்றும் மேலோர் வட்டப் படிதாண்டி, பரவலாகி, தீங்குறு பிரிவினர்

மத்தியில் கொண்டு செல்லப்படுதல், காலத்தின் தேவையாகும். ஊகங்களாலும், கலை இலக்கியங்களாலும் சாமானியர்களை அனுகும் அதேவேளை, நேரில் சென்று அமைப்புக்களைப் பரவலாக ஏற்படுத்திச் செயலூக்கம் பெறுவது முக்கியமாகும். இச்செயற்பாட்டில் ஆண்களையும் இணைத்துச் செயற்பட வேண்டும். காலம்காலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு இசைவாக்கம் பெற்றுவிட்ட சில மரபுப் பூச்சாண்டிகளும், பண்பாட்டுப் போலிகளும் மறுதலிக்கப்பட வேண்டும். இவ்விலக்கை எட்டுவது இலேசுப்பட்ட காரியமல்ல. துறைமுக அலை (கணாமி) கணப்பொழுதில் அழித்தது போல், இவற்றைச் சடுதியில் ஏற்படுத்திவிட முடியாது.

பொதுவாகவே இசைவாக்கமுற்று அதன் அடிப்படையில் செயற்படும் ஒரு சமூகத்தில், புதிய மாற்றங்கள் இலகுவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. அதிலும் எதிர்த்து நிற்கும்போது எதிர்ப்புணர்வும், பிரதி அனுகூலமும் ஏற்படும் சாத்தியமும் உள்ளதால், நிதானமான இணைந்த போராட்ட முறைகளே முனைப்புடன் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். கொல்லன் பட்டறையில் ஊசி விற்பது இலேசுப்பட்ட காரியமல்ல. பெண்ணிய முன்னெடுப்புகள் மழையில் உப்பு வித்தது போல் மாறிவிடாமல், காலநேர மனநிலையை அறிந்து வாழைப் பழுத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். எதிரியுடன் ஆயுதம் தூக்குவது போன்ற காரியங்கள் இங்கு பலனளிக்காது என்பதைப் பெண்ணிலை-வாதிகள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தேசத்தைப் பிரித்தெடுத்தால் அது வெற்றி. ஆனால் தேகத்தைப் பிரித்தெடுத்தால் அது குடும்பத்தில் தோல்விதான்! பிரிதலை விட இங்கே புரிகலும், புரிய வைத்தலுமே அவசியமாகிறது.

பெண் விடுதலையை வென்றெடுப்பதற்குப் பெண்கள் அமைப்புகளின் செயற்பாடுகள் மட்டும் போதாது. பெண்ணடிமைத்தனம் என்பது பெண்களுக்கான குறைபாடு மட்டுமல்ல. இது ஒரு சமூகக் குறைபாடே. இதற்குப் பாத்திரமானவர்களும், பாதிப்படைபவர்களும் பெண்கள் மாத்திரமல்ல. உதாரணமாக, சகோதரிகளுக்குச் சீதனம் கொடுக்க வேண்டிய இளைஞின் வாழ்வும் பாதிக்கப்படுகின்றதல்லவா? எனவே பெண் விடுதலையை முன்னெடுப்பதில் முழுச் சமூகமும், அரசும் கூடச் செயற்பட வேண்டும். சமூகம் என்கின்றபோது தனிநபர்களும், பலதுறை சார்ந்தவர்களும், நிறுவனங்களும் அடங்கும். உடைகவியலாளர்கள், கலை இலக்கியவாதிகள், ஆசிரியர்கள் எனப் பலதரப்பட்டவர்களின் பங்களிப்பும் அவசியம்.

எனவே பெண்களுடைய பிரச்சினைகள் என்பது அவர்களது மாத்திரமல்ல, அவை சமூகத்தின் பொதுப்பிரச்சினை. சமூக மேம்பாட்டை நேசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஈடுபாட்டுடன் பங்காற்றினால்தான் பெண் விடுதலையை எட்டமுடியும். இதற்கு அனைவரது பங்களிப்பும் அவசியம்: பால்நிலைச் சமத்துவ வழிகாட்டல் பற்றிய பிரக்ஞா, எல்லா மட்டத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். செயலூக்கம் பெற வேண்டும்.

குழந்தை வளர்ப்பில் தொடங்கி, பாடசாலையிலும் சமத்துவம் பேணப்படுதலும், போதிக்கப்படுதலும் அவசியமான செயற்பாடாக வேண்டும். பாடத்திட்டங்களிலுள்ள அலகுகளில் ஆணாதிக்கச் சிந்தனைகள், இனவாதச் சிந்தனைகள் போலவே அகற்றப்பட வேண்டும். குடும்பத்திலும் பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்பவை மாறாவித்திகள் அல்ல என்ற புரிதல்

எற்படுத்தப்படல் வேண்டும். நல்ல மாற்றங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டும், அடிப்படை அம்சங்கள் சிதைவுறாமலே!

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகப் பெண்களே பெண்களுக்கு மாறாகப் பெண்விடுதலையை மறுத்துச் செயற்படுகின்றமையைக் கணளையப்பட வேண்டியது அவசரமானதும், அவசியமானதுமான செயற்பாடாகும்.

சமூகத்தில் மனித உரிமைகள் மதிக்கப்படும் போது பெண் விடுதலையும் எட்டப்பட்டுவிடும் பால்பேதமற்ற மனித நேயமே இன்று தேவைப்படுகிறது. பால் மோதல் அல்ல!

3. பெண் விடுதலை நோக்கிய யயனைத்திற்குத் தடைபோட முழியாது!

பெண்களின் சுதந்திரத்திற்குத் தடையாக இருப்பவர்கள் ஆண்களா அல்லது பெண்களா என்ற கேள்விக்குப் பலரும் தம் கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், பெண்களின் சுதந்திரத்திற்குத் தடையாக இருப்பவர்கள் ஆணாதிக்க சிந்தனையின் பாற்பட்ட இருபாலருமே. பெண்களின் சுதந்திரத்தை மறுத்து நிற்பவர்கள் ஆண்களிலும் இருக்கிறார்கள், பெண்களிலும் இருக்கிறார்கள். அதே போலவே, பெண்களின் சமத்துவத்திற்காகக் குரல் கொடுப்பவர்களிலும் இருபாலரும் இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஒரு படி ஆழமாக நோக்கினோமானால், பெண்களை முதன்முதலாக விழிப்புற வைத்தவர்கள் ஆண்கள்தான். எமது தமிழ்ச் சமூகத்தில் பாரதியார், பெரியார் முதலான ஆண்களே பெண் விடுதலைக்காக உரத்துக் குரல் கொடுத்த முன்னோடிகளாக இருக்கிறார்கள். எனவே, ஒன்றை நாம் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆண்கள் எல்லாம் பெண்களுக்கு எதிரானவர்கள் அல்ல. ஆணாதிக்கம் நிறுவி வைத்திருக்கின்ற பாரம்பரியங்களும் மதச் சம்பிரதாயங்களும் சில

போலித்தனமான ஒருதலைப்பட்சமான கலாச்சார, பண்பாட்டு அம்சங்களுமே இன்று எம் பெண்களின், சுதந்திரச் சிந்தனைக்குத் தடைபோட்டு நிற்கின்றன. இதில் ஊறிப் போடுள்ள சிந்தனைக்குப் பெண்ணின் உரிமைகளை, சமத்துவத்தை மறுக்குத் தீர்க்கிறார்கள்.

எந்தவிதமான சிந்தனையும் இல்லாமல் கண்களை முடிக்கொண்டு, மரபு வழியாக, காலம் காலமாகத் திணிக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள் மீதான, அடக்குமுறைகளை, இந்தச் சமூகம் பெருமளவில் பின்பற்றியே வருகின்றதென்ற கசப்பான உண்மையை மறுப்பதற்கில்லை. பிறப்பிலிருந்தே நம்உள்ளத்தில் பதியமிட்டிருக்கும் அர்த்தமற்ற சடங்குகளும், சம்பிரதாயங்களும் நாம் வளரும் சூழலில், துளிர்த்து வளர்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. இவ்வாறான மனப்போக்குகள் பெண்கள் மீது திணித்து நிற்கும் இறுக்கமான போக்கினால் பெண்களைப் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் உள்ளாக்கி, அதை உணராது இருக்கின்றனர். ஆண்களை அண்டிப் பிழைக்கும் பிறவிகளாக, ஆண்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் ஜடங்களாக, மரபு வேலிக்குள் மட்டுண்டு போயிருக்கும் ஈனப் பிறவிகளாக மலினப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஆண்களுக்குச் சுதந்திரம் எத்திசையிலும் பரவிக் கிடக்கும் அதே வேளை, பெண்களின் சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு, வீட்டுச் சிறைக்குள் சிறகடிக்க முடியாத பிறவிகளாகக் கட்டுப்பட்டிருந்த அவை நிலை, கடந்த நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தது. எனினும்,

இன்றைய பெண்கள் தமது இறக்கைகளைப் பயன்படுத்திட ஆரம்பித்துள்ளார்கள். மரபு வேலிக்குள் மட்டுண்டு போய்விடாமல், சிகரங்களைத் தொடும் பெண்களாக, சுதந்திரக் காற்றினைத் தழுவிடப் புறப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த நிலையின் முன்னேற்றத்தை, முற்று முழுதாக எவராலும் தடுத்திட முடியாதிருக்கிறது.

மலினப்படுத்தப்படும் உணர்வுகளுக்கு அடக்கு முறைகளும் தடையாக வந்தாலும், தடை தாண்டி ஒடும் வீராங்கனைகளாக இன்றைய விழிப்புற்ற பெண்கள் இருக்கிறார்கள். இறுக்கமான சூழ்நிலைகளைத் தகர்த்துக் கொண்டு, சுதந்திரச் சிந்தனையோடு செயற்பட முடியாத இதர பெண்களையும் தம்மோடு அழைத்துச் சென்று, தமது உத்தமங்களை உயர்நிலைப்படுத்தி, ஆற்றல், ஆளுமைத் திறன்களைப் பயன்படுத்தி உயர்வாழ்வு வாழ விழிப்புணர்வுட்டி நிற்கிறார்கள். இன்னமும் இவ்வாறு உயர்வுறும் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருந்தாலும், பெண் கல்வியின் மேம்பாட்டின் மூலம், விழித்தெழும் பெண்களின் எண்ணிக்கை ஏறுமுகமாகவே உள்ளமை ஆரோக்கியமான நிலைப்பாடு ஆகும்.

பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடரும் பழைய பல்லவியாகப் பெண்கள் அடங்கிப் போய், அடுப்பங்கரையோடு முடங்கிப் போய்விட வேண்டும் என்ற கருத்தியலிலிருந்து மாறுபட, ஆண்களில் ஒரு சாரார் மட்டுமின்றி, பெண்களிலும் சிலர் தயாராக இல்லை. பெண் அடக்க ஒடுக்கமானவளாக இருக்க வேண்டும். ஆண் எப்படிப்போனாலும், பெண் ‘கற்பு’ என்ற மாயைக்குள்

சிக்குண்டபடி தான் இருக்க வேண்டும் என இவர்கள் இன்னமும் நம்புகிறார்கள். இவர்களது சூற்றினை மெய்ப்பிப்பது போல இன்றைய மேம்பட்ட பெண்களில் ஒரு சிலர் பால்சமத்துவம் என்ற கவசத்துள் சுதந்திரப் போர்வைகளால் தம்மை மூடிக்கொண்டு, ஒழுக்கத்தைக் கேள்விக்குறியாக்கி நிற்கின்றமை கவலைக்குரியது. பண்பாட்டுக் கலாசார அம்சங்களிலுள்ள சில பாரபட்சமான அம்சங்களை நாம் நிராகரிப்பதில் தப்பில்லை. ஆனால், முற்று முழுதாக நல்ல பல அம்சங்களை நிராகரித்து நிற்பது அழிவுக்கே வழிகோலும். பால்சமத்துவம் என்பது, ஆண்களைப் போலத் தாழும் காமவேட்கைகளுக்கு உட்பட்டு, பாலியல் கட்டுப்பாடுகளை மீறி, மனித நாகரிகத்திற்கு வேட்டு வைப்பது என்ற தப்பான எண்ணத்தைத் தவறு செய்யும் பெண்கள் உணர்ந்து கொள்ளாவிட்டால், மறுபடியும் காட்டு விலங்குகள் போல் மனித இனம் மாறிவிடுமல்லவா?

இன்னொரு விடயம், சில விழிப்புற்ற பெண்கள், ஆண்களை எடுத்தெறிந்து நடக்கின்றமையைக் குறிப்பிடலாம். இது சரியான நடவடிக்கை அல்ல. ஆனால் பெண்ணும் இணைந்து இனிய இல்லறத்தை நடாத்த வேண்டியவர்கள். எனவே, ஆணினத்தை வெறுக்காதீர்கள். ஆணாதிக்கத்தை மட்டும் வெறுத்து ஒதுக்குங்கள். மேம்பட்டு வரும் இன்றைய பெண்ணின் நிலை, இன்று நல்ல திசையை நோக்கி நகர்கின்றது. இதைப் பெண்களின் எதிர்வினைப் போக்கு தகர்த்துவிடக் கூடாதல்லவா?

பெண்களின் சுதந்திரத்திற்குத் தடையாக இருக்கின்ற ஆண்களும் பெண்களும் எதிரிகளால், இவர்களுக்கு உண்மைகள் புரியவைக்கப்பட்டுத் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இவர்களையும் அணைத்துக் கொண்டு செல்லாது விட்டால், பெண் விடுதலைக்கான எதிர்ப்போக்கு இன்னொருபுறம் வளர்ந்து கொண்டே போகும். எனவே சுகவரையும் அரவணைத்துச் சென்று சுதந்திர இலக்கை எட்டி, சமசுகம் காண்போம்.

4. குடும்பங்களில் தொடரும் பன்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் எதிரான வன்முறைகள்

தம்மைவிடப் பலவீனமானவர்கள் மீது வன்முறையைப் பிரயோகிப்பதற்கு அநேகர் தயாராகவே இருக்கிறார்கள். அனு ஆயுதங்களைப் பற்றி, அவற்றை உற்பத்தி செய்துகொண்டே, அலுக்காமல் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற வன்முறையில் ஊறிப்போய்விட்ட அரசுகள், சிறிய ஆயுதங்கள் அனுதினமும் ஏற்படுத்தும் அழிவுகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பதே இல்லை. சாதாரண துப்பாக்கிகளும், கூரிய ஆயுதங்களும்தான் இன்று எத்தனையோ உயிர்க்களைக் காவு கொண்ட வண்ணம் இருப்பதை யாரும் பொருட்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. போரில் மூழ்கியுள்ள உலகுக்கு மனித உயிர்களின் பெறுமதி பற்றித் துளியும் அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

உலகில் நடக்கின்ற எல்லாவிதமான வன்முறைகளையும் பின்தள்ளிவிட்டு, இன்று குடும்ப வன்முறைகள் குருரமாகத் தலைவிரித்தாடுகின்றன. இங்கே கையில் அகப்படுவது அனைத்துமே ஆயுதம்தான். ஆயுதங்கள் இல்லாத போது அங்க அவயங்களை ஆயுதங்களாக்கி நர்த்தனம் புரிகின்றனர். இதைவிட மோசமான வடுவை, கொடிய வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் ஏற்படுத்தி நிற்கின்றன. அகிம்சை என்ற சொல்லின் எதிர்ச்சொல்லே ஆணியடித்தாற் போல் இன்று

குடும்பங்களில் ஆட்சிபுரிகிறது. இங்கே பலவீனமான உடல்வாகு கொண்ட குழந்தைகளும், பெண்களுமே பகடைக் காய்களாகின்றனர். ஆணாதிக்க அடக்கு முறையின் இருப்பிடமான குடும்ப அரங்கில் உடல் ரதியிலும் ஆண் வலுப்பெற்றவணாக இருப்பதனால், அவன் வைத்ததே சட்டம் என்ற அவல நிலையும், அதை நிராகரிக்கும் போது வண்முறைப் பிரயோகமும் பல குடும்பங்களில் நித்திய காட்சிப் படுத்தலாகத் தரிசனமாகிறது.

குடும்ப அலகில் ஆணுக்குச் சமனான சில வேளைகளில் இன்னும் அதிகமாக குடும்பத்திற்காக உழைக்கும் பெண் என்றுமே கண்டுகொள்ளப்படுவதோ பாராட்டப்படுவதோ இல்லாதிருக்கிறது. இது போதாதென்று பெண்ணைத் தனது உடமையாக வைத்திருக்க விரும்பும் ஆண், அற்ப விடயங்களுக்கெல்லாம் அவள்மீது சீற்றம் கொண்டு சீறிப்பாய்கிறான். தேவையின்றியே உடல் ரதியான தாக்குதலுக்கும் பெண்களையும், ஏதுமறியாத குழந்தைகளையும் கூட உள்ளாக்குகிறான்.

இவ்வாறான சண்டை சச்சரவுகளும் தாக்குதல்களும் வறிய கல்வியறிவுள்ள குடும்பங்களில் மாத்திரம்தான் நடப்பது என்றில்லை. படித்த, வசதி படைத்த குடும்பங்களிலும் இவை மலிந்து கிடக்கின்றன.

எனது தொடர் மாடி எதிர் வீட்டிலிருக்கும் எனது தோழி ஓர் ஆசிரியை. கணவன் ஒரு பொறியியலாளர். வசதிகளுக்கும் குறைவே இல்லை. இயல்பிலேயே இருவரும் மிக நல்லவர்கள்தான். ஆணாலும், அடிக்கடி சண்டையிட்டுக் கொள்வார்கள். கடந்தவாரம் கூட நள்ளிரவுக்குச் சற்று முன்பாகக் கடும் வாய்த்தற்க்கம் புரிந்தார்கள். அப்புறம்

பொருட்கள் அடித்து நொறுக்கப்படும் சுத்தம் கேட்டது. பின்னர் எனது தோழியின் அழுகை ஒலி. குடும்பச் சண்டை என்பதால் நாழும் தலையிட முடியவில்லை.

மறுநாள் காலை அவளது கணவன் போன பின்னர் அவளிடம் சென்றேன். தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக் கண்ணாடி நொறுங்கிப் போயிருந்தது. அலங்கோலமாகக் காட்சியளித்த வீட்டை அவள் துப்புரவாக்கிக் கொண்டிருந்தாள். குழந்தைகள் இருவரும் மிரண்டு ஒடுங்கிப் போயிருந்தனர்.

என்னைக் கண்டதும் தோழி விசித்து அழுத் தொடங்கினாள். அவளது முகம் சகிக்க முடியாததாயிருந்தது. என் நெஞ்சு அவளுக்காய் அழுதது. அவளது கண் இமைகள் வீங்கியிருந்தன. நிர்ப்பந்தமாகத் திறந்தபோதும் கூடக் கண்மணிகள் புலப்படாதிருந்தது. பிளந்திருந்த உதடுகள் ஓரம், பார்க்கக் கோரமாயிருந்தது. இத்தனைக்கும் அவர்கள் காதலித்துத் திருமணம் செய்தவர்கள். எந்தவித கெட்ட பழக்கவழக்கங்களோ, சகவாசங்களோ அற்றவர்கள். ஏதோ அற்ப விடயத்திற்காகத் தான் மோதியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொண்டபோது மனதுக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. ஒரு படித்த பண்பான பொறியியலாளராக இல்லாமல், சராசரி மனிதருக்கும் கீழானவராக அவரால் எப்படி வன்முறைகளைப் பிரயோகிக்க முடிந்தது என்று யோசித்தேன். அழுகும், சாந்தமும் நிறைந்த அவளது சுடர்நிறை வதனத்தைக் கீறல்களுக்கும், வீக்கங்களுக்கும் பங்கிட்ட, பின் மிஞ்சியிருந்த கோரமுகத்தைப் பார்க்க என் பெண்மனம் துடிதுடித்தது. இன்றைய படித்த பெண்களுக்கு கூட ஏன் இந்த அவலநிலை? உடல்ரீதியாக கணவனுக்கு நிகரான

வலுவற்றிருந்தமை தானே காரணம்? ஒரு வேளை, அவள் திருப்பித் தாக்கியிருந்தால் நிலைமை என்னவாயிருக்கும்?

அன்றொரு நாள் பஸ்ஸோக்குக் காத்திருந்தபோது, அருகே ஒரு ஆணும் பெண்ணும் கோபமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பெண் எவ்வளவோ பணிந்து பேசினும் அவன் தனது தொனியை உயர்த்திப் பேசியபடி இருந்தான். அவர்கள் இருவரும் நாகரிகமாக இருந்தார்கள். கணவன், மனைவி என்பதும் புரிந்தது. ‘வீட்டுக்குப் போய் பேசிக் கொள்வோமே’ என்று அவள் தனிந்து கூறுவது கேட்டது. அவனோ கேட்பதாயில்லை. தனது ஆடைகளுக்கும் சொல்லுக்கும் பொருத்தமற்ற வார்த்தைகளால் அவளை இழிவுபடுத்திப் பேசிக்கொண்டிருக்கவே எனக்கு சுகிக்க முடியாதிருந்தது. மேலும், அவன் பற்களை நற நற என்று கடித்துக் கொண்டு தனது சப்பாத்துக் கால்களை நிலத்தில் உதைத்துக் கொண்டிருந்தான். கண்கலங்கி நிற்பதைத் தவிர அந்தச் சகோதரியால் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை.

இன்னொரு நாள் ஒரு தேருவோரக் குடும்பம். பஸ்தரிப்பு அருகிலே தான் குடியிருப்பாக இருக்க வேண்டும். பத்தே வயது நிரம்பாத சிறுவனை அவனது தந்தை மிகவும் மோசமாகத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தான். நிலைகுலைந்து நடைபாதையில் விழுந்துவிட்ட அந்தச் சிறுவனை, அந்தத் தகப்பன் தன் முரட்டுக்கால்களால் மிதித்தான். வலி தாங்காமல் சிறுவன் ‘ஜயோ அப்பா அடிக்காதே’ என்று மன்றாடியபடி குறுங்கிப் போயிருந்தான். என்றாலும், அவன் விடாமல் தாக்கியபடி இருந்தான். இத்தனைக்கும் அந்தச் சிறுவன் தப்பேதும் செய்யவில்லை. தந்தை சொன்னபடி சற்று தொலைவிலுள்ள கடைக்குச் சென்று

பீடி வாங்கிவர மறுத்தது தான் காரணம். நான் லிக்கித்துப் போனேன்.

இவ்வாறே தமது குழந்தைகளைத் தாக்கும் தாய்மார்களையும் கண்டிருக்கிறேன். மேற்கு நாடுகளில் என்றால் இதற்கெல்லாம் கடும் தண்டனை கிடைக்கும். மனித உரிமைச் சாசனத்தில் கையொப்பமிட்ட பின்னரும் எமது நாட்டில் இவ்வாறான வன்முறைகள் கண்டுகொள்ளப்படாமல் இருப்பது வேதனை அளிக்கிறது. மனித உரிமை இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளும் இவ்வாறான வன்முறைகளை நீக்கிட ஆக்கபூர்வமாகச் செயற்பட வேண்டும்.

நித்தம் நித்தம் அங்கும் இங்குமென, பரந்துபட்டளவில் நிகழும் இவ்வாறான வன்முறைகளை இந்த உலகம் ஏன் கவனிப்பதில்லை? சிறிதும் சலனமற்றுத் தாழுண்டு, தம் வேலையுண்டு, எமக்கேன் வீண் வம்பு என்று விலகி வாழவிருப்பது என்ன நியாயம் சொல்லுங்கள்.

வீட்டுக்குள்ளே மட்டுமின்றிப் பொது இடங்களிலும் கூடப் பெண்களும் சிறுவர்களும் அவர்களது குடும்பத்தவராலேயே வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படுவது அன்றாடக் காட்சியாகி விட்டது. இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது, காலம் காலமாக மனித இனம், சித்திரவதையை ஒரு கலையைப் போல் பயின்று வருகிறதோ என்று என்னத் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தன்னளவில் வன்முறையைப் பிரயோகிப்பதாகவே தெரிகிறது. கணவனின் வதைக்கு உள்ளாகும் அதே மனைவி, தனது குழந்தையை வதைக்கின்றதைக் காண்கின்றோம். சிறு குழந்தை மீது வளர்ந்த சிறுவன் வன்முறையைப் பிரயோகிக்கிறான். ஆம்! வன்முறை எமது

வாழ்வின் ஒரு பகுதியாகிவிட்டது. கருணை, மனிதநேயம் என்பன எல்லாம் எங்கோ தொலைதூரம் போய்விட்டன.

இன்னும் எத்தனை காலம் தான் ஆயுதங்களைக் காவிக் கொண்டு ஆட்சிபுரியப் போகின்றோம்? அழிவுக்கான ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டே சமாதானம் பேசிக் கொண்டிருக்கப் போகிறோம்.

வீடு திருந்தினால் நாடு திருந்துமா? அல்லது நாடு திருந்தினால் வீடு திருந்துமா? மனிதர்களே! மனிதர்களை நேசிக்க முதலில் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

5. பெண்களை உளச் சிதைவுக்கு நூலாக்கும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள்

விடுதலைக்குப் போராடும் ஒரு இனக்குழு மீது வன்முறை பிரயோகிக்கப்படுவது, உலகளாவிய யதார்த்தப் பண்பாக இருந்து வருகின்றது. ஏற்கனவே வதைகளுக்குத் தொடர்ச்சியாக உள்ளாக்கப்பட்டு வரும் பெண்கள், தற்போது விடுதலை உணர்வுடன் பால்சமத்துவ சுதந்திரத்தை நோக்கி முன்னேறும்போது இவ்வாரே அவர்கள் மீதும் மேலதிக வன்முறை பிரயோகிக்கப் படுகின்றதா என்ற ஐயப்பாடு, அதிகரித்து வரும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகளைப் பார்க்கும் போதும் ஏற்படுகிறது.

பெண் என்பவளை நேற்றுவரை தன் பூரண கட்டுப்பாட்டுக்குள் ஒரு அடிமையிலும் கேவலமாக, ஒரு போகப் பொருள் போன்று வைத்திருந்தும், மரபு ரீதியிலான கடமைப் பட்டியல்களை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்தியும் வந்தபோது, அதனால் குளிர்காய்ந்து சுகபோகமாக அனுபவித்து வந்தவர்கள் ஆண்கள்! இவ்வாறான சுகபோகம் பறிபோகும் போது, அவர்களால் இதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடிவதில்லை. இதனால் இன்றைய விழிப்புப் பெற்ற பெண்கள், குறிப்பாகக் குடும்பத்தினுள் சொல்லொண்டு எதிர்ப்பலைகளினாலும் வன்முறைகளினாலும் உடைந்துபோய், மீண்டும் அடங்கிப் போய்விட வேண்டிய அவல் நிலையைக் காண கூடியதாகவுள்ளது.

திருமணத்தின் முன்னர் எழுச்சி மிக்கவர்களாகவும், தமது ஆளுமை, ஆற்றல் திறன்களை வளர்த்து வெளிப்படுத்துபவர்களுமாக இருந்த பல பெண்கள் கூட, திருமணத்தின் பின் ஒடுங்கிப் போய்விடுகிறார்கள். இதற்கு வேலைப்பனு, குடும்பச் சுமை என்று பல காரணங்களை வெளியில் கூறிக்கொண்டிருந்தாலும் கூட, குடும்பத்தில் சுணவன் மனைவியிடையே ஏற்படுகின்ற பிணக்குகளினாலேயே முக்கியமாக இவர்கள் சோர்வுற்று விடுகிறார்கள். பெரும்பாலான ஆண்கள், தமது மனைவியர் தம்மைவிட மேலோங்குவதை விரும்புவதில்லை. எனவே மேலெழுந்து வரும் மனைவியின் ஆளுமை விருத்தியை மழுங்கடிக்கவே விரும்புகிறார்கள். வெளியில் பெண்ணியத்தை ஆகரித்தும், பால்சமத்துவத்தை அங்கீரித்தும் நிற்குமாப் போலிருக்கின்ற ஆண்களில், சிலர் கூட, வீட்டில் மனைவி தனக்குக் கீழான நிலையிலேயே இருப்பதை விரும்புகிறார்கள். இதனாலேயே பெண்ணின் மனதைப் பல சமயங்களில் உடைய வைக்கின்றார்கள்.

திருமண விடயங்களில் கூட ஆண்கள் தமக்குவரும் மனைவி அடக்க ஒடுக்கமானவளாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற போது, வெறும் ஒழுக்கப் பண்புகளுக்கு மேலாகத் தனக்கு அடங்கிப் போதலையும் மறைமுகமாக விரும்பி நிற்கின்றான். சுதந்திரப் போக்கான, விடுதலை வேட்கை கொண்ட ஆளுமை மிக்க பெண்களைத் தம் மனைவியராக்க ஆண்களில் பலர் விரும்புவதில்லை.

அப்படியான சூழலை திருமணத்தின் பின்னர் எதிர்கொள்கின்ற ஆண்களில் வெகு சிலரே, தமது மனைவியரைத் தட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். பலர் மனைவியர் மீது வன்முறைகளையும், அழுத்தங்களையும் பிரயோகித்து,

அவர்களை உளச் சிதைவுக்கு உள்ளாக்கி விடுகின்றார்கள். இதனால் பல பெண்கள் முன்னேற்றகரமான பாதையில் முன்வைத்த காலைப் பின்னெடுத்து விடுகிறார்கள். செயன்முறை சார்ந்த வன்முறைப் பிரயோகம் மாத்திரமின்றி, யாதாயினும் அச்சறுத்தல் வடிவமும், அடக்கு முறையான கட்டுப்படுத்தலும் கூட ஒரு வன்முறைதான். ஏனெனில் கட்டுப்படுத்தப்படும் போது, விழிப்புற்ற பெண்களில் கணிசமானோர் கூட, மரபார்ந்த கருத்துக்களின் பாதிப்பினால் தமது குரலை அடக்கி, செயற்பாடுகளை முடக்கி, அடங்கிப் போகும் அவலநிலையையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

வன்முறைகளால் ஏற்படும் உளச் சிதைவானது, ஒரு பெண்ணின் துணிவையும், ஆளுமை, ஆற்றல், திறன் வெளிப்பாட்டையும் மழுங்கடைய வைத்து, பெண்ணைப் பழைய அடிமை நிலைக்கே தள்ளி விடுகிறது. இவ்வாறான நெருக்கிடுகளினாலுடேயும் மேலெழுந்துவரும் வல்லமை படைத்த பெண்கள் வெகு சிலரே இருக்கிறார்கள்.

சமுதாய மட்டத்திலும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள், அவளது எழுச்சியை மீண்டும் வீழ்ச்சி கொள்ள வைக்கின்றது. மரபுப் பூச்சாண்டிகளினதும், பண்பாட்டுப் பிசாக்களினதும் ஆதிக்க நிலை சமூகத்திலிருந்து மாறாதிருக்கும் சூழ்நிலையில், பெண்ணுக்கு எதிரான வன்முறையில், அவதாறாய்த் தூசித்தலும், கட்டுக்கதை புணைதலும் கூட அவளது வாழ்வைச் சின்னபின்னப்படுத்துவதுடன், எழுச்சிப் போக்கையும் மழுங்கடித்து விடுகிறது.

மரபுவாதிகளின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும், தாராண்மைவாத மனநல்லியல் சார்ந்த பார்வையிலிருந்தும் வேறுபட்டுப் பெண்நிலைவாதம் சார்ந்த பார்வையில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் பார்க்கப்படும்

போது தான் பெண் என்பவள் புரியப்படுதலும், வன்முறைகளிலிருந்து விடுபடலும், எழுச்சியுறுதலும் சாத்தியமாகும்.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் தொடர்பாக எடுக்கப்படும் சட்ட உருவாக்கங்களில் கூட, இன்றும் கூட பெண்களுக்கு எதிரான அல்லது பாதகமான அம்சங்கள் பல இருக்கின்றன. இதனால் வன்முறையாளன் தப்பிப் போகிறான். எனவே சட்டத்திலுள்ள ஒட்டைகளும் அடைக்கப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவை.

போலி விழுமியங்களில் சிதையுண்டு போயுள்ள, ஆணாதிக்கப் பாற்பட்ட பெண்களும், மரபு மற்றும் பண்பாட்டு அம்சங்களைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு தமது ஒத்தபாலரான பெண்களின் உயர்வுக்கு ஆப்பு வைக்கின்ற நிலை மாறவேண்டும். உதாரணமாகப் பாலியல் வன்முறை பற்றிய தவறான அசமத்துவ விமர்சனம், பெண்களின் போக்கைக் காரணமாக அல்லது தூண்டு கருவியாகக் கூறல் மற்றும் ஆண் வன்முறையில் சடுபட ஆத்திரமுட்டப்பட்டான் போன்ற ஆணாதிக்கச் சார்பான் கண் கேணாட்டங்கள் முடிவு ருத்தப்பட்டு, நடுநிலையான பால்சமத்துவ நோக்கு உருவாக வேண்டும்.

இதனால் தான் வன்முறைக்குள்ளாகும் பெண்ணின் உளச் சிதைவினைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும்.

6. பாலியல் வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு எதிராக மனித உரிமை அமைப்புகளின் அசமந்தப் போக்கு

எமது நாட்டை அண்மைக் காலமாக மீண்டும் போர் மேகங்கள் கருக்கட்டியுள்ள நிலையில், வகை தொகை இல்லாமல் மனித உரிமை மீறல்கள் இடம்பெற்று வருகின்ற வேளையில், வழக்கம் போலவே பெண்களுக்கெதிரான பாலியல் வன்முறைகளும் மறுபடியும் தலைதூக்கியுள்ளன. வடபுலத்தில் மீண்டும் ஒரு இளம்பெண் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பது மக்களைக் குழுறி எழ வைத்துள்ளது.

அண்மைக் காலங்களில் கொடுநாச யுத்த காலத்தில் நிகழ்ந்த கொலைகளில் பல, புதைகுழிகளில் மூடி மறைக்கப்பட்ட போதிலும், ஒரு சிலது கசிந்து வெளியே வந்தன. ஆனாலும் அவற்றில் பல கொலைகள் எவ்வாறு நடந்ததென நிறுவமுடியாமல் அல்லது சட்டம் அவற்றை வெளிக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் செயற்படாமல் மூடிப் போடுள்ளன. எனினும், இதன் சுத்திரதாரிகள் யார் என்பதைப் பலரும் அறிவார். எவ்வாறாயினும் அரசு இயந்திரம் தீக்கோழி மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொள்வது கண்கூடு. சில கொலைகளுக்கு சம்பிரதாயமாக அமைக்கப்பட்ட நீதி விசாரணைக் கமிஷன் மறக்கடிக்கப்பட்டுக் கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளமையை பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் உணராமலில்லை.

கடைசியாக, யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த பாலியல் வல்லுறவுக்குப் பின்திய கொலையானது போர்த் தவிப்புக் காலத்தில் நிகழ்ந்துள்ளது. உதட்டில் சமாதானத்தையும் உள்ளத்தில் யுத்தத்தையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பேரினவாதத் தலைமைகளின் தீர்க்கதறிசனமற்ற போக்கே இன்றைய அவளநிலைக்கு வித்திடுகிறது எனலாம். இத்தகைய சூழலில் பெண்களும் சிறுவர்களும் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி வருகின்றனர். அண்மையில் இடம் பெற்ற மாணவர்கள் படுகொலையும், இளம் பெண்ணின் படுகொலையும் இதை உறுதிப்படுத்துவது போல அமைந்துள்ளன.

இப்படுகொலைகளின் குத்திரதாரிகளைக் கண்டறிவதை விட, மூடிமறைக்கும் எத்தனங்களே மேலோங்கி இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. எனினும், இம்முறை மக்கள், குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பெண்கள் கண்டன எதிர்ப்புப் பேரணிகளைப் பரவலாக நடாத்தி, உண்மைகளை உறங்கவிடாமல் கிளர்ந்து எழுந்திருப்பதானது ஆரோக்கியமான அம்சமாகும்.

மனித உரிமைகள் தினமும், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளுக்கு எதிரான வாரமும் கொண்டாடப்படும் காலகட்டத்திலேதான், எமது தாயகத்தில் இவ்வாறான வன்முறைகள் கட்டவிழித்து விடப்பட்டிருப்பது வேதனைக்குரிய விடயம். அதைவிட வேதனையான விடயம், மனித உரிமை மற்றும் பெண்ணியம் தொடர்பான தேசிய அமைப்புகள் மௌனம் சாதிப்பதும், சர்வதேச அமைப்புகளின் செயற்பாடு போதாமையாகவும், அதிக அழுத்தமற்றவையாக இருப்பதும், பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது.

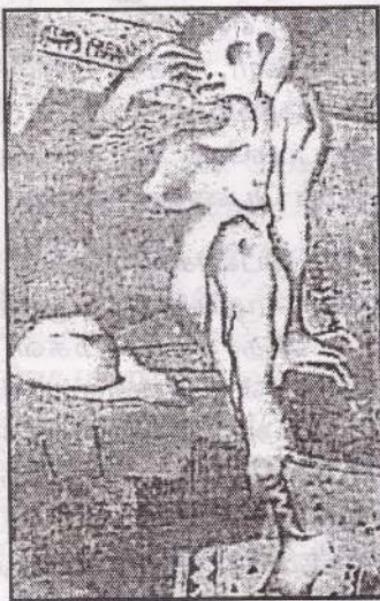
இது ஒரு புறமிருக்க, ஐநா. மனித உரிமை சாசனத்தில் ஒப்பமிட்ட ஒரு நாட்டில் நிகழும் இவ்வாறான மனித உரிமையிற்கு பற்றிப் பெரும்பாலான மனித உரிமை சாசனத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நாடுகள் கூட மௌனம் சாதிப்பது வியப்பளிக்கிறது. இதற்கு ஒருபடி மேலாக, இந்த மிருகத்தனமான கொடுரேங்களைக் கண்டு கொள்ளாத, அதே வேளை, இதற்கு எதிராகப் புரட்சி செய்ய முற்படுவோரையும் பயங்கரவாத மூலாம் பூச முற்படுகின்றமை தான் சகிக்க முடியாதிருக்கிறது.

தாயகப் பெண்ணிய அமைப்புகள் பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கும் அதேவேளை, சகோதர தென் இலங்கைப் பெண் விடுதலை அமைப்புகள் இதுபற்றி பொருட்படுத்தாமலிருப்பதை, இனவாதக் கண்ணேந்தம் என்பதைத் தவிர வேறு என்னவென்று சொல்ல? உலக மனித உரிமை அமைப்புகளோ, இங்கு மனிதநேயப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் அமைப்புகளோ, தேசிய சர்வதேச பெண்ணிய அமைப்புகளோ சரி, அசமந்தப் போக்கிலேயே இருப்பதாக தமிழ்ப் பெண்கள் ஆதங்கப்படுகிறார்கள்.

சர்வதேசப் பெண்கள் மனித உரிமை நாளான நவம்பர் 29 முதல் கொழும்பு தாஜ் சமுத்திரா ஹோட்டலில் நடைபெற்ற மனித உரிமைகள் தொடர்பான கலந்தாலோசனைகள், கருத்தாடல்களின் போது, பொதுப்படையாக அரசினால் பாதிக்கப்படுவது பற்றி பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட போதும், சமகாலத்தில் இலங்கையில் நிகழும் பெண்களுக்கெதிரான இன ஒடுக்கு முறையான பாலியல் வன்முறைகள் ஆழமாக, உதாரணங்களுடன் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்று தமிழ்ப் பெண்கள்

விசனப்படுகின்றனர். கிராமங்களிலும் யுத்த பூமியிலும் நிகழ்கின்ற பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் பல தெரியாமல் போவது ஒருபுறம் இருக்க, தெரிந்தவற்றிற்கு நியாயம் பெற்றுத் தருவதிலும் தேசிய, சர்வதேசிய பெண்ணிய அமைப்புகள் தவறிவிட்டன. ‘பெண்’ என்று பார்க்காமல், ‘தமிழ்ப் பெண்’ என்று பார்ப்பதும், அரசைப் பகைத்துக் கொள்ளத் தயங்குவதும் காரணங்களாகின்றனவோ என்ற சந்தேகம், தமிழ்ப் பெண்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

அனைத்து விடயங்களுக்குமே இனவாத மூலாம் பூசப்பட்ட ஒரு நாட்டில், பேரினவாதம் என்பது ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு அனுசரணையாக இருப்பதும், சிறுபான்மைப் பெண்களின் துண்ப துயரங்கள் கண்டு கொள்ளப்படாமலிருப்பதும் தொடர்க்கதையாகின்றன.

7. பெண்களைப் பெண்களே அவதாறு செய்தல், பெண்ணிய மேம்பாட்டைப் பின்தள்ளும்

பெண்கள் இன்று பால்சமத்துவத்திற்காகவும், பெண்ணிய மேம்பாட்டிற்காகவும் போர்க்கொடி உயர்த்திப் பல அம்சங்களிலும் முன்னேற்றம் கண்டு வருகிறார்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால், பெண்கள் மத்தியில் ஒற்றுமை குறைவாக உள்ளமை சாபக்கேடாகும். இவ்வாறான வேற்றுமைத் தன்மை பாமர மக்களிடம் மாத்திரமின்றிப் படித்தவர்களிடமும், உயர்பதவி வகிப்பவர்களிடமும், ஏன் சமூகப் பணிபுரிபவர்களிடமும் கூட மலிந்து போயிருப்பதைக் காணலாம். பிறருடைய முன்னேற்றத்தையோ, சாதனனையோ பாராட்ட முன் வருவதில்லை. ஏதாவது சொல்லி மட்டம் தட்டும் மனப்பாங்கு ஆண்களை விடப் பெண்களிடம் அதிகமாக உள்ளது.

போட்டி, பொறாமை, விட்டுக் கொடுக்காத தன்மை, புறம் கூறல் என்பன பெண்களிடமிருந்து விடுபட வேண்டும். பிற பெண்களின் நடவடிக்கைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து பார்ப்பதும், அவதாறு சொல்வதும் சகஜமாக காணக் கூடியதாக உள்ளது. சமூகப் பணிகளில்

சடுபடுபவர்களிலும் சரி, அலுவலகங்களில் பணிபுரிபவர்களிலும் சரி இதே நிலை நீடித்து வருகின்றமை வேதனையளிக்கிறது. ஒன்றாக இருந்து இனிக்க இனிக்க பேசுவார்கள். முகத்திற்கு நேரே பாராட்டுதல்கள் வேறு. ஆனால், குறிப்பிட்ட நபர் அவ்விடத்தை விட்டுப் போன பின் அவரை மட்டம் தட்டிக் கதைப்பதில் மணிக்கணக்கில் செலவிடுவார்கள். இரு பெண்கள் தொலைபேசியில் கதைக்கும் போது கூட, இவ்வாறான உரையாடல்களைக் கேட்கலாம்.

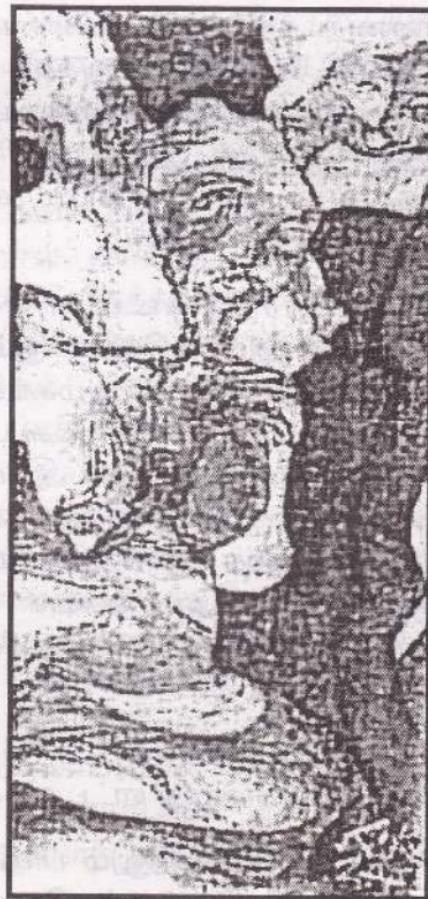
பெண்களே பெண்களைப் பற்றி அவதாறு செய்யலாமா என்ற தலைப்பைப் போட்டுவிட்டு, இவள் என்ன பெண்களை இழிவுபடுத்துகிறாரோ என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடும். எமது தவறை நாமே திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா?

பெண்கள் பிற பெண்களைப் பற்றி அவதாறு கூறுவதில், பாலியல் விவகாரங்களே முதன்மை இடத்தைப் பறுகிறது. வெளியுலகிற்கு வரும் பெண்களின் கண்களைக் குத்துவது போலப் பெண்ணினமே பெண்ணினத்தைத் தப்பாக விமர்சிக்கின்றது. இதை ஆழமாக ஆராய்ந்தால், இவ்வாறு வக்கணை சொல்லும் பெண்களும் ஆணாதிக்க மனப் போக்கிலிருந்து விடுபடாதவர்கள் என்பது புலப்படும். வெறும் மேலோட்டமான பார்வையினால் தான் இவ்வாறு தவறான விமர்சனம் ஏற்படுகிறது.

ஆண்களோடு பழகுதல், அலுவலகத்திலிருந்து தாமதமாக வருதல் போன்ற இன்றைய நவீன உலகின்

சாதாரண விடயங்களைக் கூடப் பெரிதுபடுத்தித் தப்பான கதைகளைப் பரப்பி, ஏனையோரையும் நம்பவைத்துக் குறிப்பிட்ட பெண்ணை இழிவுப்படுத்துவது முறையா?

பெண்ணினம் மேம்பட வேண்டுமானால், முதலில் பெண்கள் பிற பெண்களை நேசிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

8. புரிந்துனர்வள்ள பெண் சமுதாயமொன்று உருவாவதன் மூலமே ஆணாதீக்கச் சமுகத்தில் மாற்றங்கள் நிகழும்

பெண்ணைத் தாழ்வுறும் வண்ணம் இலைமறை காயாக, திட்டமிட்டே வரையறுக்கப் பட்டிருக்கும் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் எல்லாவற்றையும், நிதானித்து நன்றைகி நோக்குவோமானால், இப்பாரம்பரிய அம்சங்களில் பால் அசமத்துவம் சாமர்த்தியமாகப் புகுத்தப் பட்டுள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

ஆனால், துரதிர்ஷ்டம் என்னவெனில், இப்பாரம்பரியங்களில் ஆழப்பதிந்திருக்கும் பெண்களைச் சாதுரியமாக அடக்கி ஆளும் அம்சங்களை, இன்று உயர்வடைந்துள்ள பெண்கள் கூட உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. இதனால் தன்னை அறியாமலே பெண் தனது பெண்ணினத்திற்கு மாறாகவே செயற்படுகிறாள். நடைமுறை யதார்த்தத்தை நோக்குவோமானால், இங்கு பெண்களுக்கு எதிரான அம்சங்களை நடைமுறைப் படுத்துபவர்களாகப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பெண்களே இருக்கிறார்கள்.

இந்த நடவடிக்கைகள் மாறாமல் பெண் விடுதலையை எட்டுதல் என்பது எட்டாக் கணியாகிவிடும்.

எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பாதிக்கப்படும் ஒரு பெண்ணுக்கு எதிராகப் பெண்கள் செயற்படக்கூடாது.

முற்போக்கானவர்களாகவும், பெண்ணுக்கு எதிராகச் செயற்படாதவர்களாகவும் மாறவேண்டும். பாதிக்கப்படும் பெண்ணின் மனதைப் புரிந்து கொண்டு, அவளது நடவடிக்கைகளைத் தப்பிதமாக விமர்சிக்காமல், அவளது வேதனையைக் கணைவர்களாக மாறவேண்டும். பரஸ்பர புரிந்துணர்வுள்ள பெண்கள் சமுதாயம் உருவாவதன் மூலமே, புரையோடிப் போயிருக்கின்ற ஆணாதிக்க அம்சங்களில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வரமுடியும். பெண் விடுதலைக்கும், பால்சமத்துவத்திற்கும் பயணிக்கும் போது பெண்களுக்கு எதிரான பெண்களின் நிலைப்பாடே முதலில் கணையப்பட வேண்டியுள்ளது.

ஒரு பெண்ணின் சுயமரியாதை பாதிப்புக்குள்ளாகும் போது, அவள் உள்ளம் குழுறுகிறாள். அன்றைய பெண்கள் பெண் என்றால் பணிந்து போக வேண்டும் என்ற மாயைக்குள் சிக்கியிருந்ததால், உள்ளுக்குள்ளேயே குழுறி அழுதார்கள். இன்றைய பெண்களில் இந்நிலையிலிருந்து ஒருவித மாற்றம் அனுகூலமாகத் தெரிகிறது. தனது தன்மானம் பாதிக்கப்படும்போது அவள் பொங்கி வெடிக்கிறாள். இவ்வாறு எழுச்சி கொள்ளும் பெண்களுக்கு குடும்பத்திலும், சமூகத்தினுமின்னள் பெண்கள் கைகொடுக்க வேண்டும். முடியாத பட்சத்தில் எதிராகச் செயற்படாமலாவது இருக்க வேண்டும். இதனால் அவளது குற்றஉணர்வு கணையப்படுவதுடன், தொடர்ந்து துணிச்சலான முடிவெடுக்கும் தயக்கமும் அற்றுப் போய், அவள் தன் இலட்சியப் பாதையில் துணிச்சலாக நடைபோடும் வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. பெண்ணின் கெளரவழும் பாதுகாப்பும் இதனால் உறுதிப்படுத்தப் படுவதுடன், அவளது மனத்தாக்கமும் விடுபடுமல்லவா?

பொதுவாகப் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாகும் பெண்கள் விடயத்தில், எமது சமூகம் ஒருபுறம் விழிப்புணர்ந்து செயற்பட்டாலும், பெண்ணைத் தாழ்த்தி விமர்சிக்கும் நிலையில் மெத்தனமான மாற்றத்தினையே அவதானிக்க முடிகிறது. பாதிக்கப்படும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தமது அக்கா, தங்கை, மனைவி போன்ற ஒருத்தி தானென்ற எண்ணைத்தை மனதில் வேறுன்ற வைத்துவிட்டால், அப்புறம் வம்பு தும்பு வக்கணைகள் பேசும் வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விடும். யுத்தம் ஒருபுறம், முதலாளித்துவம் மறுபுறமெனப் பெண்களின் மீது பாலியல் வன்முறைகள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. இவற்றில் பலவற்றை மூடி மறைப்பது கூட, ஆணாதிக்க சமூகத்தின் கொடுரே விமர்சனத்திற்குப் பயந்துதான். குறிப்பாக ஆணாதிக்கத்தில் ஊறிப்போடுள்ள கடும் விமர்சனத்திற்கும், தாழ்வுறுத்தலுக்குப் பயந்துதான். இவ்வாறான சம்பவங்களில் மன உளைச்சலுக்கு உள்ளாகியிருக்கும் பெண்கள் மனநோயாளிகளாக மாறாதிருப்பது சமூகத்தின் கைகளில் தான் தங்கியுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக சக பெண்களின் கைகளில் தான்!

தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகின்ற யுத்த முறைகள் அனைத்துமே மனித நாகரிகத்திற்கும் மனித நேயத்திற்கும் எதிராக விடப்பட்ட சவாலே. எனினும், இவற்றுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற் போல் அமைவது, பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுக் கொலை செய்யப்படும் குருத்தனமான சம்பவங்களே. இச்சம்பவங்கள் தொடராயல் இருப்பதற்காக வீதிக்கு வந்து போராடும் உறுதி பெண்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும்.

9. மதம் - கலாச்சாரம் - பெண் விடுதலை

இன்றைய நவீன உலகில் பெண்கள் பற்றிய பிரக்ஞங்களுக்கு மட்டத்தில் காத்திரமாக ஏற்பட்டு வருகிறது. நவயுக இளைய தலைமுறை ஆண்களில் கணிசமானோர், பால் சமத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டு பெண்களுக்கு உரிய சுதந்திரத்தை வழங்க முன்வந்துள்ளார்கள். அதாவது ஆணாதிக்கப் போக்கிலிருந்து விடுபட்டுப் பெண்ணை கூமானிடப் பிறவியாகக் கணித்து மதிப்பளிக்கின்றனர்.

பெண் விடுதலையை எட்டும் முயற்சிகள் பன்முகப்படுத்தப்பட்டு வரும் இவ்வேளையில், சமத்துவ அறுவடைகளை எட்டுவதில் பல தடைக் கற்களைத் தாண்ட வேண்டியிருப்பதும் கண்கூடு. அதிலும் இவ்வாறான தடைகளில் பலவும் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையில் ஊறிய பெண்களிடமிருந்தே வருகின்றன என்பது கசப்பான், மறுக்க முடியாத உண்மை! உண்மையிலேயே பெண் விடுதலையை நாம் எட்டிட வேண்டுமானால், அதற்குத் தடையாக உள்ள கிளைகளை மட்டும் வெட்டிவிட்டால் போதாது. அவை மீண்டும் துளிர்க்கலாமல்லவா? கிளைகளை மட்டும் வெட்டுவதை விட்டுவிட்டு வேரினை அசைத்துப் பார்க்க பெண்ணியவாதிகள் முன்வர வேண்டும். பெண்ணியம் பற்றிய புரிதல் இதற்கு முக்கியமாகும்.

பெண்ணடிமைத்தனம் பற்றி நிறையவே கருத்தாடல் செய்கிறோம், ஆராய்கிறோம். ஆனால் அவை தொடர்பான நடைமுறைச் செயற்பாடுகள் மந்தகதியிலேயே நிகழ்கின்றன. போதிய ஒருங்கிணைப்பும், பன்முகப்படுத்தலும், அதிக பாதிப்புக்கு உள்ளான தொகுதியினரை எட்டுதலும் பற்றாக்குறையாகவே இருக்கின்றது.

பெண்ணடிமைத் தனத்தின் மூலவேர் மார்க்கிய வாதிகள் குறிப்பிடுவது போலக் குடும்ப அலகு உருவானமைதான் பெண், ஆனாலுக்கு அடிமையாகிட வித்திட்டதா? கேள்விகள், எழுகின்றன. கேள்விகள் உருவாகும் போதுதான் விடைகளுக்கான தேடல்களும் உருவாகும்.

எது எப்படியோ, இன்றைய உலகில் குடும்ப அலகு இன்றியமையாததாகி விட்டது. இந்த அலகுடனேயே தான் நாம் பெண் விடுதலை பற்றி சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மதம், கலாசாரம், பண்பாடு என்பனவற்றோடு பின்னிப் பின்னைந்த வலைப் பின்னல்களிலே தான் பெண்ணியம் சிக்கித் தவிக்கிறது. வலைகளை அறுத்து வெளியேறுவது சிரமமெனின் மாற்றுவழிகள் உண்டா என்று பார்க்க வேண்டும்.

மதங்கள் பொதுவாக மனிதனை நெறிப்படுத்த என்றே உருவானவை. ஆனால் அதன் தக்துவங்களையும், கோட்பாடுகளையும் உருவாக்கியவர்கள் ஆண்கள்; அதாவது ஆணாதிக்கச் சிந்தனையின் பாற்பட்டவர்கள். இது எல்லா மதத்திற்கும் பொருந்தும். எனினும் இன்றைய எழுது தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் ஆணாதிக்கச் சிந்தனை பெரும்பாலும் இந்து மதத்திலிருந்தே உருவெடுத்திருக்கின்றது. ஆதி பராசக்தி

என்றவர்கள், சிவனை முழு முதற் கடவுள் என்றார்கள். பின்னர் அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவமென்று சமத்துவம் கூறியும் நின்றார்கள். ஆனாலும் இந்து மதத் தத்துவங்கள், வேத உபநிடதங்கள் அனைத்திலுமே ஆணை மேலோங்கியிருப்பதைக் காணலாம். பாரதம், இராமாயணம் முதலான இதிகாசங்களிலும் சரி, ஜம்பெரும் காப்பியங்களிலும் சரி, புராண படலங்களிலும் சரிப் பெண் இரண்டாந்தரப் பிரஜையாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளாள்.

இந்து மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழ்க் கலாச்சாரம் ஊற்றெடுத்தது. இவற்றிற்கெல்லாம் மூலதாரமாக மனுதர்மமும், வர்ண கட்டமைப்பும் விளங்குகின்றன. ஓர் இனத்தின் கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பன, இனத்தின் அடையாளம் என்ற போர்வையில் ஆதியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இவை, அப்படியே இன்றும் பின்பற்றப்படுதல் சரியா என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அடிப்படை அம்சங்களை மாற்றாமல் குறைந்த பட்சம் குறைபாடுகளைக் கண்டு அவற்றைக் களைந்து மாற்றம் காணலாமல்லவா. இதன் மூலம் இன்றைய நவீன உலகுக்கு ஏற்புடையதான் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்களை உள்ளீர்க்கலாம். இதன்போது பெண்ணை இரண்டாந்தரப் பிரஜையாக்கும் விடயங்களை அகற்றி மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தலாம். இம்முயற்சி இலகுவானதல்ல. கட்டுப்பாடுள் நிறையவே இருந்தாலும், மதத்துடன் பின்னிப் பினைந்து போய்ன்னள் சில முடக் கொள்கைகளையாவது முதலில் புறம்தள்ள வேண்டும். மதம் சொல்வது எல்லாம் சரி என்ற போதையிலிருந்து விடுபட வேண்டும்.

சமுதாயத்தில் பாலியல் ரீதியிலான ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுகள், குடும்ப அலகின் வரவோடு பெண் மீது மட்டும் தான் சமத்தப்பட்டது. இதுவே பால் அசமத்துவம் உருவாக முக்கிய கால்கோளானது.

அசோகவனத்தில் சிறையிலிருந்து விடுபட்ட சிதையின் கற்பை நிறுவ அவளைத் தீக்குளிக்க வைத்தவர்கள், இத்தனை காலம் மனைவியைப் பிரிந்திருந்தாயே, நீ கற்புடையவனா என்று கேட்டுத் தீயில் இராமனைப் பரீட்சித்துப் பார்க்கவில்லை. பாரதப் பாஞ்சாலி ஜுந்து கணவரோடு வாழ்ந்ததும், இந்தத் தேவி யார் யாருக்கோ ஆறு பிள்ளை பெற்றதும் இராமாயணத்திற்கு முந்தைய பாரத காலத்தில், பால் சமத்துவமாக இருந்தாற்போல் தோன்ற வைக்கிறது.

பெண்ணியம் பற்றிய எமது பார்வைகள் விசாலப்பட வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறையுள் நின்று கொண்டு சிந்திப்பதை விடுத்து வெளியே வந்து நின்று சிந்திக்க வேண்டும். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல், எல்லாச் சமயங்களுமே ஆணாதிக்கப் பார்வை கொண்டவையாகவே இருக்கின்றன. பெண்களின் கருத்தடையை நிராகரிக்கும் கிறிஸ்தவ அமைப்புகளும், பெண்ணின் உடைக்கே சுதந்திரத்தை மறுத்து நிற்கின்ற சில நாட்டு இஸ்லாமிய அமைப்புகளும் கூட, இந்து மதத்தைப் போலவே ஆணாதிக்கப் பார்வைக்குள்ளேயே குறுகிப் போயிருக்கின்றன. நாம் எல்லோருமே கண்களை மூடிக் கொண்டு மதம், மதம் என்று வெறி கொண்டு அலையாமல் மதத்திலுள்ள நல்லவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதுடன், காலத்திற்கு ஏற்றவாறு

ஆரோக்கியமான மாற்றுச் சிந்தனைகளைப் பிரயோகிக்கத் தயங்கிடலாகாது.

மதக் கோட்பாடுகளையும், அதனோடு பின்னிப் பிணைந்த கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கண்களை மூடிக் கொண்டு விழுங்கியபடி, தமக்குத் தாமே எதிராகச் செயற்படுவர்கள் பெண்களே! ஆணாதிக்கம் அவர்களை அப்படியொரு மாயையில் வைத்திருந்து, ஆன் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தி வருகிறது. இன்று பெண்களைக் கட்டுப்பெட்டிகளாக அடைகாத்து வைத்திருப்பதில் பெண்களே முன் நிற்கின்றார்கள். பெண்ணே பெண்ணுக்கு எதிராக நின்று சீதனம் கேட்கிறாள், விதவைப் பெண்ணை விலக்கி வைத்து வதைக்கிறாள். பெண்கள் மீது பாலியல் ரீதியிலும் குறை காண்பவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்களாகவே இருக்கிறார்கள். பெண்கள் மத்தியிலான பெண்ணியம் பற்றிய விழிப்புணர்வு போதுமானதாக இல்லாம்யே காரணம்.

பெண் கல்வி ஓரளவு பெண்களின் கண்களைத் திறந்துள்ள போதிலும், முற்று முழுதாக கலாச்சார பண்பாட்டு மயக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கப் போதுமானதாக இல்லை. பெண் விடுதலை பற்றிய பிரக்ஞை தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பாரதிக்குப் பின்னரே உத்வேகம் கொண்டது. எனினும் திராவிடக் கழக, தாபகர் ஈ.வே. இராமசாமி அவர்களின் மூடக் கொள்கைகளுக்கு எதிரான களப் போராட்டத்தின் பின்னரே, ஏனைய எழுச்சிகளுடன், பெண் கல்வியும், பெண்ணியம் பற்றிய விழிப்புணர்வும் பரவலாகின. வீட்டுக்குள் முடங்கிப் போயிருந்த தமிழ்ப் பெண்ணை வீறு கொண்டு நூழிர்ந்து எழ வைத்து செயல்

வடிவம் கொடுத்த ஈ.வே.ரா. பெரியார் மதவாதிகளால் நாஸ்திகர் என்று நாமம் சூட்டப்பட்டார். எனினும் எதிர்ப்பலைகளையும் முறியடித்து மூடக் கொள்கைகளை விரட்டி பாமர மக்களின் பேரெழுச்சிக்கு வித்திட்டு வெற்றியும் கண்டார்.

பெண் விடுதலை தொடர்பான மார்க்சியச் சிந்தனைகள் எம் மத்தியில் குறிப்பிடத்தக்களவு எடுப்பவில்லை. எனினும் பெரியாரின் சில சிந்தனைகள் பொதுவுடமையை ஒத்ததாகவே இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

10. சமயம் - சமூகம் - பெண்

பால் அசமத்துவப் போக்கு இன்றைய நவீன உலகில் கூட நிலவி வருகின்றமை, உண்மையிலேயே மனித இனத்தின் சாபக்கேடுதான். இலத்திரனியல் விஞ்ஞான மேம்பாட்டினால் இன்று உலகமே உள்ளங்கைக்குள் சிறைப்படும் புதுமை ஏற்பட்ட பின்னும், பல பெண்கள் இன்னமும் இல்லச் சிறைகளில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பெண் விடுதலை அம்சங்களும் பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் பரவலாக்கப்பட்டு, பெண் விடுதலையை நோக்கிய பயணம் பன்முகப்படுத்தப்பட்டு, முன்னேற்றம் கண்டுவருவது அனைவரும் அறிந்ததே. எனினும் சமத்துவ அறுவடைகளை எட்டுவதில் பல தடைக் கற்களைத் தாண்ட வேண்டியுள்ளது.

எமது நாட்டு வாழ்வு முறையை நோக்கும் போது - சமயம், சமூகச் செயற்பாடுகளில் அதிக ஆகிக்கம் செலுத்தி நிற்பதை அவதானிக்கலாம். அறியாமை, அச்சம், இயலாமை, புரியாமை, முயலாமை என்பவற்றால் காலாதி காலமாகத் தாழ்வற்றிருந்த பெண்ணினம் இன்று விழித்துக் கொண்டுள்ளது. தடைகள், தாக்கங்கள், ஆக்கிரமிப்புகள் என்பன இனம் காணப்பட்ட போது, அவற்றுக்கெதிரான்

ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் பல்வேறு பின்னடைவுகளிலிருந்து பெண்ணை விடுவிப்பதற்குப் பங்காற்றி வருகின்ற போதிலும், சானேற முழும் சறுக்கும் நிலையே தரிசனமாகின்றது. மதமும், மதத்தோடு பின்னிப் பினைந்து போயுள்ள கலாச்சார அம்சங்களும் சமூகத்தில் ஊறிப் போயிருப்பதே சமத்துவத்தை எட்டுவதில் முக்கிய தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன.

மனிதனை மனிதன் மதிக்க வேண்டுமென்பது அடிப்படை மனித உரிமைகளில் முதன்மையானது. புதிய மிலேனியத்தில், பெண் பற்றிய பிரக்ஞை சமூக மட்டத்தில் காத்திரமாக ஏற்பட்டு வருகின்ற போதிலும், பெண்களுக்குரிய இடம் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் எமாற்றம் தான் மிஞ்சகிறது. எல்லா மதங்களும் மனிதனை மனிதாபிமானவனாக, மனிதநேயம் மிக்கவனாக வாழ வைக்கவே தொண்டாற்றுகின்றன என்று கூறப்படுகின்ற போதிலும், பெண்ணை அவை இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகவே நிலை நிறுத்தியுள்ளன. இதற்குக் காரணம் மத தத்துவங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள் கூட, ஆணாதிக்கச் சிந்தனையின் பாற்பட்டவர்களாகவே இருந்தமையாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழர் கலாசாரம், பண்பாடு என்பன இந்து மதத்துடன் பின்னிப் பினைந்ததே. பெண்ணடிமைத்தனம் பற்றி நிறையவே பேசுகிறோம்; எழுதுகிறோம். பெண்ணடிமைத்தனம் எங்கிருந்து வருகிறது? பால் சமத்துவமற்ற நிலைக்கான மூலகாரணம் என்ன? பெண்களைப் பெரிதும் வதைக்கும் சீதனம் எங்கிருந்து வந்தது? எமது உரத்த சிந்தனைக்கான கேள்விகள் இவை! ஆழமாக ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால், இவை யாவுமே

மதத்தில் இருந்துதான் பிறந்துள்ளன. தமிழர்களின் முதலாவது பெண் விடுதலைப் போராளியாகக் களத்தில் இறங்கிச் செயற்பட்ட திராவிடக் கழக ஈ.வே.ரா. பெரியார் இவற்றை எல்லாம் புட்டுப் புட்டு வைக்கிறார். இந்து மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரங்களிலிருந்துதான் பால் அசமத்துவம் ஊற்றெடுப்பதை முதலில் பெண்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏன், நாம் அனைவருமே இதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இவற்றுக்கெல்லாம் மூலாதாரமாக மனுதர்மழும், வர்ணக் கட்டமைப்பும் விளங்குவதைப் பெரியார் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். பிற்போக்கு வாதங்களுக்கும், மூடக் கொள்கைகளுக்கும் எதிராகக் கொடியுயர்த்திய பெரியார், பெண்களை விழிப்புற வைப்பதில் பெரும்பங்காற்றினார்.

தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை மிகப்பெரிய பெண்ணியவாதிகளாகப் பாரதியையும், பெரியாரையும் தான் குறிப்பிடலாம். பெண் விடுதலையை ஆகரித்துக் கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களைக் கொண்ட எழுச்சிப் பாடல்களைப் பாடியவர் பாரதியார். ஆனால், ஈ.வே.ரா. பெரியார் இதற்கும் மேல் ஒருபடி சென்று நேரடியாகக் களத்தில் இறங்கினார். பெண்கள் விழிப்புணர்வு பெறவும், பெண் கல்வி மேம்படவும், பெண்ணடிமை விலங்கு ஒடியவும், அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியவை. ஒரு நால்திகராக முற்போக்கான எண்ணம் கொண்டவராக இருந்த அவரால், மதத்தைச் சாடிநின்று பெண் விடுதலைக்காகப் பேசுவதும், செயற்படுவதும் சுலபமாக இருந்தது. அவர் ஏற்றிய தீ தான் இன்று வரை ஆணாதிக்கத்தைப் பொக்கி, பெண் விடுதலையை எட்ட

வைத்து, பால் அசமத்துவத்தைப் போக்க விளாசி எரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

எமது கலாசாரத்தில் ஊறிப் போயிருப்பவர்கள், மதம் சார்ந்த அம்சங்களைக் கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றுபவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அதிலும் பெண்களே, ஆண்களை விட ஒரு படி மேலாக ஊறிப்போயுள்ளனர். இதனால்தான் பெண்கள் புரிந்து கொள்ளாமலே, பெண்ணடிமைத்தனத்திற்குத் துணை போகும் ஆணாதிக்கவாதிகளாக இருக்கிறார்கள். இன்று பெண் விடுதலை எட்டுவதற்கு இடைஞ்சலாக ஆண்களை விட இவ்வாறான பெண்களே இருக்கிறார்கள். சமய சம்பிரதாயங்களிலும், பண்பாட்டுக் கலாச்சார அம்சங்களிலும் அதீத நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் இவர்கள், தமக்கு எதிரான அம்சங்களைக் கூடக் கடைப்பிடிப்பதுடன், பிறரையும் விடுதலைப் பயணத்தைத் தொடரச் செய்யாமல் முடங்க வைக்கிறார்கள்.

பெண் சமத்துவத்துக்கு எதிராகச் சமயமும், கலாச்சாரமும் வலுவான காரணங்களாகப் பெண்ணடிமைத்தனத்தைப் பேணி வருகிறது. வேதங்கள், உபநிடதங்களிலேயே பெண் இரண்டாந்தரப் பிறவியாகவே கூறப்பட்டுள்ளது. மனிதன் தெய்வ வடிவங்களை உருவாக்கிய போதும், பெண் தெய்வங்களை ஆண் தெய்வங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் தெய்வங்களாகவே படைத்துள்ளான். மத நூல்களையும், தெய்வ வடிவங்களையும் சிருஷ்டித்தவர்கள் ஆண்களே. கணவனின் நலனுக்காகவே பெண்கள் விரதம் இருப்பதும், இதன் மறுவளம் இல்லாதிருப்பதும் முரண்பாட்டைக் காட்டுகிறதல்லவா?

சமயம் சார்ந்த புராண நூல்களிலும் பெண்ணுக்கு உரிய இடம் இல்லை. நோய் வாய்ப்பட்ட கணவனை விபச்சாரியிடம் சமந்து சென்ற நளாயினியும், தன்னைக் கைவிட்டு மாதவியுடன் வாழ்ந்த கணவனுக்காக மதுரையை எரித்த கண்ணகியும் கற்புக்கரசிகளாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். சிதை தன் கற்பை நிறுவ, இராமனால் தீக்குளிக்க வைக்கப்பட்டாள், அகவிகை இந்திரனை அறியாமல் கூடியதற்காக கல்லாகச் சபிக்கப்படுகிறாள். பெண்ணாசையைத் துறந்தால்தான் இறைவனை அடையலாம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

பெண்ணாகப் பிறந்தவள் தந்தைக்கும், திருமணத்தின் பின்னர் கணவனுக்கும், முதுமையில் மூத்த மகனுக்கும் அடிபணிந்து நடக்க வேண்டும் என்றும் உபநிடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பெண் விடுதலையும், பால் சமத்துவமும் எட்டப்பட வேண்டுமானால், முதலில் எமது மதம் சார்ந்த கலாசார அம்சங்களில் பாகுபாடற் சில ஆரோக்கியமான மாற்றங்கள் தேவை. வீடு, குடும்பம், கணவன், பிள்ளைகள் என மட்டும் வாழ்ந்து பழகிவிட்ட எமது தமிழ்ச் சமூகத்திலிருந்து, மதம் சார்ந்த கலாசாரப் போலிகளை உடைத்துக் கொண்டு வெளியேறி, விடுதலையை நோக்கிப் பயணிக்க வேண்டியவளாகப் பெண் இருக்கின்றாள். ஆண்களின் நலன் பேணுவதற்கான சாதனமே பெண் என்றும், அவள் ஆணின் இச்சைகளைத் தீர்க்கும் போகப் பொருளே என்றும் இருக்கின்ற நிலையில் மாற்றம் காண வேண்டுமானால், எமது சமூகத்தில் மதம் சார்ந்த சில பிற்போக்கான விடயங்கள் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும்.

கற்பு நெறி பெண்ணுக்கு மட்டுமே என்ற நிலை நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்.

பெண்ணும் ஒரு மனிதப் பிறவிதான். அவனுக்கும் ஒர் அற்புதமான இதயமுண்டு. அதற்குள்ளும் ஆசாபாசங்களும், உணர்வுற்றுக்களுமுண்டு. அது ஆண்களைப் போன்றதுதான் என்பதை எமது மதமும் கலாசாரமும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவரை, பால் சமத்துவத்தை எட்டுதல் பகற்கனவே!

11. போலியான மதக் கலாச்சார விழுமியங்களில் கிருந்து பெண்கள் விபெடுவது எப்போது?

“மதம்” மனிதனை மதம்பிடித்து அலைய வைத்துள்ள காலத்தில், மனிதன் என்ற மகுட நாமத்தில் வாழ்ந்துவரும் எவருக்கும், மனிதாபிமானம் இருக்கின்றதா என்று சல்லடை போட்டுத் தேட வேண்டிய நவயுகமே இந்தப் புது மிலேனியம். அகிம்சை, ஜீவகாருண்யம் என்ற தத்துவச் சித்தர் சித்தார்த்தர் நடுவீதியில் இம்சைக்காக கண்முடி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

மதம் மற்றவர்களைப் பாதிப்பது இருக்கட்டும். அது எங்களையே எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பதை முதலில் பார்ப்போமே. அதிலும் எங்கள் பெண்களைக் கூண்டுச் சிறையில் தள்ளியதெல்லாம் மதமும், அதனோடு பின்னிப் பிணைந்து உருவான கலாச்சாரமும்தான்.

ஆதியும் அந்தமு மில்லாத இறைவன் விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். மத தத்துவங்களை இறை அவதாரங்களே உருவாக்கின என்று சொல்லப்படுகின்ற போதிலும், அவை மானுடராகப் பிறந்தவர்களாலேயே உருவாக்கப்பட்டவை என்பதை அறிய முடிகிறது.

மதம் சார்ந்த தத்துவங்களும், கோட்பாடுகளும் அவை உருவான காலத்திற்கு ஏற்பாடு

வடிவமைக்கப்பட்டன என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டோமானால், அவை மாறிலி என்ற குதர்க்கமான வாதம் பிசுபிசுத்துப் போகும். அடிப்படையில் மதக் கோட்பாடுகள் நல்லவற்றையே சொல்லி நின்று, மனிதனைப் பண்புள்ள மனிதநேயம் மிக்கவனாக உருவாக்கிட வரையப்பட்டவைதான். எனினும், மிலேனியங்களைத் தாண்டி மனிதன் எவ்வளவோ தூரம் விஞ்ஞான, அறிவியல் மனித நாகரிகத் திசைகளில் பயணித்த பின்னும், பூமி தட்டையானது என்று நாம் வாதிட்டுக் கொண்டிருக்க முடியுமா?

மதக் கோட்பாடுகளை ஆதியில் உருவாக்கியவர்கள் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையாளர்கள் அல்லது ஆண்கள் என்ற யதார்த்தத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய காலம் இது. மதக் கோட்பாடுகளில் பெண்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகவே இருக்கிறார்கள். பெண் ஆணுக்காகவே பிறந்தவள் என்பதான் சிந்தனைகள் வலியுறுத்தப் படுகின்றன. நாம் ஆழமாக யோசித்தால் பால் அசமத்துவத்திற்கான கலாச்சார விழுமியங்கள் மதம் சார்ந்ததாக இச்சமூகத்தில் நிலை பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

இந்து மதம் மட்டுமல்ல, எந்த மதமுமே பெண்ணின் சமத்துவத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை. பெண்ணின் ஆடைகளில் அதீத கட்டுப்பாடும், ஆணின் எலும்பிலிருந்து தான் பெண் தோன்றினாள் என்றும் பால் அசமத்துவத்தைப்பேணும் பல விபரணங்கள்.

மதம் சார்ந்த பழையைக் கருத்துக்களை இன்றைய உலகில் ஆண்களை விடப் பெண்களே அதிகமாகப்

பேணுகிறார்கள். இதனால் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரக் காவலர்களாகத் தம்மை வரித்துக் கொண்டு, அறியாமலே ஆணாதிக்கத்திற்குத் துணை போகின்றார்கள். பெண் இன்று பல விடயங்களில் பின்தள்ளப் பட்டிருப்பதற்கு ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற ஆண்கள் மட்டும் காரணமல்ல. ஆணாதிக்கத்தில் மூழ்கிப் போய், விழிப்புறாமலிருக்கின்ற பெண்களும் தான்.

மதங்களும், கலாச்சார விழுமியங்களும் பெண்களை ஆணாதிக்கச் சிந்தனைக்குட்படுத்தியிருக்கின்றன என்று இன்னும் எத்தனை காலம் தான் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கப் போகிறோம்? பழைமையைத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பதை விடுத்துப் புதுக் கருத்துக்களை உருவாக்கும் புயலாகப் புறப்படுங்கள். பெண்களை எமது மதங்களும், கலாச்சாரங்களும் அடிமைப்படுத்துகின்றமையைக் கூறிக் கொள்ளும் நீங்கள், அவற்றைத் தகர்த்து அடிமை விலங்கை உடைக்க ஏன் தயங்கி நிற்கிறீர்கள்? நீங்கள் ஒன்றுபட்டு செயற்பட்டால் இதை ஏன் மாற்றி அமைக்க முடியாது? நீங்கள் விழித்தெழுந்தால் உங்களால் எதையும் சாதிக்க முடியும். பாரம்பரியக் கலாச்சார அம்சங்களிலுள்ள பெண்ணிற்கு எதிரானதும் பால் அசமத்துவத்தை பேணுவதுமான அம்சங்களை மாற்றிட அல்லது புறந்தள்ளத் தயங்கிடலாகாது. ஒழுக்கம் சார்ந்த சில நல்ல அம்சங்களைப் பேணும் அதேவேளை, ஏனைய கட்டுக் கோப்புகளையும், போலித்தனங்களையும் உடைத்து எறியலாம்.

நாங்கள் அனைவரும் ஏகோபித்து ஒரே நோக்குடன் செயற்பட்டால் எட்ட முடியாதது எதுவுமில்லை. ஆனால், நாங்களே எமக்கு மாறாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தால்

பெண் தொடர்ந்தும் அடிமையாகத்தான் இருக்க வேண்டி நேரிடும். எனவே, நீங்களே சுயமாகச் சிந்தியுங்கள். இன்று கல்வி, பொருளாதாரம் முதலானவற்றில் பெரிதும் முன்னேறி வரும் உங்களால் எதையும் சாதிக்க முடியும். அதற்கான வலிமை உங்களிடமே இருக்கின்றன.

பெண் விடுதலைக்கு எதிராகச் செயற்படும் சீதனம் கேட்கும் அம்மாக்கள், பெண் சிறார்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொடுமை புரியும் அம்மாக்கள், பெண்களின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி ஒருதலைப் பட்சமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பெண்கள், விதவைப் பெண்களைப் புறக்கணிக்கும் பெண்கள் என ஒரு பெரிய பெண்கள் அனியே மதக் கலாசாரங்களில் ஊறிப் போய்ப் பெண்களுக்கு எதிராக செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. முதலில் இவர்களது ஆணாதிக்கப் போக்கை மாற்றுங்கள். அப்புறமாய் ஆண்களின் பக்கம் திரும்புவோம்.

12. கலாச்சாரம், பண்பாடு என்ற போர்க்கவயில் பெண்கள் அடக்கியாளப்படலாமா...?

இன்று பெண் விடுதலை, பால்சமத்துவம் என்பன பற்றி உரத்த குரல்கள் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் கூடப் பெண்களைப் பெண்களே இழிவுபடுத்துவது குறைந்தபாடில்லை. இன்னொரு புறம் பெண்கள் விடும் தவறுகளைக் கூட நியாயப்படுத்தியும் இன்னும் சில பெண்கள் குரலெழுப்புகின்றனர். பெண்ணிய அமைப்புகளுடன் தொடர்புடைய அல்லது பெண் விடுதலைக்காகக் குரல் கொடுப்பவர்களில் சிலரும் இரண்டாவது வகையில் அடங்குவர்.

கலாச்சாரம், பண்பாடு என்ற பதங்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் பெண்ணை அடக்கி ஆளவும், சிறுமைப்படுத்தவும் பயன்படுவதை மறுப்பதற்கில்லை. முக்கியமாகப் பெண்களின் ஆடை, அணிகலன்கள் தொடர்பாகவும், அவர்களுடைய நியாயமான பாலுணர்வு தொடர்பாகவும் பல சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் கொச்சைப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இவ்வாறு பெண்களைக் கொச்சைப்படுத்துவதில் ஆண்களை விடப்-பெண்களே முன்னிலை வகிக்கிறார்கள். போக விட்டுப் புறம் சொல்வதிலும், பெண்கள் பற்றி சமூகத்தில் அவதாறு பரப்புவதிலும், கதை காவுவதிலும், மிகைப்படுத்துவதிலும் பெண்களே தீவிரமாகச் செயற்படுவது வேதனைக்குரியது.

தினந்தோறும் பெண்களை நோக்கிப் பெண்கள் எய்யும் சொல் அம்புகளால் வேதனைகளை அனுபவிக்கும் அப்பாவிப் பெண்கள் ஏராளம்.

(எமது சமுதாயத்தில் இன்னமும் முழுமையாக அங்கீகரிக்கப்படாமலும், கதைகளிலும், சினிமாக்களிலும் மட்டும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கும் காதல் சமாசாரங்கள் பற்றிய விமர்சனம் இதற்கு நல்ல ஒரு உதாரணம். ஒரு பெண் இன்னொரு பெண்ணின் செயற்பாடுகளை அதிகமாக அவதானிப்பதும், அதுபற்றி ஏனைய பெண்களோடு சேர்ந்து விமர்சிப்பதும் சகஜமாக நிகழ்கிறது. தப்பான் அல்லது மிகைப்படுத்தப்பட்ட அல்லது தேவையற்ற அநாவசியமான விமர்சனங்களால் பாதிப்பதும் பெண்கள் ஏராளம்.)

பாலியல் அம்சங்களில் பெண்ணிற்கு இருக்கின்ற உணர்வுகள் ஏன் தப்பாகப் பார்க்கப்பட வேண்டும்? ஒழுக்கம் என்ற வரம்பை மீறாத வரை, அதில் தப்பில்லை அல்லவா? ஆனால் ஒரு பெண், ஆணுடன் பழகினால் உடனேயே அது பற்றிய வதந்திகள் உருவாகி விடுகின்றன. அநியாயமாகக் காதலர்கள் கூடத் தேவையற்ற விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். இது ஒரு புறமிருக்க, சாதாரண நண்பர்களாக ஓர் ஆணும் பெண்ணும் பழகினால் கூட அதை சந்தேகக் கண்ணுடன் பார்க்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. இவ்வாறு சந்தேகிப்பவர்களில் பெரும்பாலானோர் பெண்களாகவே இருக்கின்றனர். அதாவது பெண், பெண்ணாலேயே தாழ்த்தப்படுகிறாள். மனித நாகரிக மேம்பாட்டில் குடும்ப அலகின் வரவுக்குப் பின்னர் கற்பு, ஒழுக்கம் என்பன பேணப்படுதல் அவசியம் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அது பெண்ணிற்கு மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்பதாய் நிலவுடைமைச்

சமுதாயத்தில் காலம் காலமாக நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டதுதான் சாபக் கேடாகும். இதனால் இன்றைய சமுதாயத்தில் பாலியல் சமத்துவம் பேணப்படவில்லை. கருவைச் சுமக்கின்ற புனித தாய்மை கூடச் சில சமயங்களில் கொச்சைப்படுத்தப்படுகிறது. பாலியல் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருபாலருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பது அவசியம்.

‘ஆண் என்பவன் வசப்படுபவனாக இருப்பினும், பெண் என்பவள் வசமாகி விடுகிறாள் என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இன்று நாம் வாழ்கின்ற சமூகம் ஆணாதிக்க சமூகம். இவ்வாதிக்கம் தகர்க்கப்படும் வரை பெண்கள் அவதானமாகவும், சில கட்டுப்பாடுகளுடனும் செயற்படுவது முக்கியமாகும். எடுத்ததற்கெல்லாம் உப்புச் சப்பில்லாத வகையில் ஆணைப் போல, ஆணுக்கு நிகராக என்று கூக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தால், ஆண்களைக் குறை கூறிக் கொண்டிருந்தால் ஆணாதிக்கத்தைத் தகர்த்து பால்சமத்துவத்தை அடைவது என்பது எட்டாக்கனியாகிவிடும்.

நியாயமான வழியில், நியாயமான ரீதியான விடயங்களுக்காகப் போராடுவோம். பெண்களுக்குப் பாதிப்பு என்று தோன்றுகின்ற விடயங்களில் தேவையின் நிமித்தம், பாதுகாப்பின் நிமித்தம் ஒதுங்கி நிற்பதில் தவறில்லை.

போர்க்கொடி உயர்த்துவோம்.
அது நேர்க் கொடியாக இருக்கட்டும்.

13. மலையகத்தில் நீலைத்து நிற்கும் பெண்ணாழமைத்தனம்

உலகின் பல நாடுகளில் இன்று பெண்கள் சமூக - பொருளாதார - அரசியல் விடுதலை பெற்று வருவதுடன் முக்கிய பதவிகள் பலவற்றையும் வகித்து வருகின்ற போதிலும், எமது நாட்டில் மலையகத்தில் இவ்வாறான வளர்ச்சிப்போக்கு நிலை மிகவும் மந்த கதியிலேயே நடைபெற்று வருவதுடன், இன்னும் பல பெண்கள் விழிப்புணர்வு பெறாமலே இருக்கின்றார்கள். பெண்ணியம், பெண்ணுரிமை, பெண் விடுதலை என்பவற்றைப் பற்றி அதிகம் அறிந்து கொள்ளாதவர்களாகப் பெரும்பான்மையினரான பெண்கள் குடும்பம், கணவன், குழந்தைகள் என்று குறுகிய வட்டத்திற்குள்ளேயே முடங்கிப் போய் மரபு வழி வந்த இல்லச் சிறைகளிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

இன்றைய புதிய தலைமுறை மலையகப் பெண்களில் கூடச் சிறு பகுதியினரே கல்வியில் ஆர்வங் கொண்டு படித்து முன்னேறி, மரபுத் தடைகளைத் தாண்டி வெளியுலகிற்கு வந்து பதவி பெற்றுச் சாதனை புரியத் துடிக்கிறார்கள். நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளோடு ஒப்பிடும்போது மலையகத்தின் கல்வி நிலை பின் தங்கியுள்ளதாலும், தோட்டத் தொழிலையே பெரும்பாலோர் எதிர்பார்த்திருப்பதாலும், படித்து முன்னேறும் ஆர்வம் அற்றவர்களாகவே பலரும் இருக்கின்றார்கள். ஆன், பெண் இருபாலரும் இதற்கு விதி விலக்கு அல்ல என்கின்ற

போதிலும், பால் நிலையில் பார்க்கின்றபோது பெண் கல்வி மிகவும் பின் தங்கியே இருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் முத்த பெண் சிறுமிகள், பெற்றோர் வேலைக்குப் போய்விட வீட்டிலே சிறு குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதும், இன்னும் சில சிறுமிகள் குடும்பப் பொருளாதாரத்திற்கு வலுச் சேர்ப்பதற்காகச் சிறுவயதிலேயே வீட்டு வேலைக்காரச் சிறுமிகளாகத் தலைநருக்கு அனுப்பப்படுவதுமே ஆகும். மேலும் இன்னும் சிலர் இன்றைய முன்னேறிவிட்ட மிலேனியத்தில் கூட அடுப்புதும் பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு என்று என்னுவதும் வருந்ததக்கது.

விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல்

உலக நீரோட்டத்தோடு மலையகப் பெண்களும் முன்னேற வேண்டியதன் அவசியம் உணரப்பட்டு, எண்பதுகளிலிருந்தே மலையகப் பெண்களின் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, அவர்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுப்பதற்குச் சில அமைப்புகளும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் செயற்பட்டு வருகின்றன. எனினும் இவற்றின் செயற்பாடுகள் போதுமானதாக இல்லை. பெண்ணிய அமைப்புகளின் செயற்பாடுகள், அடுப்படியில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள் பக்கம் மிக நெருங்கி வந்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தாவிட்டால், இவ் அமைப்புகளால் குறித்த இலக்கை எட்ட முடியாது. ஆணாதிக்கச் சமூகம் எப்பொழுதும் பெண்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டில் அடிமையாய் வைத்திருக்கவே விரும்புகிறது. இதற்கு கலை, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம், பண்பாடு என்று பல திரைகளிட்டுப் பெண்ணை அதிகம் சிந்திக்க விடாமல், அடிமைப்பட்டிருக்கும் நிலை புரியப் படாமலே இச்சமூகம் வைத்திருக்கிறது. பெண்கள் மத்தியில்

விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தி அவர்களது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப் பெண்ணிய இயக்கங்கள் முன்வர வேண்டும். பெண்களின் ஆற்றல் பல்வேறு வழிகளில் பெருகவும், ஆளுமை பல்வேறு கோணங்களில் விருத்தியடையவும் பெண்ணிய அமைப்புகள் வழி காட்ட வேண்டும்.

அதிக நேரச் சரீர உழைப்பு

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை பெண்கள் ஆண்களை விட அதிக நேரம் சரீர உழைப்பில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆனால் அதை யாரும் உணருவதில்லை. பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும், குடும்ப உயர்வுக்குமாக அவர்கள் எத்தகைய பங்களிப்பைச் செய்தாலும் அது கணிக்கப்படுவதில்லை. மலையில் கொழுந்து பறிக்கும் கடும் தொழிலில் ஈடுபடும் அதே வேளை, வீட்டு வேலைகள், சமையல், குழந்தை பராமரிப்பு போன்றவற்றிலும் பணி புரிகிறார்கள். கணவனை விட அதிகம் உழைப்பவள் மனைவியாக இருக்கின்ற போதிலும் சுய முடிவெடுக்கும் சுதந்திரம் அவளுக்கில்லை. குடும்பங்களில், குறிப்பாக மலையகத் தொழிலாள வர்க்கக் குடும்பங்களில் முடிவுகள், தீர்மானங்கள் எடுப்பது கணவனாகவும், அதை நிறைவேற்றுபவர்களாகவே மனைவி இருப்பதும் அவதானிக்கப்படுகின்றது. பல குடும்பங்களில் மனைவியரின் ஆரோக்கியமான விருப்போ கவனத்திற்கு எடுக்கப்படுவதில்லை.

இன்று எமது நாட்டில் குழந்தை பராமரிப்பு, வீட்டுப் பணிகள், சமையல் அனைத்துமே பெண்களுக்குரியன என்றும், அவை பெண்களால் மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்கிற மனப்பான்மை நிலவி வருகிறது.

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை, இவ்வாறான பணிகளில் ஆண்கள் ஈடுபடுவது அரிதாகவே இருப்பதால், பெண் ஆணைப் போல இரு மடங்கு உழைத்துக் களளக்கிறாள். ஆனால் பெண்களின் பழுவைக் குறைக்க ஆண்களும் வீட்டு வேலைகளில் பங்கேற்றால் இல்லம் சிறக்குமல்லவா? அதிக வேலை செய்யும் பெண்கள் விரைவிலேயே உடல் நலம் குறைவாகி, முதுமைத் தோற்றுமடைகிறார்கள். இது முழுக் குடும்பத்திற்குமே பாதிப்பைக் கொண்டு வரும் என்பதை யாருமே எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை.

பிரச்சினைகள் இருவகை

மலையகத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை இருவகையாகப் பார்க்கலாம். முதலாவது தொழில் ரீதியானது. மற்றது கலாச்சார ரீதியானது. இப்பிரச்சினைகள் வீட்டிலும், வேலைபுரியும் இடத்திலும் ஏற்படுகின்றன. தொழில் புரியும் இடத்தில் பெண்களின் உழைப்பு, குறைவான ஊதியத்தில் உறிஞ்சப்படுவதுடன் பலவிதமான அடக்கு முறைகளுக்கும் இம்சைகளுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றாள். தோட்டத் துறை. முதல் கண்காணி வரையும் மேலாளர்கள் யாவரும் ஆண்களாக இருப்பதுடன், அவர்களால் தொழில் ரீதியிலும் பெண்கள் மீது நடத்தப்படும் உடல், உள் ரீதியிலான அடக்கு முறைகள், நெருக்குதல்கள் அல்லது இம்சைகள் சகிக்க முடியாதவையாக உள்ளன.

கண்ணிப் பருவத்தில் மாத்திரமின்றி மணமான இளம் பெண்கள் கூடப் பல்வேறு முறைகளிலிருந்து வரும் பாலியல் நெருக்குதல்களைச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக்

கொள்ள அவர்கள் எவ்வளவோ போராட வேண்டியுள்ளது. அனுசரித்துப் போகாவிட்டால் பழிவாங்கப்படுகின்ற அவலங்கள் இன்றும் மலையகத்தில் உண்டு. வருமான இழப்பு முதல் வசை கேட்டல் வரை பல மன உள்ளச்சுவைப் பெண் எதிர்கொள்ள வேண்டியவளாக இருக்கிறாள்.

இம்சைகள் ஏராளம்

இது ஒரு புறமிருக்க குடும்ப அளவில் பெண்கள் தரிசிக்கும் இம்சைகள் ஏராளம். வீட்டு வன்முறைகள் என்பது மலையகத்தில் சர்வ சாதாரணம். வீட்டு வன்முறைகளுக்குக் காரணமாகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் ஆண்களின் மதுப் பழக்கமும் இருந்து வருகின்றன. சமூக அழுத்தங்களும் பெண்ணுக்கு அதிகமாக உள்ளது. வீட்டு வன்முறைகளைக் கலாசார ரீதியாகச் சந்திக்கும் போது, சமயச் சமூக பண்பாட்டு அம்சங்களினால் பெண்கள் பல விடயங்களில் விட்டுக் கொடுத்தும், அனுசரித்தும் போக வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். பெரும்பாலான ஆண்கள் வீட்டிற்கு வந்ததும், இருந்த இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு வேலைகளை ஏவி அதிகாரம் பண்ணுகிறார்கள். மனைவியை, ஒரு சக துணையாக நினைக்காது ஒரு வேலைக்காரி போல் நடத்தும் இவர்கள் மனைவியின் சிரமங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காது அவளுக்கு தமது வேலைகளையும் சேர்த்துச் சுமத்துகின்றனர். அபூர்வமாகவே ஒரு சிலர் விதிவிலக்கானவர்களாக இருக்கிறார்கள். வேலைக்குப் போகும் பெண் ஏற்கனவே மனையில் ஏறிக் கணக்கு வந்து, வீட்டுப் பணிகளையும் ஓய்வு ஒழிக்கவின்றிச் செய்கின்றாள். எனவே அதிகரித்த வேலைப் பழுவினால் மிகவும் சலிப்படைந்து போகிறாள். ஏற்கனவே சலிப்புற்றிருக்கும் மனைவி, தன்கணவன் தனது கஷ்டத்தைப்

புரிந்து வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வான் என்று எதிர்பார்த்திருக்க, அவனோ இன்னும் வேலைகளை ஏவுவதுடன் அவனோடு அன்போ, அனுசரணையோ இல்லாமல் நடக்கிறான். இன்னும் சில கணவர்கள் தம் மனைவியரை அடித்துத் துன்புறுத்துகிறார்கள்.

சில வீடுகளில் அதிகாலையில் வேலைக்குப் போகும் கணவர்கள் வேலை முடிந்தபின் தவறணையே தஞ்சமென்று கள்ளும், கசிப்புமாக மூக்கு முட்டக் குடித்துவிட்டு இரவு தாமதமாக நடுச்சாமத்திலே வந்து மதுபோதையில் அட்டகாசம் செய்கிறார்கள். உறங்கும் குழந்தைகள் கூட இதனால் தூக்கம் கலைந்து பயந்து பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறார்கள். அதிகாலையில் மறுபடியும் எழுந்து சமையல் செய்து வேலைக்குப் போக வேண்டிய பெண்ணோ, கணவனுக்கு உணவு பரிமாறி அவனது இச்சைகளையும் நேரம்கெட்ட நேரத்தில் தீர்க்க வேண்டியவளாக இருக்கிறான்.

மகிழ்ச்சி எங்கே?

எமது மலையகத் தோட்டங்களில் காலம் காலமாகத் தொடங்கும் இந்நிலை, இன்னமும் மாறுவதாக இல்லை. பெண்களும் இதுவே விதி என்று அல்லவுறுகிறார்கள். இப்படியான சூடும்பச் சூழிலில் மீள முடியாத சூராவளிக்குள் அகப்பட்ட பெண்களால் எதைத்தான் சாதிக்க முடியும்? அவளுக்கு மகிழ்ச்சியும் மன அமைதியும் எங்கிருந்து வரும்? உலகில் அநேகமான பிரதேசங்களில், இன்றைய பெண்கள் முன்னைய பெண்கள் போல் கணவனிடம் அடிமைப்பட்டு அவர்களது சித்திரவசைகளையும் கொடுமைகளையும், தாங்கிக் கொண்டு வாழ்த் தயாராக இல்லை. அத்தோடு அவர்கள் தாம்

ஆண்களுக்குச் சமதையானவர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, ஆண்களுக்குச் சமமான உரிமைகளுடன் வாழுத் தலைப்படுகிறார்கள். உலகைப் புரிந்துவிட்ட இப்பெண்கள், தம் உத்தமங்களை வளர்த்துக் கொள்வதுடன், தமது ஆற்றல் ஆளுமைகளுக்கு ஏற்றவாறு உழைத்தும், ஆக்கபூர்வமாகச் செயற்பட்டும் முன்னேறித் தமக்கான உரிமைகளுடன் வாழும் நிலையை எட்டும் தொலைவில் நிற்கிறார்கள். நம் மலையகப் பெண்கள் மட்டும் இன்னும் அடிமை போல் வாழ்வது ஏன் சொல்லுங்கள்? பாரதி கனவு கண்ட பெண் விடுதலை எமக்கு இல்லையா? சிந்தியுங்கள்.

காலம் வெகுவாக மாறி வருகிறது. சர்வதேச அளவிலும், தேசிய மட்டத்திலும் பெண்கள் ஆளுமை ஆற்றல் மிக்கவர்களாக வளர்ச்சியடைந்து வருகிறார்கள். எதையும் சாதிக்கப் பெண்களாலும் முடியும் எனகிற நிலை உருவாகி வருகிறது. ஆனால் மலையகத்தில் ஏன் இந்த நிலை உருவாகவில்லை உண்மையைச் சொல்வதானால், பெரும்பாலான மலையகப் பெண்களுக்குப் பெண் உரிமைகள் பற்றியோ, அவை மீறப்படுவது பற்றியோ தெரியாது. இதனால் தமக்கெதிரான அடக்கு முறைகளையும், வன்முறைகளையும் புறந்தள்ள முடியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதற்கு முக்கியக் காரணம் கல்வியில் பின் தங்கியுள்ளமையும், பெண்ணுரிமை இயக்கங்களின் செயற்பாடு பெருந்தோட்டப் பகுதிகளை எட்டாமையுமே எனலாம்.

ஆணுக்குப் பெண் சளைத்தவள்ளை

ஆணுக்குப் பெண் எந்த விதத்திலும் சளைத்தவள்ளல்ல. ஆற்றல் ஆளுமையில் குறைந்தவருமல்ல. மூளை, விவேகம், வீரம் என்ற எதிலுமே பெண்

குறைந்தவள்ளல். உடல் ரீதியாகப் பெண்கள் ஆண்களிலிருந்து சற்று வேறுபட்டிருந்தாலும், சிறந்த மனோபலமுள்ளவர்கள். ஆனால் அதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு ஆணாதிக்கச் சமூகம் அவளைச் சிந்திக்க விடாமல் அடக்கி வைத்திருக்கின்றது. மரபுப் புச்சாண்டிகளும், பண்பாட்டுப் போலிகளும், ஒரு தலைக் கற்பு எனும் மாயைகளும் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்கிற அணிகளும், தாய்மை, பெண்மை என்கிற மிகையான மகுடங்களும், ஆடை ஆபரணம் எனும் டாம்பீகங்களும் அவளை விழிப்படையவிடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

பெண்ணின் ஓழுக்கமும், உத்தமமும், உன்னதங்களும் முக்கியமானவைதான். ஆனால் அவை அவளையே அடிமையாக்கும் அளவுக்குப் போய்விடக் கூடாது. தவிரவும் பெண்ணைத் தமது சொத்துடைமையாகவும், போகப்பொருளாகவும் வைத்திருக்கவே விரும்புகின்ற ஆணாதிக்கச் சமூகம், அவள் விழிப்படைவதையோ மேலோங்குவதையோ விரும்பாமலிருக்கிறது.

கல்லானாலும் கணவனாம் புல்லானாலும் புருஷனாம்; கற்பு என்றால் அது பெண்ணுக்கு மட்டும் தானாம். யாரிடம் விடுகிறார்கள் புலுடா? பெண்ணே! இது தாங்கும் நேரமல்ல, விழித்துக் கொள். நீ விழித்தெழுந்து விட்டால் பெண்ணடிமை விலங்கு நிச்சயம் உடையும்; விடுதலை பிறக்கும்; வீரகாவியம் படைக்கும். வடக்கீழ்ப் போர்முனைப் பெண்களைப் பார். உன்னிடம் வீரமில்லை என்று ஏன் நினைக்கிறாய்? உன்னால் முடியும். நிச்சயமாக நம்பு. இனி ஒரு புதுயுகம் பிறக்கும். பெண் இழிநிலை அதிலே தகரும். அதை ஈட்ட உன்னால்தான் முடியும்,

புறப்படு பெண்ணே. குடித்து விட்டு வீட்டிற்கு வந்து இம்சிக்கும் கணவனுக்கு, அஞ்சி அடங்கி விடாதே. உன் உரிமையை நிலைநிறுத்து. உன் உழைப்பின் ஊதியத்தை ஊதாரித்தனச் செலவுக்காகக் கணவனுக்குத் தாரை வார்க்காதே. உனக்கு விருப்பமில்லாதபோது, பாலியல் வல்லுறவுக்குப் பணிந்துபோய் விடாதே. துணிந்து நின்று உன் உரிமையை, சமத்துவத்தை நிலைநிறுத்து.

செயலாக்கத்துடன் பணியாற்றல்

சேமிப்புப் பழக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தல் ஒவ்வொரு பெண்ணின் தலையாய்க் கடமையாகும். பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகில்லை என்கிறது திருக்குறள்; உழைக்கும் போது உனக்கென்று சிறிது சேமித்துப் பழகு. சிறு துளிதான் பெருவென்னமாகும். இடரான நேரத்தில் இது கை கொடுக்கும். மலையகத்தில் ஒரு மாற்றத்தைப் பெண்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், பெண்ணிய அமைப்புகள் மலையகத்தில் வேறான்ற வேண்டும். இதற்கு வெளியாரையும், அரசியல்வாதிகளையும், தொழிற் சங்கங்களையும் மட்டும் நம்பியிராமல், மலையகத்தில் படித்த பெண்கள் இவ்வாறான அமைப்புகளை உருவாக்கிச் செயற்பட வேண்டும். தேசியப் பெண்விடுதலை அமைப்புகளிலிருந்தும், பல்கலைக்கழகப் பெண்ணியப் பயிற்சி பெற்றவர்களிடமிருந்தும், பெண்ணிய எழுத்தாளர்களிடமிருந்தும், ஒத்துழைப்புகளையும் ஆலோசனைகளையும் பெற்றுச் செயலாக்கத்துடன் பணியாற்ற வேண்டும்.

மலையகத்தில் பெண்விடுதலை தொடர்பான மாற்றத்தைத் தமது உரிமைகளைப் புரிந்து உணர்ந்து

விழிப்புறும் நிலையை ஏற்படுத்தல் குடும்ப அலகிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். ஆன், பெண் இருபாலாரும் பெண்ணியம் பற்றி உணருதல் முதற்கட்ட அனுகுமுறையாக இருக்கலாம். அமைப்புகளில் ஆற்றலும், ஆர்வமும், ஆளுமையும் உள்ள பெண்கள் துணிந்து இறங்கித் தொடர்ச்சியாகச் செயற்பட வேண்டும். எதிர்கொள்ளும் சவால்களைக் கண்டு ஒதுங்கிப்போய் விடாமல், நிலைத்து நின்று பணியாற்றும் மனோதிடம் மிகமிக அவசியமானதாகும். நாளை நமதே!

14. விதவைப் பண்களின் மேம்பாடுபற்றிச் சிந்திப்போம்...

1980-களிலிருந்து, வருடா வருடம், மார்ச்-ஏட்டாம் நாளில், சர்வதேச மகளிர்தினம் கொண்டாடப்படும் வேளைகளில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆக்க பூர்வமான பிரகடனம் ஒன்று செயற்பட்டு வருகின்றது. பால் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கோடு முன்மொழியப்பட்டும், இப்பிரகடனங்கள் தொடர்பாக எடுக்கப்படும் முன் முயற்சிகளையும், பலா பலன்களையும் பற்றிப் பின்னர் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனவா என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது!

பால் அசமத்துவத்தால், விடுதலைக்கான இறக்கைகளை விரிக்க முடியாதிருக்கும் பெண்ணினம் அதற்கான வழிகளில் முன்னோக்கித் தடம்பதித்து நடக்க ஆரம்பித்துச் சுமார் இரண்டு நாற்றாண்டுகள் கடந்த பின்னரும், பெண்ணின் நிலை இன்னமும் பூரண விடுதலை பெற்றதாக அமையவில்லை. எனினும், இன்றைய உலகில் பெண்ணின் சேவைகளும், தேவைகளும், எழுச்சியும் அதிகரித்த ஓர் உன்னத நிலையை அடைந்திருப்பதையும் மறுப்பதிற்கில்லை.

கல்வியில் பெண்கள் கால்பதித்துத் தமது ஞானக் கண்ணைத் திறக்க ஆரம்பித்த பின்னர், அவர்களது விடுதலைப் பயணம் எழுச்சியுற்று, முன்னோக்கி நகர்வது நம்பிக்கையுட்டுவதாக உள்ளது. பெண்கள் தமக்கெனத்

தனித்துவமான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து, உலகின் சவால்களை எதிர்கொண்டு முறியடித்து, ஒர் இலட்சியப் பாதையிலே வீறுநடை போடுகிறார்கள். பெண்களின் இந்த எழுச்சியும் வளர்ச்சியும் எமது நாட்டில் கடந்த கால் நூற்றாண்டில் துரித முன்னேற்றம் கண்டு வருகிறது. கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை இருந்த பெண்களின் அந்தஸ்தினையும், இன்றைய பெண்களின் சமூக அந்தஸ்தினையும் நோக்குவோமாயின், பாரிய மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிகிறது. எனினும் பயணிக்க இன்னமும் தூரம் உள்ளது.

பொதுவாகவே பெண்களின் வாழ்நிலை, தாழ்நிலையில் இருந்து வருகின்ற போதிலும், இவர்களில் ஒரு பகுதியினரான இளம் விதவைப் பெண்களின் நிலைதான் இன்று அதலபாதாள நிலையில் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவர்களுடைய விடியலைத் துரிதப்படுத்தி, இவர்களைத் தலைநிமிர்ந்து வாழவைக்க வேண்டியது காலத்தின் கடமையாகும்.

போராட்ட நடவடிக்கைகளினால், இன்று எமது நாட்டில் விதவைகள் பல்கிப் பெருகியுள்ளனர். குடும்பத் தலைவர்களான் இளம் ஆண்கள் சுட்டுக் கொல்லப்படும் போதும், கைது செய்யப்பட்டுக் காணாமல் போவோர் பட்டியலை நிரப்பும்போதும், பெண்கள் தனித்துப் போகிறார்கள். வாழ்விழுந்து தவிக்கும் இவர்களது நிலையை, வாழ்வையே இழந்து விட்ட, மீள முடியாத ஒரு நிலையாக நாம் யாரும் கருதிவிடக் கூடாது.

ஒரு பெண் திடீரென்று விதவையாகிப் போகும் போது, இதுவரை காலமும் கணவனின் உழைப்பின் வருமானத்தில் குடும்பம் நடத்திய பெண் திடீரென்று

இரட்டைச் சமைகளைச் சுமக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள். உழைப்பாளியை இழந்த நிலையில் குடும்பத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டியவளாகிறாள்.

தமிழர் வாழும் மாவட்டங்களில் சுமார் அறுபதினாயிரம் விதவைகள் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பகுதியினர் போர்க்கால அன்றத்தினால் விதவையானவர்கள். அதிலும் சுமார் இருபத்னாயிரம் பேர் இலம் விதவைகள்.

இவர்களில் கணிசமானோர் பாடசாலைக் கல்வியை முடித்திராத, வேறு எந்ததொழிற் கல்வியையும் பெற்றிராதவர்களாவர். குடும்ப வட்டத்துள் வாழ்ந்து, அதற்காகவே அல்லும் பகலும் ஊதியமின்றி உழைத்துக் கொண்டிருந்த இவர்கள், வெளியுலகின் அறிவெதனையும் பெற்றிராதபோது, குடும்ப ரீதியாகவும் தொழில் ரீதியாகவும் ஊதியம் ஈட்ட வழிவகையின்றித் திண்றிப் போகின்றார்கள். தமது பிள்ளைகளுக்கு வயிறார் உணவளித்து, நல்ல முறையில் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்க்க விரும்புகிறபோது எவ்வாறு உழைப்பது என்று புரியாமல் வழிகாட்டிகளுமின்றி அல்லல் படும் நிலையை இன்று காணமுடிகிறது.

பெரும்பாலும் போரினால் துணையை இழந்த விதவைகள் இளமையானவர்கள். உழைக்கும் வலு இவர்களிடமிருந்தும், மனரீதியில் இவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு விடுவதால், செயலற்றுப் போய் விடுகிறார்கள். இந்நிலையில் இவர்களை அனுதாபத்துடன் பார்க்க வேண்டிய சமூகம் ஏறிகண்ணகளை வீசி அவர்களை வதைப்பதுடன், பண்பாட்டுப் போலியான பாரம் பரியங்களினால் ஒதுக்கியும் வைத்து விடுகிறார்கள்.

இதனால், மனம் குன்றிப் போகும் இவர்கள், தாழ்வு மனப்பான்மையோடும் துயரத்தோடும் வாழ வேண்டியிருக்கின்றது. கூட்டுக் குடும்பத்திலுள்ள விதவைகள் சிறையிலடைப்பட்ட கைதிகளாக, ஊதியமற்ற கடும் உழைப்புடன் தமது வயிற்றைக் கழுவுகிறார்கள். தமது பிள்ளைகளை வளமாக வர்மைவத்திட முடியாத ஏக்கத்துடன் இவர்களது காலம் கடக்கின்றது.

இவ்வாறு சொந்தத்தாலும், சமூகத்தாலும் ஒதுக்கப்படும் இவர்களுக்கு நேசக்கரம் நீட்டச் சமுதாயமும், அரசு, அரசு சார்பற்ற வலிந்துதவு நிறுவனங்களும் முன் வரவேண்டும். விதவைகளுக்காகத் தொழிற்பயிற்சிகளும், தொழில் புரிவதற்கான முதல் ஊக்குவிப்பும் செய்யப்பட வேண்டும்.

நமது பாரம்பரியத்தில் விதவைகள் குறித்த சமூகக் கண்ணோட்டம் விசித்திரமானதும், மிகக் கொடுரமானதுமாக இருக்கிறது. பொட்டும், பூவும், நிற ஆடைகளும், நகைகளும் நிராகரிக்கப்படுவதுடன், பொது நிகழ்வுகளிலிருந்தும் சொந்தஉறவுகள் கூட ஒதுக்கி வைக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது. மனவியை இழந்த ஆண் இவ்வாறான பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாவதில்லை.

ஆயிரமாயிரம் கற்பனைகளுடனும், ஆசைகளுடனும், எதிர்ப்புகளுடனும், இலக்குகளுடனும், இலட்சியப் பாதையில் இனிய இல்லறத்தில் அடியெடுத்து வைக்கும் பெண்ணுக்குத் திடை ஏற்படும் துணைவரின் இழப்பானது வாழ்க்கையில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இரட்டை மாட்டு வண்டியில் பூட்டியுள்ள ஒரு மாடு, சுருண்டு வீழ்ந்து விட்டால் மற்ற மாட்டால் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த நிலை தான் விதவைகளுக்கும்!

அவளது அபிலாஷைகள் நிராகரிக்கப்பட்டு, நிராசையாகிச் சிறகொடிந்த பறவையாக இல்லக் கூண்டுக்குள் அடைபடும் வேளையில், இந்த சமூகம் ஒத்துழைப்புத் தந்து கைகொடுத்து உயர்த்திட முன்வர வேண்டும். விதவைகளின் உடலில் குளிர்காய் நினைக்கும் கேடுகெட்ட நினைப்பு மாறி, இவர்களது உழைப்பை ஊக்குவித்து வாழ வழிகாட்ட வேண்டும்.

ஓரளவு பொருளாதாரப் பின்னணியுள்ள அல்லது ஒய்வுதியம் பெறும் பெண்கள், துயரத்தின் மத்தியிலும் தமது குடும்பத்தைத் தலைமைதாங்க முன்னெடுத்துச் செல்ல முடிகின்ற போதிலும், நடுத்தர மற்றும் வறிய குடும்பங்களிலுள்ள விதவைகளின் அவல நிலை, புதாகரமான நிலையிலிருக்கிறது.

விதவைகளில் கணிசமானோர் கல்வியறிவு படைத்தவர்களாக இருந்த போதிலும், தமது திறமையையும் ஆற்றலையும் வெளிக்காட்டி செயற்பட முடியாதிருக்க, இந்தச் சமூகம் - ஏன், அவளது குடும்ப உறவுகளும் கூடக் காரணமாவதை காண முடிகின்றது. வாழ்க்கையில் பெரும் பற்றுதலுமின்றி, பொருளாதார வலுவுமின்றித் தமது குழந்தைகளினதும் வயிற்றுப்பாடே கேள்விக்குறியாகும் போது, மனார்த்தியில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு விடுகிறாள். தனது உணர்வுகளை, உள்ளக் குழுறல்களை, ஆசைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாது. அதற்கு வழி தெரியாது மனதுக்குள்ளேயே தினமும் செத்துப் பிழைக்கின்ற இளம் விதவைகளே, ஒரு போதும் மனம்சோற்றாத விடாதீர்கள். உங்களாலும் சிறப்பாக வாழ முடியும் என்பதை நிச்சயம் நம்புங்கள்.

பொதுவாக, விதவைகளை அவர்களது இருப்பிடங்களிலிருந்து வெளியுலகுக்குக் கொண்டு வருவது,

நேற்றுவரை இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லை. இன்றைய விதவைகளின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கமும், வாழ்நிலை நிர்ப்பந்தமும், அவர்களையும் துணிச்சலுடன் வெளியுலகுக்கு கொண்டு வருவதில் வெற்றிக் கண்டுள்ளது எனலாம்.

விதவைகளில் சிலர் குடிசைக் கைத்தொழில்களில் தேர்ச்சியுற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். தையல், அலங்காரம், கைப்பணி, சமையற்கலை போன்ற துறைகளில் தேர்ச்சியுள்ளவர்கள், அவற்றை மேற்கொள்ள முடியாது, வழிநடத்தலும் மூலப் பொருளாதார மற்றவர்களாவும் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் அல்லது உதவிகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதன் மூலம் இத்தேர்ச்சிகளைச் சிறுகைத்தொழிலாகப் பரிணாமிக்கச் செய்து, வருவாய் ஈட்ட வழிவகுத்து, அவர்கள் வாழ்வை உதயமாக்கலாம். தொழில் தெரியாதவர்களுக்கு தொழில் பயிற்சி வழங்கி வாழ்வாதாரமாகச் செயற்படலாம். இதனால் வாழ்வே இருண்டு விட்டது, இனி எனக்கு என்ன இருக்கிறது, யார் இருக்கிறார்கள் என மனமுடைந்து போயிருக்கும் நிலையிலிருந்து அவர்களை மீட்டெடுத்து வாழ்வில் ஒளியேற்றலாம். இதற்கு, அவர்களுக்குத் தரக்கூடிய நிம்மதியளிக்கக்கூடிய உதவேகமும் உற்சாகமும் மனதுக்கு வாய்க்கும் முறைகளை முன்னெடுத்துப்போக உழைத்தல், பெண்ணியவாதிகளின் தலையாயக் கடமையாகும்.

இவ்வருட மகளிர்தினப் பிரகடனமானது விதவைகளின் முன்னேற்றம் பற்றியதாக அமைந்துள்ளது. விதவைகளின் வாழ்வில் ஒளியேற்றும் சூரியனாக செயற்பட நாம் ஒவ்வொருவரும் திடசங்கற்பம் பூணுவோம்.

15. மனைவி செத்தால் புது மாப்பிள்ளை கணவன் செத்தால் பழம் விதவை

திருமண பந்தத்தின் மூலம் இணைந்து உருவாகும் இல்லறம், இறுதிவரை இணைபிரியாது வாழ்ந்து முடிப்பதே அனைவரினதும் அபிலாசையாகும். இன்றைய உலகில் இது கணிசமானவர்களுக்குச் சாத்தியப்படுவதில்லை. சிலர் முரண்பட்டுப் பிரிந்து போகின்றார்கள். இன்னும் சிலர் மனைவியை ஏமாற்றிவிட்டு இன்னொருத்தியுடன் சேர்ந்து விடுகிறார்கள். இது மறுவளமாக நடப்பது அரிதே. இவை எல்லாவற்றையும் விட, இன்றைய யுத்த பூமியில் துணையைப் பறி கொடுப்பவர்கள் ஏராளம்! குறிப்பாக இளம் வயதிலேயே விதவையாகும் பெண்களின் நிலை பரிதாபத்திற்குரியதாகும்.

இளம் விதவைகள் தமது வாழ்க்கைத் துணையைக் குறுகிய காலத்திலேயே பறிகொடுத்து விடுவதனால், இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் ஏராளம். தமது துணையை, பாதுகாப்பை, பாலியல் சுகத்தினை, குடும்ப வருவாயை என இழப்புகளைப் பட்டியலிடலாம். இதைவிடச் சமுதாயம் இவர்களை சுபகாரியங்களிலிருந்து ஒதுக்கி வைப்பதும், இவர்களது ஆடை அணிகலன்களை சம்பிரதாயைப் போர்வையில் மறுத்து நிற்பதும், மனதை நெருடும் விடயங்களாகும்.

இன்று எமது நாட்டில் இளம் விதவைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பின் பின்னர், விதவைகள் தொடர்பான பார்வையில் வியத்தகு மாற்றங்களைத் தரிசிக்க

முடிகிறது. முன்னரைப் போல பொட்டுப் பூவுமற்றவளாக, வெள்ளைப் புடவையில், விதவைகளைக் காண்பது அரிதாகி வருகின்றமை - உண்மையிலேயே ஒர் ஆரோக்கியமான, மகிழ்ச்சிகரமான மாற்றமாகும். எமது கலாச்சார அம்சங்கள் மாறிலியல்ல என்பதும், காலத்தின் தேவைக்கேற்ப எமது பாரம்பரியங்களில் மாற்றம் தேவை என்பதும், ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற பெண் விடுதலை அம்சமாக இதைக் கருதலாம். இவ்வெற்றி, பெண்ணியவாதிகளின் முயற்சியினால் மட்டும் ஏற்பட்ட வெற்றியாகவும் கொள்ள முடியாது. காலத்தின் தேவை, நிர்ப்பந்தகம் இந்நிலையை ஏற்படுத்துவதில் பங்காற்றியுள்ளமையையும் நாம் மறுதலிக்க முடியாது.

குடும்பத்தலைவனை இழந்த பெண்ணவள் வீட்டுள் அடைந்துகிடந்தால், குடும்பச் சக்கரம் சுழல்வதற்கான வருவாயற்றுப் போகிறது. தனக்காக இல்லாவிட்டாலும், பிள்ளைகளுக்காக உழைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு பெண் தள்ளப்படுகிறாள். பிள்ளைகள் பட்டினியில் வாடுவதை எந்தத் தாயால்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? எனவே விதவைப் பெண்கள் தொழில் காரணமாக வெளியுலகுக்கு வருகிறார்கள்.

பெண் என்பவள் ஏற்கெனவே அல்லும்பகலும் வீட்டில் உழைத்தவள் தான். கணவன் தொழிலாளியாகவோ, விவசாயியாகவோ இருப்பின், வெளி வேலைகளிலும் பயிற்சி இருந்திருக்கும். கணவன் இறந்த பின் அவள் வருவாய்க்காகவும் உழைக்க வேண்டியவளாகிறாள்.

இன்றைய விதவைகள் பலர் சிறு குடிசைக் கைத்தொழில்கள் மூலமும், வீட்டுத் தோட்டம், தையல், பின்னல் போன்ற வேலைகள் மூலமும் உழைக்கிறார்கள்.

சிலர் உணவு தயாரித்து விற்பனை செய்கிறார்கள். கோழி வளர்ப்பு, கால்நடை வளர்ப்பு என்பனவும் சிலரால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

படித்த பெண்கள் இன்னும் அதிக வருவாய் ஈட்டக் கூடிய தொழில் புரிகிறார்கள். அவர்களது கல்வித் தகமைகளும், அதன்மூலம் கிடைத்த தந்துணிவும் அவர்களுக்குக் கைகொடுக்கின்றன. ஏற்கனவே உத்தியோகத்தில் இருந்தவர்கள், பின்னரும் தம் தொழிலைத் தொடர்வதுடன், பகுதி நேரமாக வீட்டில் தையல் போன்ற பிற வேலைகளையும் செய்வதன் மூலம், கணவனின் வருவாயின் இழப்பை ஈடுசெய்கிறார்கள்.

இளம் விதவைகளில் பெரும்பாலோர் இன்று தன்னம்பிக்கையுடன் வாழ்வில் முன்னேறி, சவால்களை முடியடிக்கிறார்கள். எனினும், பாலியல் ரீதியான அழுத்தங்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மனைவியை இழந்த ஆண்களைப் போல, விதவைப் பெண்களால் புதுஉறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல், சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தில் தப்பிதமாகவே நோக்கப்படுகிறது. ஆண்களை அனுதாபக் கண்ணோடு இவ்விடயத்தில் நோக்கும் சமூகம், பெண்களை விமர்சித்து இழிவுபடுத்துவதிலேயே முன் நிற்கிறது. ஆண் செய்தால் இயற்கை, பெண் செய்தால் தப்பு என்னும் பார்வை இன்றும் தொடர்கிறது.

இன்று விதவைத் திருமணம் ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமளவுக்குச் சமூகம் பக்குவப்பட்டு வருகின்ற போதிலும், அதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவாகவே உள்ளன. விதவைப் பெண்களை மனம்புரிய இளைஞர்கள் முன்வருவதில்லை. மனைவியை இழந்த ஆண்களிலும்

சிலரே முன்வருகின்றனர். வேண்டுமானால் சின்ன வீடாக வைத்துக் கொள்ள மட்டுமே தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் மனைவியை இழந்த ஆண்களின் நிலைமை அப்படியில்லை. இலகுவாக மனம் முடித்துப் புது வாழ்வைத் தேடிக் கொள்கிறார்கள்.

மனைவியை இழந்தவன் புதுமாப்பிள்ளையாகி விடுகிறான். கன்னிப் பெண்களை அவன் மனம் முடிக்க முடிகிறது. விதவைக்கு இந்தநிலை இல்லை. ஒரு தலைப்பட்சமான கற்பு என்னும் மாயைக்கும், இந்த நிலைக்கும், சமுதாயத்தில் இருக்கும் ஒருதலைப்பட்சமான பார்வை இன்னமும் மாறவில்லை.

இன்றைய உலகின் அவல நிலையில் விதவையாகி அநாதரவாகிப் போகும் பெண்களை மனக்க, மனைவியை இழந்தவர்களும், இளைஞர்களும் முன்வரவேண்டும். விதவைகளின் கண்ணீருக்கு நேர்வழியில் ஆறுதல் தர எது சமூகம் முன்வர வேண்டும். அத்துடன், விதவைப் பெண்களைப் பாதுகாப்பற்றவர்களாக நினைத்து, தகாத உறவுகளுக்கு அனுகுவதையும் நிறுத்த வேண்டும்.

பாதிப்புற்று அல்லவுறும் விதவைப் பெண்களுக்கு அரசும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் சில உதவிகளை, கடன்களை, தொழிற்பயிற்சிகளை வழங்கி வருவது சற்று ஆறுதலளிக்கிறது. எனினும் இதற்கும் மேலாக அவர்களது பாலியல் வாழ்வு, வாழ்க்கைத் துணை, பாதுகாப்பு என்பவற்றை அவர்களால் வழங்க முடியாது. சமூகம்தான் அவளுக்கு நிறைவான வாழ்வை வழங்கும் வல்லமை பெற்றது. சமூகக் கண்ணோட்டம் அனுதாபத்துடன் விதவைகளை நோக்க வேண்டும். அப்படி நிகழ்ந்தால் தான் விதவைகளின் கண்ணீருக்கு முடிவு வரும்.

16. பெண்ணைச் சூழவள்ள குறுகிய எல்லைகள் உடைவது எப்போது?

இன்று பெண்ணிலைவாதும் பற்றிய சுருத்தாட்ஸ்களும், எழுத்துருவாக்கங்களும் பெண்கள் பற்றிய மீள்பார்வையை இச்சமூகத்தில் ஏற்படுத்தி வருகின்றமை மகிழ்ச்சியான முன்னேற்றமாகும். பெண்கள் பற்றிய இப்புதிய பார்வையானது, சமுதாயத்தின் எல்லா மட்டத்தினரும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் சூழ்நிலை இன்னமும் உருவாகவில்லை. குறிப்பிட்ட சிலர் பெண்ணியத்தை அங்கீரித்து நிற்க, இன்னொரு சாரார் பெண்ணைப் பழைய பஞ்சாங்கக் கண்கொண்டே பார்த்து வருகிறார்கள்.

அடக்க ஒடுக்கமான, குடும்பப் பாங்கான இயல்பு உடையவர்களாகவே பெண் இருக்கவேண்டும் என்று இவர்கள் கருதுகிறார்கள். அடக்கம் என்பது ஆனுக்கு அடங்கியவள் என்றும், ஒடுக்கம் என்பது ஆற்றல், ஆளுமைத்திறன்களை வெளிப்படுத்தாமல் ஒடுங்கிப் போயிருத்தல் என்றும் கருதப்படுகிறது. இதற்கு அனுசரணையாக, மரபுரீதியாக வரும் பண்பாட்டுக் கோலங்களைக் கடைப்பிடிக்கும்படி பெண் வலியுறுத்தப்படுகிறான். கடந்த தலைமுறையிலிருந்து எமக்கு வந்த பெண்பற்றிய தப்பான் கருவுலங்களை மாற்றியமைப்பதுடன், நாம் எமது ஆரோக்கியமான, பெண்ணியம் பற்றிய புதிய சிந்தனைகளை அடுத்த

தலைமுறைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக இன்றைய மாற்று சிந்தனைகளை, சமூகம் அங்கீரிக்கும்படி செய்வது எமது தலையாய் கடமையாகும்.

இன்றைய இளைஞர்களில் கணிசமானோர் பெண்ணின் அடிப்படை உரிமைகளையும், சுதந்திரத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தலைப்படுகிறார்கள். அதேநேரம், இன்னொரு சாரார் பழையை பேணுபவர்களாக நின்று, பெண்ணைத் தம் போன்ற ஒரு மானுடப் பிறவி என்பதை மறுத்து நிற்கிறார்கள். திருமண விளம்பரங்களில் குடும்பப் பாங்கான பெண் தேவை என்று விளம்பரம் செய்கிறவர்களின் மன ஆதங்கம் என்னவெனில், பெண் பணிந்து போகின்றவளாக இருக்க வேண்டும் என்பதே. இன்றைய வெளிநாட்டிலுள்ள எம் இளைஞர்கள் கூட, அங்குள்ள சுதந்திரப் போக்குள்ள எமது பெண்களை நிராகரித்து, தாயகத்திலுள்ள அடக்க ஒடுக்கமான பெண் தான் வேண்டும் என்று விளம்பரப்படுத்தி நிற்கிறார்கள்.

பெண்ணின் சுதந்திரத்தை மறுத்து நிற்கும் இவ்வாறான போக்கிற்கு ஆதரவாகப் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தைத் தமக்குத் துணைசேர்க்கும் இவர்கள், தமது ஒழுக்கத்தைப் பற்றிச் சிறிதும் பொருட்படுத்துவதில்லை. பெண்ணிடம் எவ்வளவு ஆற்றல்கள் சிறப்புகள் இருப்பினும் அவளைச் சாதாரணமானவளாகக் கருதும் மனப்போக்கு இவ்வாறான ஆண்களிடம் இருக்கிறது. அதாவது இல்லற வாழ்வில் பெண்கள் கணவருக்காக எல்லாவற்றையுமே விட்டுக்கொடுத்து விட்டு, நவராத்திரிக் கொலுப் பொம்மைகள் போலிருக்க வேண்டும் என இவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

வீட்டோடு இருந்து சமையல் மற்றும் சகல வேலைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு, கணவரையும் பின்னளையும் கவனித்தால் போதும் என்று நினைக்கும் இவ்வாறானவர்களது போக்கு, படுபிறபோக்கானது. வாழ்வியல் நீரோட்டத்தில் அவள் சுயமாக இயங்கிச் சாதனைகள் புரிவதை இது தடுத்து விடுமல்லவா?

புதிய மிலேனியத்தில், கடந்த இருநாற்றாண்டுகளை விடப் பெண்கள் பற்றிய சமூகப் பார்வையும், கருவுலங்களும் பாரிய மாற்றம் கண்டுள்ளன. கடந்த இருநாற்றாண்டுப் போராட்டத்தின் அறுவடையாக, இப்போது இந்த நிலை கணிந்து வருகின்றது. பெண்கள் விவகாரங்கள் பற்றி ஏற்றுத்தும் பார்க்காதிருந்த சமுதாயம், இன்று பெண்ணியம் பற்றி விழிப்புணர்வு பெற்று வருகிறது. இந்த ஆரோக்கியமான சூழ்நிலை, விரைவிலேயே பெண் விடுதலை எட்டுவதற்கு வழிசமைக்கும்.

பேதைமை நீங்கியவர்களாக, தம்மை உணர்ந்தவர்களாகப் பெண்கள் விழிப்புற்றது போலவே, விரைவிலேயே பெண்கள் பற்றிய தெளிவான பார்வை ஆண்களுக்கும் ஏற்பட வேண்டும். அதாவது பெண் என்பவள் போகப்பொருள்ளல், ஒரு சுயமான மாணிடப்பிறவி என்பதை ஆண் சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறான புரிந்துணர்வு மிக்க சமுதாயம் உருவாகும்போது, பெண்ணின் சுயமும், ஆற்றல் ஆளுமைகளும் கூட உணரப்படும். பெண்ணின் சுதந்திர உணர்வும் மதிக்கப்படும். பெண்களைச் சூழவுள்ள குறுகிய எல்லைகள் அப்போது தகர்ந்திடும்.

கணவன், குடும்பம், குழந்தைகள் என்ற குறுகிய எல்லைகளுடன் வீட்டுக்குள் குறுகிப் போயிருக்கும் நிலை மாறிப் பெண் உலக நீரோட்டத்தில் இணைந்து செயற்பட வாய்ப்பு ஏற்படும் போது, அவளது எல்லைகளும் விரிவடையும். இதனால் உலகளாவிய ரீதியில், மானுட முன்னேற்றப் பணிகளில் முழுமையாகப் பங்காற்றும் வாய்ப்பு பெண்ணுக்கும் கிடைக்கும். உலகமும் இதனால் முன்னேற்றகரமான பாதையில் மேலோங்கும்.

ஆனுக்குப் பெண்ணும் பெண்ணுக்கு ஆனும் பரஸ்பரத் தேவையடையவர்கள், இணைந்து வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியவர்கள். இல்லறத்தில் இருவகை ஒசை ஒலிக்க வேண்டும். திருமணம் என்பது இருபாலரும் இணைந்து பங்காற்றும் ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்குவதாக இருக்க வேண்டும். இல்லறம் நல்லறமாக வேண்டுமானால், ஒருவரை விட மற்றவர் மேலாதிக்க நிலையில் இருக்கும் நிலை மாறவேண்டும். குடும்பம் என்கிற அடிப்படை அலகில் ஆண், பெண் இருபாலருமே சம பங்காளிகளாக, தமது சுயத்தை இழக்காதவர்களாக, சுய நிர்ணய உரிமையடையவர்களாக வாழும் சூழ்நிலையே, இல்லறத்தை இருபாலருக்கும் சொர்க்கமாகும்.

17. முகாம்களிலுள்ள பண்களின் பாதுகாப்பு

இன்று இந்தச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் தமது பாதுகாப்பைத் தாமே உறுதிப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். சாதாரண நிலையில் இருக்கும் பெண்களை விட, கடல்கோள், அகதி முகாம்களிலுள்ள பெண்கள் இதை முக்கியமாக மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

கடல்கோளிலிருந்து மீட்டெடுத்த பெண்களை, அவ்வாறு காப்பாற்றிய ஆண்களே பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கிய கொடூரச் சம்பவங்களை நாம் மறந்து விடலாகாது, இன்று நிலைமை அப்படி இல்லை. எனினும் வல்லுறவுக்குப் பதிலாகப் பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களும், நடத்தைப் பிறழ்வுகளும் அதிகரித்து வருகின்றன. இவ்வாறான துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, ஏமாந்தோ பெண்ணும் துணைபோகிறாள்.

மின்னல்போல் கணப்பொழுதில் யாரும் ஆருடம் கூறாது எதிர்ப்பார்க்காமல் வந்த ஆழிப்பேரலை, கரையோரப் பிரதேசங்களில் பாரிய அனர்த்தங்களை உருவாக்கி ரணமான வடுக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பல்லாயிரக்கணக்கான உயிரிழப்புக்களையும் சொல்லொண்டு அழிவுகளையும் ஏற்படுத்திய கடல்கோளால், இன்று பலரது வாழ்வு திக்குத்தெரியாத காட்டில் சிக்கியது போன்று உள்ளது. உறவுகளை இழந்து, சுல்ல சொத்துடைமைகளையும் இழந்து, உடுத்த உடுப்போடு முகாழுக்கு வந்துள்ள

இவர்களது சோகம் சொல்லில் அடக்க முடியாத சோகக் கவிதையாகும்.

இவ்வாறான தாக்கங்களினால் பெரும் எண்ணிக்கையானோர் மன அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி, பாரிய மன அழுத்தத்துடன் வாழ்கின்றார்கள். இத்தகைய அதிர்ச்சியிலிருந்து மீளமுடியாத சிலர் பிரமை பிடித்தவர்களாக மெளனித்துப் போயிருக்கிறார்கள். காலம் ஒரு சிலரின் கவலையை ஆற்றிவருகின்ற போதும், இன்னும் சிலர் மன அழுத்தங்களிலிருந்து விடுபட முடியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

சிலரது மனஆரோக்கிய நிலை சீர்படுவதற்கு உளவளத் துணையாளர்களின் ஆற்றுப்படுத்தல் முயற்சிகள் உதவியுள்ளன. எது நாட்டில் போதிய உளவளத் துணை நுட்பமறிந்தவர்கள் இல்லாமையினால், உளவளத் துணையை, உளப்பாதிப்புற்ற அனைவருக்கும் வழங்குவதில் அசாத்தியநிலை இருந்து வருகின்றது. குடும்ப அங்கத்தவர்களும், நண்பர்களுமே சிறந்த உளவளத் துணை வழங்குபவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்தோ பரிதாபம், இன்று இவர்கள் அனைவரையும் ஒரு கணப் பொழுதில் பறிகொடுத்து விட்டுத் தனிமரமாக அல்லவா நிற்கிறார்கள் பலர்.

கடல்கோள் முகாம்களில் மனப் பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்களில் பெரும்பாலோர் சிறுவர்களாகவும் பெண்களாகவும் இருக்கின்றமையை அவதானிக்க முடிகிறது. மன ஆறுதலை வழங்கும் எவரும் அவர்களை விரைவில் கவர்ந்து விடும் மன நிலையிலேயே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது முகாம்களும் தற்காலிகக்

குடியிருப்புகளும் பாதுகாப்பான இடங்களைல்ல. ஆன், பெண் என இருபாலரும் ஒரே இடத்தில் நெருக்கமாகத் தங்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் வசித்து வருகிறார்கள். மனப்பகிர்வுக்கோ, உரையாடலோ, உறவுகளோ இல்லாத நிலையில், சில சயநலவாதிகளும், சுகவாசிகளும் பெண்களுடைய பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறார்கள்.

சிறுவர்களுக்கு எதிரான துஷ்பிரயோகங்கள் தலையெடுத்துள்ளன. வளரிளமைப் பருவ, மற்றும் கட்டிளமைப் பருவப் பெண்கள் இலகுவில் ஏமாற்றப்பட்டுப் பாலியல் உறவுக்கு அடிபணிய வைக்கப்படுகின்ற அவலங்களும் உருவாகியுள்ளன.

இவை ஒருபுறமிருக்க, நெருக்கமான, உரிய மறைப்புகளற்ற சூழ்நிலையில் பெண்கள் உடைமாற்றுவதும், உறங்குவதும் கூடப் பாதுகாப்பற்றதாகவே இருக்கின்றது. இத்தகைய சூழ்நிலையினால் பாலியல் ஈர்ப்புகளும், துஷ்பிரயோகங்களும் தலைதூக்க ஏதுவாகின்றன.

இன்னொருபுறம் குடும்ப உறவுகளைப் பறிகொடுத்துத் தனிமரமாகியுள்ள இருபாலிலும் கணிசமானோர் தமது துணையை இழந்து தவிக்கும் நிலையில் உள்ளார்கள்.

மனிதமனம் என்பது பலவீனம் நிறைந்தது. அதைக் கட்டுப்படுத்தச் சீராக வைத்திருப்பது ஒவ்வொரு தனிமனிதரிலுமே தங்கியுள்ளது. இதைப் பெண்கள் என்றும் மறக்கவே கூடாது. பாலியல் பிறழ்வுகள் ஏற்படும் போது அதிகப் பாதிப்புக்கு உள்ளாகப் போகின்றவள் பெண் தான். எனவே பெண்கள் இவ்வாறான நெருக்கடியான

சூழ்நிலையில் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலைகள், உடல் தேவைகள், வசப்படல் என்பவற்றினால் பெண்கள் நடத்தைப் பிறழ்வுகளுக்குத் துணைபோய் விடக் கூடாது.

நடத்தைப் பிறழ்வுகளினால் பெண்களுக்கு உடல் உள் ரதியான பாதிப்புகளும், சமூக நெருக்கடிகளும் ஏற்படும் வாய்ப்பு உண்டு. சில அசம்பாவிதங்களால் வேண்டாத புது உறவைச் சுமக்கும் அவல நிலையும், இதனால் சமூகப் பார்வையில் பின்னடைவும் ஏற்படலாம்.

பொதுவாகப் பால்வினை நோய்களாலும் எயிட்ஸ் நோயினாலும் ஆண்களை விடப் பெண்களே அதிக பாதிப்புக்குள்ளாகிறார்கள். நடத்தைப் பிறழ்வினால் எயிட்ஸ் பெண்களிடையேதான் அதிகம் பரவுவதாக மருத்துவப் புள்ளிவிபர அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. அத்துடன் கடல்கோள் முகாம்களில் ஏற்படும் நடத்தைப் பிறழ்வுகளினால் எயிட்ஸ் தாக்கம் அதிகரிக்கலாம் என்று எச்சரிக்கையும் வெளியாகியுள்ள இந்த வேளையில், பெண்கள் தம்மைத்தாமே பாதுகாத்துக் கொள்ளல் அவசியம்.

18. பெண்களைச் சுமை என்று கருதிய காலம் மலையேறி வருகிறது

ஐந்து பெண்களைப் பெற்றால் அரசனும் ஆண்டியாவான் என்பது பழமொழி. அதை உறுதிப்படுத்துமாப் போல் இன்றும் சீதனம், அன்பளிப்பு என்பன தமிழ்ப் பெண்களின் திருமணத்தில் பெரும் தடையாகவும், பெற்றோர்களுக்குச் சுமையாகவும் இருந்து வருகிறது. எனினும் இன்றைய படித்த பெண்கள் தம்மைக் குடும்பத்திற்கு ஒரு சுமையாகக் கருதிக் கொள்வதில்லை. அஞ்சிடுடன் பெரும் சீதனத்தை எதிர்பார்க்கும் ஆண்களை நிராகரித்துவிட்டு ஒடுமீன் ஓடக் காத்திருக்கும் கொக்குகளாக அவசரப்படாமல் பொருத்தமான நல்ல இயல்புகள் கொண்ட, சீதனம் எதிர்பார்க்காத மாப்பிள்ளைக்காகக் காத்திருக்கின்றார்கள். கல்வியும், அகணால் கிடைத்த வேலை வாய்ப்பும், கூண்டை விட்டு வெளியேறி உலகத்தாருடன் பழகக் கிடைத்த வாய்ப்புமே, இந்த நிலையை உருவாக்கியுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

வீட்டுக்குள் அடைந்துகிடந்த அன்றைய பெண்களைப் போலன்றி, இன்றைய படித்த இளம் பெண்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். எதையும் ஏன், எதற்காக என்று தட்டிக் கேட்கின்ற மனப்பக்குவழுடைய சோக்கிரட்டைசின் தத்துவ ஞானச்

சிடர்கள் போல் மாறியுள்ளார்கள். முன்னரைப் போல அப்பா, அம்மா பேசி வருகின்ற திருமணங்களைக் கண்ணே மூடிக்கொண்டு ஏற்றுக் கொள்பவர்களாக இல்லாமல், தம் வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமானவரைத் தாமே தெரிவுசெய்து தமது வாழ்க்கையைத் தமது விருப்பத்துடனேயே அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதில் மிகவும் உறுதியாக இருக்கின்றார்கள். தமது எதிர்கால வாழ்வைப் பற்றி வெறும் கட்டில் கனவுகளோடும், கற்பனைகளோடும் நின்று விடாமல் யதார்த்தமாகச் சிந்திக்கிறார்கள். தமது இல்லற வாழ்க்கை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதைத் தாமே தீர்மானித்து, தைரியத்தோடும் தன்னம்பிக்கையுடனும் அதற்கான காலம் கனியும் வரை காத்திருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களது திருமணவயது கூட 25-29-க்கு இடைப்பட்டதாகவே பலருக்கு அமைவதைக் காண முடிகிறது.

தலைமுறை வேறுபாடும், பெண் கல்வியும், பால் சமத்துவச் சிந்தனையும் ஏற்படுத்தும் தெளிவினால், தமது எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிப்பதில் இளம் பெண்கள் நோக்கும் அனுகுமுறை, சில பெற்றோர்களின் மனப்போக்கிற்கு ஏற்புடையதாக இல்லாமையினால், சில குடும்பங்களில் திருமண விடயங்களில் பெற்றோருடன் முரண்பட்டு நிற்கிறார்கள். தமது திருமணவாழ்வை அமைத்துக் கொள்கின்ற வாய்ப்பு ஆண்களுக்கு இருப்பதுபோல் தமக்கும் இருக்க வேண்டும் என அவர்கள் நினைப்பது நியாயம்தானே? எனினும் இவர்களது நியாயமான எதிர்ப்பை எல்லாப் பெற்றோர்களும் ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. ஒரு சில பெண்கள் பெற்றோருடன் முரண்பட்டு செயற்பட்டாலும் கூடப் பலபெண்கள் பெற்றோரின்

எண்ணங்களுக்கு மதிப்பளித்து, அதேவேளை தமது நியாயங்களை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் தர்க்கரீதியில் எடுத்துரைத்துப் பெற்றோரின் பழைமைவாத எண்ணங்களை மாற்றித் தாம் நினைத்ததை முரண்பாடின்றி சாதித்து விடும் சாதுரியம் மிக்கவர்களாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

இன்றைய இளம் பெண்கள் வகிக்கின்ற உத்தியோகம், சம்பளம் என்பவற்றுடன், அவர்களிடையே வளர்ச்சி கண்டுள்ள ஆளுமை, ஆற்றல், திறன் என்பனவும் அவர்களது நியாயபூர்வமான எண்ணங்களை வெற்றிப் பாதையில் இட்டுச்செல்ல வாய்ப்பளிக்கிறது.

படித்த இன்றைய இளம் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற காதல்கூடச் சற்று விசித்திரமாகவே உள்ளது. இளமைப் பருவத்தில் வெறும் உடலீர்ப்பினாலும், ஓமோன்களின் உந்துகல்களினாலும் ஏற்படும் மதிமயக்கக் காதல் போலன்றி, ஒருவனை நன்கு புரிந்து கொண்டு அவனது குணாதிசயங்கள், குடும்பப் பின்னணி, கடமையுணர்வு, பொறுப்பான தன்மை, புரிந்துணர்வு மற்றும் விட்டுக் கொடுப்பு என்பவற்றிலான பக்குவம் என்பவற்றை அவதானித்தே காதலில் இறங்குகிறார்கள். வெறும் தோற்றத்தையும், சுறுசுறுப்பையும் மட்டும் பார்த்துமயங்கும் காலம் மலையேறி வருகிறது. இதனால் முட்டாள்தனமாக அவசரக் காதலில் இறங்கித் தோல்வியடைவதையும், எதிர்கால வாழ்வை வீணடிப்பதையும் தவிர்த்து, உயர் வாழ்க்கையை எட்ட முடிகிறது. இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால் இன்றைய காதல்கள் தெரிவுகளாகவே இருக்கின்றன என்று கூறலாம். திருமணத்திற்குப் பின்னைய காதலையே இது அண்மித்து நிற்கிறது எனலாம்.

காதலிக்காமல், பெற்றோர் பேசிவரும் திருமணங்களைப் புரிபவர்கள் கூட இன்று கண்ணே மூடிக்கொண்டு தலையசைப்பதில்லை. பரஸ்பர நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானவராக இருக்கின்றாரா? புரிந்துணர்வு மிக்கவராக இருப்பாரா? எப்படிப்பட்ட குணவியல்பு உள்ளவர்? என்றெல்லாம் பார்த்தே சம்மதிக்கின்ற ஆரோக்கியமானநிலை இன்று தோன்றியுள்ளது. இன்றைய பல பெற்றோர்களுக்கும் கூடப் பிள்ளைகளின் எண்ணங்களுக்கு மதிப்பளிப்பவர்களாக மாறிவருகிறார்கள். இதனால் எதிர்காலத்தில் மனமுறிவுகளும், மனமுறிவுகளும் குறையும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

காதலித்தாலும் சீதனம் கேட்கும் வழக்கம் தமிழ்ச் சமூகத்தவரிடம் ஒரு சாபக்கேடாக இருந்து வருகிறது. இன்றைய பெண்கள் தம்மைக் காதலித்த ஆண்களோ அல்லது அவர்களின் பெற்றோர்களோ சீதனம் கேட்டு வற்புறுத்தினால், அந்தத் திருமணத்தை நிராகரிக்கவும் துணிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெண் விடுதலையினதும் பால் சமத்துவத்தினதும் வெற்றிப் பாதையின் ஒரு மைல் கல்லாக இதைக் கருதலாம்.

18. பெண்களும் சமூகப் பணிகளும்

இன்று சமூகப் பணிகளில் ஈடுபடும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகின்றமை ஆரோக்ஷியமான குழ்நிலையே! பாரம்பரியம், பண்பாடு என்று இதற்கும் சிலர் தடை போடுகிறார்கள். எது பெண்ணினத்தின் பாரம்பரியம், பண்பாடு எனக் குறிப்பிட்டவர்களிடம் கேட்டால், பதில் சொல்லாமல் விழி பிதுங்குகின்றார்கள்.

இது பெண் போராடிப் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றி. பெண்களின் அயராத முயற்சிக்குக் கிடைத்த அறுவடை உரிமைகளை, யாரும் வழங்க வேண்டிய தேவை இல்லை. எவரும் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் இல்லை என்பதற்கு, பெண்களின் இத்தகைய வளர்ச்சி ஒர் எடுத்துக்காட்டு.

தலைநகர், மலையகம், வடக்கு கிழக்கைப் பொறுத்தவரை, அதிலும் வண்ணியைப் பொறுத்தளவில் சமூகப் பணியில் பெண்களின் ஈடுபாடு என்பது, சரியான காலகட்டத்தில் உரிய திருப்புமுனையை அடைந்துள்ளது எனலாம். அடிபணிவோடு அடுப்பங்கரைப் பொறுப்பைச் சுமந்து, மனையாள் என்ற பெயரோடு வலம் வந்த வாழ்வு முடிந்துவிட்டது. தலைநிமிர்ந்து நடப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டிய நாட்கள் முற்றுப்பெற்று விட்டது. சோதனைகளைச் சுமந்து ஏக்கப் பெருமூச்சோடு அழுத வாழ்வு அணைந்துவிட்டது. மாறாகச் சலிப்பைக் கடந்து

தடைகளைத் தாண்டிச் சவாலை எதிர்கொண்டு சாதிப்பவளாக விளங்குகின்றார். எமது பெண் இனத்தின் விடுதலைக்கான சுலக சமூகப் பணிகளிலும் பெண்களின் பங்கு அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. பூ என்று குறிப்பிட்ட நிலையை மாற்றிப் புயல் என்று கூறுகின்ற காலத்தைத் தமது திறமையால் உருவாக்கியுள்ளார்கள் பெண்கள்!

சரியாக வளர்க்கப்படும் குழந்தையும் சமூக நோக்கான சிந்தனையுடன் வளர வழிபிறக்கிறது. எனவே சமூகச் சேவையின் ஊற்றைத் தாய்மை என்றால் அது மிகையாகாது. சமூகச் சேவையை இங்கு மனித நேயத்துடன் காணக் கூடியதாக இருந்தது.

சமூகப் பணி என்றால் முதலில் எமக்கு நினைவுக்கு வருவது நாம் சிறுவயதில் படித்த Lady With a Little Lamp தான். தாது சேவையின் முன்னோடியான புளோரன்ஸ் றைற்றிங் கேல், மறக்க முடியுமா?

யுத்த பூமியில் சிறந்த பணியை மேற்கொண்ட மைக்காகத் தேசத்தின் சிறந்த பெண்மணிக்கான ஐனாதிபதி விருது பசுபதிபிள்ளை யோகேஸ்வரி என்ற மருத்துவ மாதுக்குக் கிடைத்தது. இப்பெண்மணி சிறந்த சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். யுத்த அவலைப் பிரதேசங்களிலே சமூகப் பணியை ஒரு பெண் செய்வதானால் மிகவும் சிரமமான ஒரு விடயம். காரணம் போக்குவரத்துப் பிரச்சினை, மின்சார வசதியின்மை. ஆழக் கிணறுகளிலேதான் நீர் எடுக்க வேண்டும். இவ்வளவு இடையூறுகளுக்கு மத்தியிலே ஒரு பெண் தனது வீட்டுவேலைகளுடன் சமூகப் பணியும் செய்வது எவ்வளவு ஒரு கடினமான விடயம்.

ஆனால் ஆண்களுடன் போட்டி போடும் வகையில் 10, 15 கிலோ மீற்றரையும் மிதி வண்டியிலே சென்று தனது சமூகப் பணியை மேற்கொண்டார்கள். எல்லாமே அங்கு சிரமம்தான். இரவில் ஒளி இல்லை. பகலில் போக்குவரத்து வசதியில்லை. குன்றும் குழியுமான பாதைகள். இடம்பெயர்ந்த லட்சக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் தீவிரமாக நோய்ப் பரம்பல். இந்த நிலையில் செயற்பட்ட குடும்பநல் உத்தியோகத்துற்றான் இந்தப் பெண்!

இன்னும் பல பெண்கள் அமைப்புரீதியில் இணைந்து பணியாற்றினார்கள். சீதனம் என்னும் பெயரில் சிதைவுற இருந்த பல பெண்களின் வாழ்க்கைக்குச் சீரிய வாழ்வை சமூகப் பணி மூலம் பெண்கள் ஏற்படுத்தினார்கள்.

வாழ்வை இழந்தவர்களுக்கும், வாழ்வு மறுக்கப்பட்டவர்களுக்கும், மறுவாழ்வினை அளித்திட்ட பெண்களின் பங்கு மக்குவமானது. சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்ட பெண்கள், பெண்களின் விடயத்தோடு தனித்து ஒரு விடயதானத்துடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. மொழியை வளர்ப்பதற்குச் கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பவற்றைக் கட்டிக் காப்பதற்கு, சமயத்தை வளர்ப்பதற்கு இவற்றிற்கெல்லாம் அரும்பணியாற்றினார்கள். அநீதிக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்.

சைவசமயம் இலங்கையில் இன்றுவரை பெருமையுடன் இருப்பதற்கு, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் அர்ப்பணிப்பு அளப்பரியது. ஒரு பெண்ணா இவ்வளவு அற்புதமான செயற்பாடுகளையும் புரிகிறார் என மலைக்க வைக்கும் பணி.

ஒரு பாணைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம். கம்பன் சமூக விருது கடந்த வருடம் சில பெண்களுக்குக்

கிடைத்தது. திருமதி கயிலாயபிள்ளை குறிப்பிடத்தக்கவர். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இவ்வாறான பெண்களை இன்று காணலாம். தம்மை விளம்பரப்படுத்தாது பணி செய்யும் பலர்! இதே போலவே, எத்தனை எத்தனையோ பெண்கள் சமூகப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தியுள்ளார்கள். இதற்காக வீட்டுப்பணியை மறந்து விடவோ புறந்தள்ளவோ இல்லை. புகழுக்காக எதனையும் புரியவும் இல்லை. புரிதலில் ஏற்பட்ட பூரணத்துவமே சமூகப் பணியில் சாதிக்கக் காரணமாயிற்று.

இதைச் செய்தோம், அதைச் செய்தோம் என்று பறைசாற்றவில்லை. பட்டியலிட்டுக் காட்டிப் பணம் வசதி வாய்ப்புகள் பெற்றில்லை. வார்த்தையில் மாத்திரம் பெண்ணியழும் பெண்ணியல்வாதமும் பேசவில்லை. நிஜத்தை நிஜமாக்கினார்கள், உண்மையை உள்ளபடி உணர்த்தினார்கள். அநீதியைப் பார்த்து வெகுண்டெடுமுந்தார்கள். நியாயத்திற்காகப் போராடினார்கள். தர்மத்தை நிலைநாட்டத் தம்மையே தியாகம் புரிந்தார்கள்.

சுருங் கக்கூறி ன் உலகிற்கு இவர்கள் வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்ந்துள்ளார்கள்.

அடுத்ததாக, எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை, எமது நாடு வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடு. அதே நேரம் கொடும் யுத்தம் நடைபெற்ற நாடு. வறுமையிலே மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் நாடு. கூடுதலான குடும்பங்கள் போதிய வருமானம் இல்லாமல் வறுமைக்கோட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். யுத்த நிமித்தம் எத்தனையோ விதவைகள் காணப்படுகிறார்கள். இவற்றுக்கெல்லாம்

விடிவு காண்பதற்காக எத்தனையோ அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இங்கே காணப்படுகின்றன. இந்நிறுவனங்கள் மூலமாகப் பல்வேறு சிறுசிறு உதவிகள் கிடைக்கின்றன. இவ்வரச சார்பற்ற நிறுவனங்களில் பெண்கள் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறார்கள். பெண்களின் சிரமங்களை, ஆண்கள் புரிந்துகொள்வதை விடப் பெண்களால்தான் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இன்று எம்நாட்டில் யுத்தக் கொடுமையினாலும், சுனாமி இயற்கை அனர்த்தத்தினாலும் பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்கள் திக்குத் தெரியாத காட்டில் தனித்து விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை வாழ்வைக்க வேண்டிய மகத்தான் கடமை அரசுக்கும் சமூகத்திற்கும் உள்ளது. எனினும் இதில்கூடப் பல தடங்கல்களையும், தலையீடுகளையும், பாகுபாடுகளையும், துஷ்பிரயோகங்களையும் அவதானிக்கிறோம். இந்த இக்கட்டான நிலையில் நல்ல உள்ளம் கொண்ட சில பெண்கள் காலத்தின் தேவையறிந்து அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களில் இணைந்து பணியாற்றுகிறார்கள். அந்நிறுவனங்களில் இருந்து கிடைக்கும் உதவிகளைத் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் தொலைநோக்குடன் பல்வேறு சிறுகைத் தொழில் முயற்சிகளை, பாதிப்புக்குள்ளானவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்து பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களினாலும் வாழ்வில் ஒளியேற்றுகிறார்கள். மலையகத்திலும் கல்வி, பெண் விடுதலை, சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்திற்கெதிரான செயற்பாடு என இளம் பெண்கள் விழிப்புணர்வுடன் சமூகப் பணிகளில் இறங்கியுள்ளமை ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது.

இன்றைய பெண்கள் சமூகப் பணிகளில் இரண்டறக் கலந்து, ஆண்களுக்கு நிகராகச் சேவை புரிகிறார்கள்.

தங்களின் சக்தியின் மகத்துவத்தை உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளார்கள். இவர்கள் தம்மீது விழும் எறிகணைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு தற்குணிவோடு பணி புரியப் பக்குவப்பட்டுள்ளார்கள் என்றே கூறுவேண்டும்.

உன்னதமான பயணத்தின் பாதையில் கல்லும் மூள்ளும் இருந்தும், அவற்றைக் கடந்து சென்று வெற்றி கண்டுள்ளார்கள். அவர்களைத் தட்டிக் கொடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இழிவு படுத்தாது இருந்தால் அதுவே போதும். இனிவரும் காலங்களில் அனைத்துத் தரப்பினரும் பெண்களின் சமூகப் பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருப்போம்.

20 பெண் பற்றிய பன்முகப் பார்வை - மக்கள் மத்தீயில் பழையமை பேண் நிலையிலிருந்து இன்னமும் விடுபடவில்லை

இன்றைய ஆணாதிக்க உலகில், பெண்கள் பல வகையான வன்முறைகளினால் குடும்பத்தினுள்ளேயும் வெளியேயும் மனம் புண்பட்டுத் தாங்கொணாக் கொடுமைகளைச் சகித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குடும்ப, சமூக, அரசியல் நிலைகளில் அவள் மேலோங்குதலைத் தடுக்கவும், அவளது ஆற்றல், ஆஞ்சை, திறன்களை மழுங்கடிக்கவும் இவ்வாறான வன்முறைகள் துணைபோகின்றன. பெண்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படுகின்ற வன்முறைகளுக்குப் பின்னால், ஆண்களின் ஆதிக்க அதிகாரத்தினை நிலைநிறுத்தும் நோக்கமே தொக்கி நிற்கின்றது.

உடலியல் மற்றும் உளவியல் சார்ந்தும், பாலியல் ரதியிலும் பல்வேறு வழிகளில் பெண்கள் வன்முறைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர்.

பெண்களை வன்முறைகளுக்கு உள்ளாக்குபவர்களிலே, ஆண்களுடன் இணைந்து, ஆணாதிக்கச் சமூகப்

பெண்களும் கூடிச் செயற்படுவதுதான் வேடிக்கையானதும் வேதனையானதுமான விடயமாகும்.

தனிமனித நலன்களிலிருந்து, இன, மத, நீதியான, தேசியம், சர்வதேசியம் சார்ந்த நலன்கள் வரையிலான பல்வேறு ஆணாதிக்கத் தேவைகளை அடைவதற்கும், பேணுவதற்கும் பெண்கள் மீதான வன்முறை பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

அறிமுகமற்ற அந்நிய ஆண்களிடமிருந்து மாத்திரமின்றி, உடன் வசிக்கின்ற, உடன் பணியாற்றுகின்ற ஆண்களிடமிருந்தும் பாரிய வன்முறைகளைத் தினமும் பெண்கள் பல்வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் அனுபவிக்கின்றார்கள்.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், அவை வன்முறை என்று தோன்றிடாதவாறு, பூனை கண்ணை மூடிக் கொண்டால் பூலோகம் இருண்டது போன்ற போலித் திரைகளால் மூடியும் இவ்வாறான வன்முறை பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.

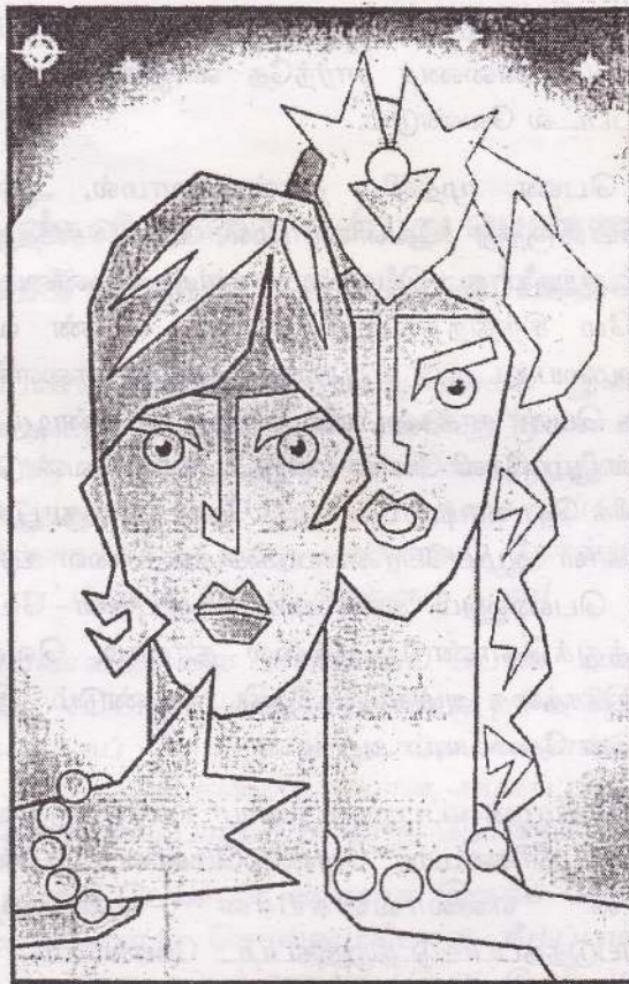
வாழ்வியல் சூழ்வில் அன்றாட நிகழ்வுகள் போலாகிவிட்ட இவ்வன்முறைகளை நியாயப்படுத்த, மரபு மற்றும் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரங்களும், பெண் பற்றி மயக்கமான வரைவிலக்கணங்களும் கூடத் துணைபோகின்றன. இவ்வாறான அவைக்கு ஒவ்வாத வரைவிலக்கணங்களின் ஊடாக ஆணின் அதிகாரம் நிலைநாட்டப்படுதலும், அங்கு பெண்ணை அடங்கிப் போக வைப்பதால் நித்திய சாத்தியமாதலும் தொடர்க்கையாகின்றன.

இந்த ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் கண்மூடித்தனமான வன்முறைகளை ஏற்றுக் கொண்டு, பேசாதிருக்கும் படியான மறைமுகமான அச்சுறுத்தலும், இவ்வாறான வன்முறைகளின் பின்னே பெண்களுக்கு எச்சரிக்கையுடன் சொல்லப்படும் சேதியாக இருக்கின்றது.

எனவே பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை என்பது பெண்ணை அடிமைகொள்ள வைக்கின்ற மார்க்கமென்பது புலனாகிறது.

கூறுபட்டுப்போய், வேறுபட்டு நிற்கும் பெண்களின் மாறுபட்ட கருத்தியல்களினாலும், செயற்பாடுகளினாலும் பெண்ணிய மேம்பாடு இன்று எதிர்பார்த்திருந்த முன்னெடுப்பை விடக் ஊறுபட்டு நிற்கின்றமை கண்கூடு. பெண்பற்றிய பன்முகப் பார்வையானது, இச்சமூகத்தில் இன்னமும் பழமை பேண் நிலையிலிருந்து விடுபடாமல், தந்தையாதிக்க சமூகப் போக்கில் நின்று, அதன் அங்கமான பெண்களின் ஆழ்மனதிலும் சிறுவயது முதல் ஊறிநின்று பெண் விடுதலைக்கு ஊறுவிளைவித்து நிற்பதை இன்றைய விழிப்புறாத பெண்கள் உணர்ந்து கொள்ளல் - கொள்ள வைத்தல், பெண் சமத்துவத்தை எட்டும் கனியாக்கிட உதவும்.

இது மாத்திரமின்றித் தனிப்பட்ட பெண்ணுக்குள் கூடப் பெண் பற்றிய மாறுபட்ட கருத்துக்கள் ஒரே சமயத்திலும், வெவ்வேறு பருவகாலக் கட்டத்திலும் தரிசனமாகின்ற அவஸ்தமான துரதிர்ஷ்ட நிலைக்கும் கூட மரபுகளும், கலாச்சாரப் பண்பாட்டு அம்சங்களுமே துணை நிற்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

பெண் என்பவள் முதலில் தன்னைச் சரியாக உணரவேண்டும். அவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளாதவரை பெண்ணியம் பற்றிய தெளிவான பிரக்ஞெயும், பெண் விடுதலை மற்றும் பால் சமத்துவம் பற்றிய தெளிவும் ஏற்படப் போவதில்லை.

பெண் சார்ந்து வாழ்பவள் என்று எண்ணும் போது, ஆனாலும் பெண்ணைச் சார்ந்தே வாழ்கிறான் என்பதும் உணரப்படல் வேண்டும்.

பெண், முதலில் தான்மாறாமல், ஆணாதிக்க மாயையிலிருந்து வெளிவராமல், பால் சமத்துவத்தை எட்டிட முடியாது. பெண்மை என்பது மென்மையென்று, என்றுமே சிந்தித்தபடியிருந்தால், பெண் வாழ்வில் மேன்மையை எட்டிட முடியாது. வன்முறைகளைச் சுகித்துச் சுகித்தே பெண் சாக்கடையில் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். சுகிப்பில் பூமாதேவி போல் என்றுமே வாழ வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிராமல், பூமாதேவி பிளந்து பூகம்பமாக கடற்கோள் ஆழிப்பேரலையாகிக் கரைகளை உடைத்தது போல் பெண்ணும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள வெலிகளை உடைத்துக்கொண்டு, எல்லை தாண்டி வெளியேறி, ஆணாதிக்கத்தை அழித்தொழித்திட வேண்டும். இன்றைய காலத்தின் தேவையும் அதுதான்.

வன்முனைப்பற்ற இனிய பால்சமத்துவ உலகு விரைவில் தரிசனமாக வேண்டுமெனின், பெண்களுக்கு எதிரான எல்லாவகையான வன்முறைகளும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

பெண்களே, முதலில் நீங்கள் பெண்களை அங்கீரியுங்கள். ஆண்களும் உங்கள் பின்னே வருவார்கள்.

21. பெண் விடுதலை என்பது பெண்ணின் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டைத் தகரிப்பதல்ல

பெண்விடுதலை பற்றிய புரிதல்கள் இன்றைய உலகில் பரவலாகி, பால் சமத்துவம் பல்வேறு முனைகளிலும் எட்டப்பட்டு வருகின்ற ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையில், பெண்விடுதலை பற்றி ஒருசிலர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளார்களோ என்று எண்ணவும் தோன்றுகிறது. ஆண்கள் மட்டுமல்ல, சில பெண்களும் தான்!

பெண்விடுதலை என்றால், பெண் எதையும் செய்யலாம், எப்படியும் வாழலாம் என ஒரு சில பெண்கள் தப்புக் கணக்குப் போட்டு விட்டார்களோ என்று, சில நவூயுகப் பெண்களின் தன்னிச்சையான, சமூகப் பிறழ்வான நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும் போது தோன்றுகிறது.

முதலில் பெண் பெண்ணாக இருக்க வேண்டும். பெண்ணாக என்று சொல்லும்போது கீழ்ப்படிவாக, அடிமையாக என்று தப்புக் கணக்குப் போட்டு விடாதீர்கள். ஆனால், பெண்ணுக்கென சில சிறப்பான அம்சங்களும், உத்தமங்களும் இருப்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது. ஒழுக்கம் என்பது அதில் முதன்மையானது. ஒழுக்கத்தின் உரை கல்லாக, உறைவிடமாகப் பெண் இருப்பது அவள் வேண்டும் விடுதலைக்குக் கூடச் சிறப்புத் தருகிறது.

விடுதலை என்று தறுதலைகளுக்கா விடுதலை வேண்டிப் பாடினேன் என்று மறுபடி பாரதி பிறந்து வந்து பாடக்கூடாது. கற்பு என்பது பெண்ணுக்கு ஒரு மேன்மையான அணிகலன் தான். வரலாற்றைத் திரும்பிப் பார்ப்போமானால், கற்பு என்ற இயல்பு கூடப் பெண்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகவே இருக்க வேண்டும். பெண்கள் தம்மை மேம்படுத்த, தம்மைப் பாதுகாக்கத் தாமாகவே ஏற்படுத்திக் கொண்ட நெறிமுறை தான் மனித நாகரிக மேம்பாட்டில் உருவான கற்பு. இது வெறும் மாயை அல்ல. ஆண்கள் இதைப் புறக்கணிப்பதனால் கற்பு ஒரு தலைபட்சமாகப் போய்விட்டதாகப் பெண்ணியலாளர்கள் கூறுகிறார்கள். இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே! இதனால், பெண் உயர்வடைகிறாள், பாதுகாப்படைகிறாள் என்றால் அது நல்லது தானே? போலியான கற்பெனும் மாயை வேறு. உண்மையான நெறிமுறையான கற்பு என்பது வேறு.

வசப்படுத்துகின்ற ஆணும், வசப்பட்டுப் போய்விடுகின்ற பெண்ணும் வாழ்கின்ற இவ்வுலகின் யதார்த்தப் பாலுறவுமுறைகளைச் சரியானக் கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்போமானால், பெண்ணை உயர்த்திக் கொள்கின்ற உண்நதமான நெறிமுறை தான் கற்பு. பெண்களிடமிருந்து இந்த நெறிமுறையைத் தாக்க முயன்று தோற்றுப்போன ஆணாதிக்கச் சமுதாயம், கற்பை ஒருதலைப்பட்சமாக்கி, பெண்ணை அடிமை கொள்ளும் அம்சங்களுக்கான ஒர் ஆயுதம் போல் கற்பையும் பிரகடனப்படுத்தி நிற்கின்றது என்பதே உண்மை.

சேலை மூளீல் விழுந்தாலென்ன, மூள் சேயைல் விழுந்தாலென்ன! இழப்பு பெண்ணிற்குத் (சேலைக்குத்) தான். பாதிப்புறுபவள் பெண். ஆணுக்குப் பத்தே நிமிடம்,

பெண்ணுக்கோ பக்து மாதம். உறவின் அடையாளம் ஆணுக்கு இல்லை. பெண்ணின் நிலையோ அந்தோ பரிதாபம். இதனால் தான் பெண்ணைப் பொறுத்த வரை கற்பு நெறி அவசியமாகிறது. மற்றபடி பார்த்தால் இல்லறத்தில் இணையும் இருபாலாருக்கும் கற்பு நெறி அவசியமே! சுயக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் சுதந்திரம் இருக்காது. விடுதலையும் ஆண், பெண் இருபாலாரையும் அறிவுபூர்வமான ஒரு உயர்ந்த வாழ்க்கைக்கு உயர்த்திக் கொள்வதே. அதாவது மானுட விடுதலை. இதில் பெண் விடுதலையும் அடங்கும்.

எனவே, பெண்களே! பெண் விடுதலை என்பதைத் தப்பிதமாகப் புரிந்துகொண்டு, கட்டறந்த வரைமுறையற்ற வாழ்வே விடுதலை என்று எண்ணி விடாதீர்கள். ஆண்கள் ஒழுக்க சீலர்களாக இல்லை. நாங்கள் எதற்கு? என்று எதிர்வாதம் செய்வதை விடுத்து, ஒழுக்கத்தையும் கற்பு நெறியையும் மிகஇறுக்கமாக அனைவரும் பேணி, ஆண்களையும் இதன்மூலம் கற்புடையவர்களாக மாற்றுங்கள்.

கற்பு என்பது ஒரு நெறிமுறை. இது வெறும் கூடல் சார்ந்தது அல்ல. முக்கியமாக மனதின் பாற்பட்டது. எனவேதான் வல்லுறவுகள் எல்லாம் கற்பியித்தல்கள் அல்ல என்று பெண்ணியவாதிகள் கருதகின்றனர். இதிலுள்ள ஆழமான உண்மையை, பெண்கள் மட்டுமல்ல, ஆண்களும் புரிந்துகொள்ளுதல் சமூக மேம்பாட்டிற்கு நன்மை பயக்கும்.

22. அசட்டுத் துணிவினாலும் நவநாகரிக மோகத்தினாலும் சீரழியும் இளம் பெண்கள்

பெண் விழிப்புற்று விட்டாள், சமத்துவத்தை எட்டும் நிலைக்கு வந்து விட்டாள். இதனால் நவயுகப் பெண்ணை யாரும் நசுக்கிட முடியாது என்ற அசட்டுத் துணிவினால், இன்று பல பெண்கள் ஆபத்துகளில் சிக்கி அல்லலுறுவதுடன், தமது வளமான எதிர்கால சுபிட்சங்களையும் கோட்டை விட்டுவிடுகிறார்கள்.

பெண்ணுக்குத் துணிவு அவசியம்தான். துணிந்த நேர்கொண்ட பார்வையுடன் பவனிவரும் பெண்ணிற்கு ஆபத்துக்கள், குறைவதான். அவர்களைத் தடுமாற வைப்பதும், அவர்கள் தடுமாற்றம் அடைவதும் அரிதுதான். ஆனாலும் இந்தத் துணிவானது அசட்டுத் துணிவாக இருக்கக்கூடாது. இந்த தேசம் இன்னமும் பெண்களுக்கு முற்றுமுழுதான பாதுகாப்பு அளிக்கும் அளவுக்கு முன்னேறவில்லை. மனைவி தவிர்ந்த ஏனைய பெண்களைச் சகோதரி போல் நோக்கும் பக்குவம் இங்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. சிலர் இன்றும் கூடத் தமது ஒன்று விட்ட சகோதரிகளையே விகல்பமாகப் பார்க்கும் நிலை இருக்கிறது. எனவேதான் பெண்கள் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், இந்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடாது.

நான் இங்கே அசட்டுத் துணிவு என்று குறிப்பிடுவது ஒரு பெண் தனித்துப் பயணிப்பது, சனநடமாட்டம் குறைந்த நேரங்களில், இடங்களில் தனித்துச் செல்வது என்பதை அடங்கும். இவ்வாறான அசட்டுத் துணிவினால் எத்தனையோ பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை இன்றைய துணிச்சலான பெண்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எங்கு பயணிப்பதானாலும் - குறிப்பாகப் பொழுது சாய்ந்தபின் இன்னொரு துணையின்றி பயணிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஆபத்து என்பது சொல்லிக் கொண்டு வருவதில்லை. சில துணிச்சலான பெண்கள் ஒருவரைச் சமாளித்துத் தப்பி வரக்கூடியவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் அவன் ஆயுதம் வைத்திருந்தால் அல்லது பலர் சேர்ந்து வந்து இடர்தர முயன்றால் எப்படித் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்லுங்கள்?

பொதுவாகப் பெண்களைப் பாலியல் வன்முறைக்காகவும் திருடுவதற்காகவும் தனிவழியில் மடக்கப் பார்ப்பார்கள். அநேகமான பெண்கள் இவ்வழித் திருட்டுக்கள் காரணமாக நகைகள் அணிவதைத் தவிர்ப்பார்கள் அல்லது சிறிய நகையாகவோ, கவரிங் நகையாகவோ அணிவார்கள். எனினும் இன்றும் கூடப் பெண்கள் மத்தியில் நகைகள் மீதுள்ள மோகம் குறைந்தபாடில்லை. படித்த பெண்கள் கூட இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இதை ஒரு கௌரவப் பிரச்சினையாகப் பார்ப்பதுவே இதற்குக் காரணம்.

நகைகள் என்பன அழகு, அணிகலன்களுக்கு அப்பால், அவசரப் பணத்தேவை ஏற்படும் வேளைகளில் உதவக் கூடியவை. எனினும் பெண்கள் அளவுக்கு அதிகமாக நகைகள் அணிந்து பயணிப்பதைக் கூடுமானவரை தவிர்க்கலாம். நகையால் அவயவங்களை இழந்தவர்கள், ஏன் உயிரை இழந்தவர்கள் கூட நிறையப்பேர் உள்ளனர் என்பதைப் பெண்கள் மறந்து விடலாகாது.

அடுத்ததாக இன்றைய பெண்களின் சில வகையான நவநாகரிக உடைகளும் ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியன. ஆண் இலகுவில் பாலுணர்வுக்குட்படக் கூடியவன். இதை நீங்கள் மிருகங்களிலும், பறவைகளிலும் கூட அவதானிக்க முடியும். இது இயற்கையின் நியதி. ஆடையின்றித் திரிந்த ஆகி மனிதர்கள் ஆடை அணிய ஆரம்பித்ததே இவ்வாறான தூண்டல்களைத் தவிர்ப்பதற்குத் தான். அரைகுறை ஆடைகள் என்றைக்கு மே ஆண்களை இலகுவில் ஈர்க்கக்கூடியவை. எனவே பெண்கள் ஓரளவு கட்டுப்பாடான ஆடைகளை அணிவது நல்லது. பெண் விடுதலை - சுதந்திரம் என்று கூறிக் கொண்டு அரைகுறை ஆடைகளை அணிவது ஆபத்தானது. இவ்வாறு கூறிக் கொண்டு அரைகுறை ஆடைகளை அணியும் பெண்களுக்கு உண்மையிலேயே பெண்ணியம் என்றால் என்னவென்று தெரியாது.

இன்றைய உலகில் பல தளங்களில் முன்னேறிவிட்ட பெண்களே! தயவுசெய்து தப்பான புரிதல்களாலும், தவறான வியாக்கியானங்களினாலும் உங்களை நீங்களே அதலபாதாளத்தில் வீழ்த்த விடாதீர்கள். ஆண்களில்

பெரும்பான்மையானோர் நல்லவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் இன்னமும் கணிசமானோர் பெண்ணைச் சமானவளாக மதிக்காமல், வெறும் போகப் பொருளாகவே பார்க்கின்ற நிலைமை, இந்தச் சமுதாயத்திலிருந்து இன்னமும் முற்று முழுதாக அழிந்துவிடவில்லை.

எனவே, புதுயுகப் பெண்களே! தனிவழிப் பயணத்தையும் இரவுப் பயணத்தையும் தவிருங்கள். ஆடைகளை அங்கங்களை வெளிக்காட்டாத வண்ணம் அனியுங்கள். இதனால் பல ஆயத்துகள் உங்களைவிட்டு விலகிச் செல்லும்.

23. பாலியல் பொம்மைகள்ல பெண்கள்

பாலியல் பங்காளிகளேயன்றிப் போகப் பொருள்ளல் பெண்கள் என்பது உணரப்படும் வரை, பாலியலில் சமத்துவம் ஏற்படப் போவதில்லை. இன்றைய உலகில் பெண்களின் சக்தியும் உழைப்பும் சுரண்டப்படுவது போலவே, பாலியல் ரீதியிலும் அவர்கள் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தால் சுரண்டப்படுகிறார்கள் என்பதை கற்றறிந்த பெண்கள் கூட உணர்ந்து கொள்ள முடியாதபடி, மரபு ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருத் தொடர்ந்து வரும் கருத்தியல்கள் ஊறுவிளைவித்துத் தொடர்கின்றன. பெண்களே, கற்பு என்ற மாயவலைகளால் தம்மைப் போர்த்திக் கொண்டு, அவ்வலைப் பின்னல்களுடே சிக்குண்டுபோய்ப் பாலியல் சுதந்திரத்தை இழந்துபோய் நிற்கின்றனர் என்பது வேதனைக்குரிய செயற்பாடாகும்.

காட்டு விலங்குகள் போல மனிதன் வாழ்ந்த காலத்தில் பெண்களுக்குப் பாலியல் சுதந்திரமும், சமத்துவமும் இருந்தது. மனித நாகரிக மேம்பாடு என்கிற குடும்ப அலகு உருவாக்கமானது, ஆணாதிக்கத்தினை உருவாக்கியபோது, பாலியல் ரீதியிலும் பெண்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது. தகாத பாலுறவு முறை என்ற பிரகடனங்கள் கூட ஆணாதிக்கத்தைப் பேணுவதாகவே அமைந்தன. இவை குடும்பம், தனிச் சொத்து சார்ந்த வர்க்க சமுதாயத்தின் நலனை ஓட்டியே தோன்றியது. இன்று கருத்தியலாகிவிட்ட, ஆணாதிக்க நிலை, புனைவு

நிலைப்பட்ட - தகாத பாலுறவு முறை என ஒதுக்கப்பட்ட முறைகள் தோன்றியதற்கு, உளவியல் மேதை என்று போற்றப்படும் சிக்மன் பிராயிட் கூறிய நிருபணமில்லாத கருத்துக்களே காரணமாயின என்பர். வெறும் ஆணாதிக்க நிலைப்பட்ட, மேல்மட்ட அமைப்புச் சார்ந்த ஆதிக்க நிலைவாதக் கற்பணை என இத்தகாத பாலுறவு பற்றிய கருத்தினை மார்க்ஸீம், ஏங்கல்ஸீம் மறுக்கு நிற்கின்றனர்.

தனிச் சொத்தும் அதனை பேணும் அடிப்படையான குடும்பமும் தோன்றிய பின்னரே தாய், தந்தை, மகன் என்ற முக்கோண முரண்பாடு உறவுநிலை ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டிருக்க முடியும். கட்டுப்பாடற்ற பாலுணர்வுக் காலத்தில், மகனுக்கும் தந்தைக்குமிடையே போட்டி ஏற்படுத்தவிலிருந்தே, கட்டுப்பாடான பாலியல் உறவு முறை அவசியம் ஏற்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. உள்ளூர் மன்றிலைத் தாக்கம் ஏற்படுவதற்கும் தகாத பாலுறவு முறை கால்கோளாக இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

இவற்றை நோக்கும் போது, தகாத பாலுறவு என்பது கருத்தியலாக நினைவிலி மனதில் திணிக்கப்பட்டதே தெரியவருகின்றது. இதன் தொடர் நிகழ்வாகவே பெண் என்பவரும், ஆணினுடைய சொத்துடைமை என்ற நிலை தோற்றும் கொண்டது. சமத்துவமான நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பெண் என்பவள், அசமத்துவ நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு, போகப்பொருளாகக் கணிக்கப்படும் இன்றைய அவலநிலையும் இதனாலேயே தோற்றும் கொண்டது. இதனாலேயே பெண்கள் பாலியல் பொம்மைகளாக நோக்கப்படும் இன்றைய இழிநிலை உருவானது.

இயல்பாக நோக்கின் பாலுறவுக்கு ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடு தவிர, வேறுவித உறவு முறையோ, உறவு முறையற்ற தன்மையோ, ஏன் வயது வேறுபாடோ கூட அவசியமில்லை என்று தோன்றுகிறது. இன்று அதிகரித்து வரும் மேலைத்தேய உறவுமுறையான தன்னினச் சேர்க்கையைப் பார்க்கும்போது ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடோ கூட அவசியமில்லையோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இன்னொரு புறம் சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகமும், விலங்குகளுடனான பாலியல் பிறழ்வுகளும், பாலியல் பற்றி பலத்த கேள்விக்குறிகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. மனிதநாகரிகம் பாலியலில் கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்தி நிற்க, இன்னொரு புறம் அதன் எதிர்வினையாகப் பாலியல் வல்லுறவுகளும், ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு மீறல்களும், தகாத உறவுமுறைகளும் தரிசனமாகின்றன. கட்டுப்பாடற் பாலியல் சுதந்திரம் இருந்த காலத்தில், இவ்வாறான பிறழ்வுகள் இருந்ததில்லை. இதிலிருந்து புரியவருவது என்னவெனில், பாலியல் கட்டுப்பாடுகள் என்பன மனித இனத்தின் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ளமையே எனலாம்.

நாம் இப்போது தலைப்பு விடயத்திற்கு வருவோம். சமத்துவப் பெண் விடுதலை அம்சங்கள் மேலெழுந்து வருகின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில் பெண்கள், தம்மீது ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ள பாலியல் ரீதியான அந்திகளையும் புரிந்து கொள்ளத் தலைப்படுகின்றனர். பெண் என்பவள் பாலியல் பொம்மையல்ல. பாலுறவின் சம பங்காளி தான் என்கிற யதார்த்த நிலையை, இன்றைய நவீனவுக்கப் பெண்கள்

புரிந்து கொண்டுள்ளமை, ஆரோக்கியமான திருப்பு முணையாகும்.

அவ்வப்போது நிகழும் பெண்கள் மீதான பாலியல் வல்லுறவுகளுக்கும், யுத்தகாலக் கொடுமைகளுக்கும், பாலியல் கட்டுப்பாடுகளும் முக்கியக் காரணம் எனலாம். இதே போலவே பாலியல் தொழில் உருவாக்கத்திற்கும் (விபசாரம்), பெண்கள் விளம்பரப் பொருளாக நோக்கப்படுவதற்கும் கூட இந்தப் பாலியல் கட்டுப்பாடுகள் தான் வழிவகுத்தது எனலாம்.

கற்பு என்ற மாயவலை, பெண் தன்னையே சிறைப்படுத்திக் கொள்ளவைக்கும் ஒரு மரபுப் பூச்சாண்டியாக இருக்கிறது. கற்பு, இன்று ஒழுக்கச் சார்பாகப் பேசப்பட்டாலும் அது பெண்மீது மட்டுமே திணிக்கப்பட்டுள்ள அவஸ்தான நிலைதான், இன்றைய நவீன உலகிலும் தரிசனமாகின்றது. உண்மையிலேயே இருபாலருக்குமாக ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டிய கற்பு நிலை, பெண்கள்மீது மட்டுமே திணிக்கப்பட்டு, பெண்ணின் வாழ்வையே பாதிக்கவைத்துப் பேணப்படும் கற்பு என்ற மாயை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். கற்பு என்பது இருபாலருக்கும் சமமாகப் பேணப்படாத வரை, இதனால் பெண் மட்டும் இழிவுபடுத்தப்படும் வரை ‘கற்பு’ என்பது அர்த்தமற்ற ஒரு செயற்பாடே. மனித நாகரிகத்தில் கற்பு என்பது அவசியமாயின், அது இருபாலருக்குமே இருக்க வேண்டும்.

24. தீருமனை ஒப்பந்தங்கள் சமநிலையில் ஏற்படாத வரை குடும்பத்தில் பால்சமத்துவம் ஏற்படப் போவதில்லை

இன்று பலகுடும்பங்களில் பால் அசமத்துவ நிலைப்பாட்டினால், கணவன் மனைவியரிடையே சண்டை சச்சரவுகள் வலுத்துவருகின்றன. கணவனின் சொத்துடைமையாக, அடிமையாக அடங்கிப் போயிருந்த மனைவி, அண்மைக் காலமாக ஏற்பட்டு வரும் பெண்ணியம் தொடர்பான விழிப்புணர்வினால், குடும்பத்துள் தனது உரிமையை நிலைநாட்டப் பாடுபடுகின்றாள். பெண்ணுரிமையை மறுத்து நிற்கும் ஆணாதிக்கமும் கணவனும் இதற்கு இடமளிக்காதபோது, பல முரண்பாடுகள் குடும்பத்துள் வெடிக்கின்றன.

ஓவ்வொரு குடும்பத்திலும் கணவனின் அடிமையாக அவனது பாலுறவு இன்பக்தித்திற்காக, அவனது சொத்துகளைக் கட்டிக்காத்து பராமரித்துப் பெருக்குவதற்காக, அவனது பரம்பரையை உருவாக்கக் குழந்தைகள் பெறுவதற்காக, அவனது வாய்க்குச் சூவையாகச் சமைத்துக் கொடுப்பதற்காக, அவனுக்குரிய பிற சேவைகளையும், பணிவிடைகளையும் செய்வதற்காக, அவனது வீட்டைக் கூட்டிப் பெருக்கிச் சுத்தப்படுத்தி அழகாக வைப்பதற்காக எனப், பல பணிகளுக்காகவே மனைவியாக இருந்து வந்த பெண்ணின் விழிப்புணர்வை, ஆணால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

கூலியற்ற ஒரு வேலைக்காரியான மனைவியைப் பெறுவதற்குக் கணவன் அல்லவா பணம் கொடுத்து வாங்க

வேண்டும்? இன்றும் இந்த நிலை ஆபிரிக்க, அரேபிய நாடுகளில் இருந்து வருகிறது. ஆனால், எமது கீழூத்தேய நாடுகளில் மனைவி என்ற பெயரில் வேலைக்கு வருகின்ற பெண்ணிடமே சீதனம், வரதட்சணை என்று வாங்கப்படுவதைப் பார்த்தால் விசித்திரமாக இருக்கிறதல்லவா? இதுதான் ஆணாதிக்கத்தின் உச்சக் கொடுமை என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. சீர்வரிசை கொடுக்க வேண்டியவனே பெண்ணிடம் அதைக் கேட்கும் முரண்பாட்டைப் பாருங்கள்.

இன்றைய சமூதாய அமைப்பில், தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையிலேயே பெண் ஒருவனைத் திருமணம் செய்து கொள்ள நேரிடுகிறது. இத்திருமண ஒப்பந்தம் சமநிலையில் ஏற்பட்டிருந்தாலாவது குடும்பத்தில் உரிமையை எதிர்பார்க்கலாம். ஐரோப்பிய, அமெரிக்கப் பெண்கள், குடும்பத்தில் ஓரளவு உரிமையை அனுபவிப்பதற்கும் நிலையில் ஏற்படும் திருமணம் காரணம்.

திருமணம் என்ற பந்தத்தினால் பெற்றோருக்கு அடிமையாக இருந்த பெண், கணவனுக்கு அடிமையாகிறாள் என்ற யதார்த்தம் புரியாமல், பலரும் திருமணம் பெண்ணுக்கு வாழ்வளிக்கிறது என்று தப்புக் கணக்குப் போடுகிறார்கள். திருமதி கணவனுக்கு வெகுமதியாகிறானேயன்றி திருமண பந்தத்தால் அவளுக்கு நன்மைகளிலும் பார்க்க அதிகத் திமைகளே கிட்டுகின்றன. தாலி பெண்ணுக்கு வேலி என்று நாம் கூறுகிறோம். உண்மையிலே அது சிறைச்சுவர்கள் தான். முக்கணாங்கயிறு போல் தாலி அவளது அனைத்து உணர்வுகளையும், சுதந்திர நிலையையும், கட்டுப்படுத்துகிறது. கற்பு, ஒழுக்கம் எல்லாம் அவளுக்கு மட்டுமே!

ஆனால், அதிகாலையில் பெண் கண்விழித்ததும் தாலியையும், கணவனின் காலையும் தொட்டு வணங்குவது தமிழர் மரபு. பின்தூங்கி முன்னெழும் பேதைப் பெண்களுக்குத் தாலி உண்மையிலேயே ஒரு விலங்கு என்பது புரிவதில்லை. காலையில் கண்விழித்த மனைவி வீட்டைக் கூட்டித் துப்புரவாக்குதல், காலை, மதியம், இரவு சமையல் வேலைகள், குழந்தைகளைப் பராமரித்தல், முதியவர்களைப் பராமரித்தல், துணிகள் துவைத்தல் எனப் பல பொறுப்பான வேலைகளை ஓய்வு ஒழிச்சலின்றிச் செய்கிறாள். உத்தியோகம் பார்க்கும் மனைவி கூட இவையாவற்றையுமே செய்கிறாள். அவளது அன்றாடப் பணிகளான இவற்றின் மூலம், அவள் சோர்வும் விரக்தியும் அடைகிறாள். எனினும் இவையாவும் தனது கடமை என்று ஆணாதிக்கச் சமூகம் கட்டி நிற்பதை ஏற்றுக் கொண்டு, புரியாமல் அடிமை போல் இத்தொழில்களைச் செய்கிறாள்.

பெண்ணுக்குக் கிடைக்கின்ற ஆடை அணிகலன்கள் யாவும், அவளை ஒரு காட்சிப் பொருளாக்கி, தான் விரும்பியவாறு அணிவித்து ரசிக்கவே ஆண் வழங்குகின்றான். கணவன் இறந்ததும் அவள் மூளியாக்கப்படுவதிலிருந்து இது புரிகிறதல்லவா? விதவை என்ற ஒடுக்கு முறை இன்னொரு புறம். இன்றைய குடும்ப அலகுகளில் கணவனுக்காகவே மனைவி வாழ வேண்டியுள்ளது. தனது ஆசைகளை மூட்டைகட்டி வைத்துவிட்டுக் கணவனின் விருப்பப்படியே நடக்க வேண்டி நேரிடுகிறது. கற்பு யாவருக்கும் பொதுவன்றோ என்றுரைத்தான் கவி பாரதி. ஆனால், இன்றைய உலகில் பெண்ணின் கற்பு மட்டுமே வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், தன் மனைவிக்குப் பிறக்கும் குழந்தை உறுதியாகத் தன்குழந்தையாக இருக்க வேண்டுமென்ற

என்னமே! தன் சொத்துடைமைகளைத் தனது வாரிசுகளுக்கே சேர்க்க வேண்டுமென்கிற அபிலாஷையே இதற்கு மூலகாரணம். சொத்துடைமை கணவனின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதே பெண்ணை அடிமையாக்குவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கிறது.

பாலுறவில்கூட ஆண், பெண் சமத்துவம் கிடையாது. இன்பம் இருவருக்கும் என்கின்ற போதும், பாலுறவில் கணவனுக்கு விரும்பிய வேளையெல்லாம் மனைவி அவனது இச்சையைத் தணிப்பதற்கு உதவிட வேண்டியவளாக இருக்கிறாள். பெண்ணின் மனவிருப்பு, உடல்நிலை முதலானவையும் பின்தள்ளப்படுகின்றன.

பலசந்தர்ப்பங்களில் மனைவியைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கியும், விலைமகளிடம் இன்பம் துய்த்தும் ஆண்கள் வெறியைத் தணிக்கிறார்கள். சில குடும்பங்களில் பெண்ணின் மனநிறைவு பற்றிக் கூட சிந்திப்பதில்லை. ஆண்கள் திருப்தியடைந்தால் சரி என்ற நிலை!

ஒரு குடும்பத்தில் மணமாகிச் சில வருடங்கள் கடந்தும் பிள்ளை இல்லை என்றால், முதலில் மனைவியையே குறை காண்கிறார்கள். குறைபாடு இருவரில் ஒருவருக்கு இருக்கலாம் என்று சிந்திக்காமல், மலடி என்ற சொல்லால் வதைக்கிறார்கள்.

எல்லாக் குடும்பங்களிலுமே கணவன் மனைவிக்கு இடையில் முரண்பாடு, சண்டை ச்சரவு ஏற்படுகிறது. இது எசமானுக்கும் அடிமைக்கும் இடையில் ஏற்படுகின்ற முரண்பாடு போன்றதே. இறுதியில் தண்டனை பெறுவது மனைவியே.

அளவுக்கு மீறிய வேலைப் பருவினாலும், ஆணின் அத்துமீறிய செயற்பாடுகளாலும் மனைவி சீற்றமுற்று வார்த்தைகளைக் கொட்டுகிறாள். எப்போதும் கணவனிடமிருந்து அவளுக்கு ஆறுகல் கிடைப்பதில்லை. பதிலாகத் திட்டுதலும் வன்முறைத் தாக்குதலுமே பரிசாகக் கிடைக்கின்ற அவசியமான வேலை.

கீழூட்டேயக் குடும்பங்களில் பெண்களுடைய இரத்தம் சண்டும் அளவுக்கு அதிகமான வேலைச் சமையால் பிழியப்படுகின்ற போதும், அது புரியப்படுவதோ, ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதோ இல்லை. உழைப்பு சுரண்டப்படும் இடங்களில் பகையை உணர்வு தோன்றுவது போலவே பெண்களின் பகையை உணர்வு தோன்றுகிறது. எனவே, இன்றைய குடும்பங்களில் கண்டை தவிர்க்க முடியாதது.

நல்ல மனைவி என்று பெயர் எடுப்பதற்காக எதிர்ப்பின்றி நாள் முழுவதும், ஓய்வு ஒழிச்சலின்றி கடினமாக உழைக்கும் பணியை வாழ்ந்தாள் பூராவும் செய்து கொண்டிருக்க முடியுமா என்ன? நாள் பூராவும் குடும்பத்திற்காக உழைத்தல் என்றாலும் பரவாயில்லை, தினமும் குறைகேட்டுக் கொண்டிருக்க முடியுமா சொல்லுங்கள்!

இவ்வாறான குடும்ப வன்முறைகள், குடும்பத்தில் குறைய வேண்டுமானால், திருமணம் என்பது இயல்பாக ஏற்பட வேண்டும். அதாவது, மனப்பகிர்வு, புரிந்துணர்வு பரஸ்பரத் தேவை என்கிற அடிப்படையிலேயே திருமண உறவுகள் ஏற்பட வேண்டும். திருமண பந்தங்கள் பால்சமத்துவ நிலையில் ஒப்பந்தமாகாத வரை குடும்பத்திலும் பெண்ணுரிமை எட்டப்படப் போவதில்லை. பெண்ணடிமைத் தனம் இல்லாது ஒழிய வேண்டுமானால் திருமணங்கள் சமநிலையில் ஏற்பட வேண்டும்.

25. பெற்றோர்களின் தலையீடுகளால் சின்னபின்னமாகும் கணவன் மனைவி உறவு

இன்று பலகுடும்பங்களில் கணவன் - மனைவியிடையே சண்டைச் சச்சரவுகளும், உறவுப் பிரிவுகளும், குடும்பத்துள்ளே இருந்து கொண்டே பற்றற்று வாழ்தலும் தரிசனமாகின்றன. ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் வாழ்வில் இணைந்து புதிய குடும்பம் என்ற அலகில் வாழ ஆரம்பிப்பதே இல்லறம். இங்கே பால்நிலை சமத்துவம் பேணப்படும் போது இல்லறம் சிறக்கிறது. இங்கு பரஸ்பர புரிந்துணர்வும் விட்டுக்கொடுப்பும் இல்லறம் சிறப்புற அவசியமான அம்சங்கள். இதனாலேயே மகிழ்ச்சியான குடும்பங்கள் தரிசனமாகும்.

தன்முனைப்பு என்பது எல்லை மீறும்போது விட்டுக் கொடுப்புகள் கேள்விக்குறியாகும். இதனால் தங்கள் பக்கம்தான் நியாயம் என்பது வலியுறுத்தப்படும். இவ்வலியுறுத்தல்கள் மனவிலை ஏற்படுத்தும்போது முரண்பாடுகள் கொப்பளிக்கும். விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாங்கும் இதனால் அற்றுப்போகும். கணவனும் சரி, மனைவியும் சரி, தமது துணைவர் தம்மீது அன்பு செலுக்கித் தம்மை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றே எதிர்பார்ப்பது கசலுமே. உண்மையிலேயே பரஸ்பர அன்பு செலுக்குகலிலும் அங்கீகரிப்பிலுமே மகிழ்வான வாழ்வு தங்கியிருக்கிறது.

இன்னுமொரு படி மேலாக ஓவ்வொரு மனிதனும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள அனைவரும் தம்மீது அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். இவ்வாறான எதிர்பார்ப்பு இயற்கைத் தன்மைக்கு முரணானதல்ல. எனினும், இவ்வாறு எதிர்பார்க்கும் ஓவ்வொருவரும் தாழும் பிறர் மீது அன்பு செலுத்த வேண்டும், பிறரை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள்.

ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து, ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு ஒத்துவாழ்கின்ற பண்பு அன்மைக்காலமாகப் பல குடும்பங்களில் அருகி வருகிறது. நல்ல பல இயல்புகளைக் கொண்ட தம்பதியர் கூடத் தன் முனைப்பினால் சீழிந்து கொண்டிருக்கும் அவஸ்மான நிலை பரவலாக இருக்கின்றது. மேலும் அன்பின் எதிர்பார்ப்பால் துணைவர் எது செய்தாலும் தமக்குத் தெரிந்தே செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் பலரிடம் முனைப்பாக உள்ளது. தனிமனித சுதந்திரத்தைப் பற்றிச் சுற்றும் சிந்திக்காத இவ்வாறான போக்கும் ச்சரவுகளுக்கு வழி வகுக்கிறது. துணைவர் ஒரு கருத்தைக் கூறும்போது, அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம் இன்று அநேகமான இருபாலரிடமும் இல்லாதிருக்கிறது. தவிர்க்கமுடியாத, ஒழுக்கம் சார்ந்த மற்றும் ஏமாற்றும் விடயங்களால் ஏற்படும் முரண்பாடுகளால் நிகழ்கின்ற குடும்ப மோதல்கள் ஒரு சிறு பங்கே எனலாம். ஆனால், எதுவிதமான உப்புச் சப்பில்லாத விடயங்களுக்குத்தான் இன்றைய கணவன் - மனைவியர் சண்டையிடுகிறார்கள். இங்கே ஆணவம், அகங்காரம், மூர்க்கம் என்பன சின்னஞ்சிறிய விடயங்களையும் பெரிதாக்கி விடுகிறது.

இன்னொரு புறம் ஆணாதிக்க விலங்கை பெண்கள் உடைத்து வருவதை ஜீரணிக்க முடியாத கணவர்களின் பிறபோக்கினாலும், பெண் விடுதலை என்பதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாது செருக்குடனும், அகம்பாவத்துடனும் செயற்படுகின்றன மனைவியராலும் கூட குடும்பங்களுக்குள் பிளவு ஏற்படுகிறது.

இவை எல்லாவற்றையும் விடக் கணவன் - மனைவியரின் பெற்றோர் மற்றும் சகோதரர்களின் தலையீட்டினாலும், இன்று பல குடும்பங்களில் பிரிவு ஏற்படுகிறது. பணக்காரர் குடும்பத்தில் அதிக தீவனம் பெற்று மணம் செய்யும் ஆண்களில் சிலரைக் குறிப்பாகக் கஸ்டப்பட்ட குடும்பத்திலிருந்து வந்த மாப்பிள்ளைகளைப் பெண்வீட்டார் தூசாக நடத்துவதும் பிணக்குகளை உருவாக்குகின்றன. எமது நாட்டில் குறிப்பாகத் தமிழர் தாயகப் பகுதிகளில் மனமானதும் ஆண்கள் பெண்ணின் வீட்டிலே குடியிருக்கப் போவது வழிமையாக இருப்பதால், இவ்வாறான அவல நிலைகளைத் தரிசிக்க முடிகிறது.

தமிழகத்தைப் போல, இன்னும் சில குடும்பங்கள் மாப்பிள்ளை வீட்டில் குடியிருக்கப் போகும்போது மாமியார் மருமகள் குடுமிபிடிச் சண்டைகள் அரங்கேறுகின்றன. இந்த மாமியார் மருமகள் சண்டையில் மத்தளம் போல் அடிபட்டு அல்லல்படுபவன் ஆண்தான். தாயா? தாரமா? என்ற இக்கட்டான நிலையில் அவன் படும் அவஸ்தைகளும், அதனால் வெடிக்கும் குடும்பச் சண்டைகளும், சச்சரவுகளும் வார்த்தைகளால் வடிக்க முடியாதவை. உண்மையிலேயே மாமியாரும் ஒரு தாய் தான். மருமகளும் ஒரு மகள் தான் என்பதை மாமி மருமகள்

இருவரும் உனர்ந்து செயற்பட்டால், எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் உருவாவதைத் தவிர்க்கமுடியும். மாமி வயதானவர், பாவம் அவரது முதுமைக் காலத்தில் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்திட வேண்டும் என மருமகளும், தனது அநாவசியத் தலையீட்டினால் மகனுடைய குடும்பம் பாதிப்படையக் கூடாது என்று மாமியும் நினைத்துச் செயற்பட்டால், அந்தக் குடும்பத்தில் எல்லையில்லாத ஆனந்தம் தாண்டவமாடும்.

26. சொர்க்கமா? நரகமா? உங்கள் கைகளில் தான்!

திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றதோ இல்லையோ, திருமண வாழ்வு சொர்க்கமாக இனிப்பது கணவன், மனைவி இருவர் கைகளிலுமேயே தங்கியுள்ளது. திருமண பந்தம் ஏற்படுத்தும் உறவு, பிற உறவுகளை விட வித்தியாசமானது. ஆயுள் முழுவதும் இணைந்து வாழப் போகின்ற பந்தத்தின் நுழைவாயிலே திருமணமாகும். வெவ்வேறு குடும்பத்தின் அங்கத்தவர்களாக வாழ்ந்து வந்த இருவர் இணைந்து, புதிய ஒரு குடும்பத்தை உருவாக்கும் இல்லாம்வில் இன்பமும் துண்பமும் தவிர்க்க முடியாதவை.

பெண்ணியச் சிந்தனைகள் மேலோங்கி வரும் இன்றைய காலத்தில், திருமண வாழ்விலும் சமத்துவ சுதந்திரம் வழங்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. எனினும், பண்பாட்டுப் போலிகள் சிறுவயதில் இருந்தே மனதில் ஏற்படுத்தி வந்த தாக்கங்களில் இருந்து விடுபட்டுப் பெண்ணைச் சம அந்தஸ்துள்ள துணைவியாக ஏற்றுக் கொள்ள எல்லோராலும் முடிவதில்லை.

நமது நாட்டில் காதல் சுதந்திரம் கிடைப்பதில்லை. சுயவிருப்பத்தின் பெயரில் ஏற்பட வேண்டிய உறவு நிர்ப்பந்தங்களின் நிபந்தனையாக ஏற்படுகின்றது. இங்கும் பெண்ணின் நிலைதான் மிகப் பரிதாபகரமானது. போலிக் கற்பு எனும் மாயையும் பொருளாதாரமும் பெண்கள் தம்

துணையை சுயவிருப்பின் பேரில் தேர்வு செய்யத் தடையாகவுள்ளன. சீதனம், சுயவிருப்ப அங்கீகாரமின்மை என்பவற்றோடு ஆரம்பிக்கப்படும் இல்வாழ்வு பல நெருடல்களுடனேயே ஆரம்பிக்கின்றது.

உள்ளம் உடல் இரண்டையும் பகிர்ந்து வாழ்கின்ற இவ்வறவு, ஆரம்பத்தில் இருந்தே இணக்கப்பாட்டுடன் தொடரப்பட வேண்டியது அவசியம். நெருக்கம், நுட்பம், தீவிரம், அன்பு நிறைந்த பிரத்தியேகமான இல்வாழ்வை இன்று பலர் வீம்பினாலும், பிடிவாதத்தினாலும், சந்தேகத்தினாலும், புரிந்துணர்வின்மையாலும் வீண்டித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆன் - பெண் இருவரும் நல்ல இயல்புடையவர்களாக இருந்தும் கூடச் சில திருமணங்கள் புரிந்துணர்வற்ற முரண்பாடு காரணமாக நரகமாகி விடுகின்றது.

திருமண வாழ்வில் நிரந்தர நிறைவு காண வேண்டுமானால், பரஸ்பர புரிந்துணர்வு முக்கியமானது. எமது நாட்டில் காதல் திருமணங்களில் பெரும்பாலானவை கூடப் புரிந்துணர்வினால் மலர்வதில்லை. பல காதல்கள் வெறும் உடல் உந்துகவினால் மட்டும் ஏற்படும் நிலை உள்ளது. பரஸ்பரம் இருவரும் பழகு முன்னரே கண்டதும் காதல் என்ற மாயைநிலையில் ஏற்படும் காதல் பெரும்பாலும் நிலைத்து நிற்பதில்லை. அல்லது திருமண வாழ்வு அவர்களுக்குச் சுமுகமாக இருப்பதில்லை. காதலிக்கும் போது உடல் சுகத்தை மனம் நாடும். ஆனால், உடலுறவு இங்கு கட்டாயமானதல்ல.

பேசிச்செய்யும் திருமணங்களில் ஒருவித அறிமுகமோ பழக்கமோ இல்லாத ஒருவர் திடீரென்று

இணையும் போது, அவர்களது முதல் நெருக்கமே உடலுறவோடு ஆரம்பிக்கின்றது. ஒருவரை மற்றவர் புரிந்து கொள்ளக் கால அவகாசம் தேவைப்படுகின்றது. பேசிச் செய்யும் திருமணங்கள் பல நிர்ப்பங்க திருமணங்களாகவும், சீதனத்தினால் தீர்மானிக்கப்படும் திருமணங்களாகவும் இருக்கின்றன.

இல்வாழ்வு சிறக்க வேண்டுமானால் பெண்ணை வெறும் போகப்பொருளாக மட்டும் நோக்கும் ஆணாதிக்கச் சிந்தனைகள் முதலில் மாற வேண்டும். இல்வாழ்வில் மனைவி என்பவள் சமபங்காளி என்பதைக் கணவன் அங்கீகரித்து நடந்து கொள்ள வேண்டும். வீட்டு வேலைகளை மனைவி மட்டுமே செய்ய வேண்டும் என்ற நினைப்பு மாற வேண்டும்.

இறுதிவரை இணைந்துவாழ்ந்திட ஏற்படுத்தப் படுகின்ற திருமணப் பந்தங்களில், ஆரம்ப சந்தோஷம் தொடர்ந்து நிலவிட, பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வும் விட்டுக்கொடுப்பும் மிகவும் அவசியம். அங்கு, காதல், பாசம், என்பவை ஏற்படவும் நீடிக்கவும் இல்வாழ்வின் சந்தோஷங்கள் வழி சமைக்கின்றன. எனக்கு இன்றும் என்றும் அவளேதான் முக்கியமானவன் என்று கணவனும், அதேபோல் மனைவியும் முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு பரஸ்பரத் தேவைகளைப் புரிந்துகொண்டு பொய்ம்மையோ, பாசாங்கோ, திரைகளோ இன்றி உண்மையுடன் இணைந்து வாழ வேண்டும்.

பிற தலையீடுகள் தமது உறவைப் பாதித்துவிடாமல் சாதுரியமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். முரண்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில், தமது

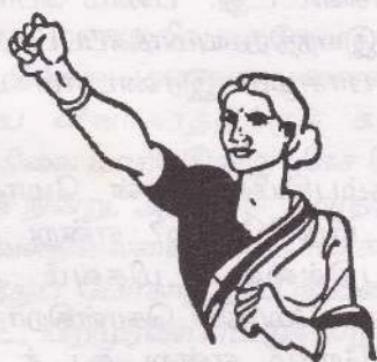
கருத்துக்களை முன்னிலைப்படுத்தி அழுத்தம் கொடுக்காமல் மற்றவர் கருத்தையும் செவிசாய்த்துப் பரஸ்பர உரையாடல் மூலம் தீர்க்க வேண்டும். கடும் சொற்பிரயோகம், சீற்றம் கொள்ளல் முதலானவற்றால் சொர்க்க வாசலைத் திறந்திட முடியாமல் போய்விடும்.

சிலருக்கு ஏற்படும் பொருத்தமற்ற அல்லது பற்றாக்குறையான பாலியல் தேவைகள் காரணமாகப் பல குடும்பங்களில் சிக்கல் ஏற்படுகின்றன. இவை தீர்க்கப்படாவிட்டால் வாழ்வு நரகமாவதோடு புதிய பாலுறவுகள் ஏற்படவும் ஏதுவாகின்றது. உடலுறவில் ஏற்படும் ஏமாற்றங்களும் சிக்கல்களும் பெரும்பாலானவை நவீன மருத்துவம் மூலமே சீர் செய்யக்கூடியவை. தயக்கமோ வீம்போ இன்றி வைத்திய ஆலோசனை பெறுவதன் மூலம் இப்பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படலாம்.

வீண்சந்தேகம் இல்வாழ்வைச் சீர்குலைக்கும். போதைவஸ்துப் பாவனை, வருமானப் பற்றாக்குறை, திருமணத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உறவு, ஆடம்பரம், போலி நாகரிகம் என்பன குடும்பத்தைச் சீரழிக்கக் கூடியவை. குடும்பத்தில் ஏற்படும் எந்தப் பிரச்சினையையும் முனையிலேயே கிள்ளிவிட வேண்டும். பிரச்சினைகள் வளர்வதற்கு இடம் அளிக்கக்கூடாது. பிரச்சினைகள் வரக் காரணம் தன்னை மற்றவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை மட்டும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, தான் அடுத்தவரைப் புரிந்துகொள்ள மறுப்பதுதான். பல குடும்பங்களில் உள்ள சிக்கல்கள் ஆகும். தனது மனக்குறையைப் பிறரிடம் கூறுவதை விடத் தன் கணவனிடமோ மனவியிடமோதான் தெரிவிக்க வேண்டும். இதற்குத் தடையாக இருக்கும் முக்கிய காரணம்

இருவர் மற்றவரிடம் கொண்டுள்ள பயம் ஆகும். சொன்னால் சண்டை வரும் என்ற பயத்தால் மனதிற்குள்ளே அடைத்து வைக்கப்படும் விவகாரங்கள், சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளியே கொட்டப்படும்போது கோபத்தையும், சண்டையையும் உருவாக்கும்.

அமைதியான வாழ்விற்குப் பொய்மையற்ற வெளிப்படையான அனுகுமுறை அவசியமாகும். இல்வாழ்வு சிறப்பது இருவர் கைகளிலும் தங்கியுள்ளது. இல்வாழ்வு சொர்க்கமா நரகமாக என்பதைத் தீர்மானிப்பதும் அவர்களே!

27. மன்னித்து மறக்கும் குணமே மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு வழகால்

தெளிந்த நீரோடை போல் ஆரம்பிக்கும் இல்வாழ்வு, பலருக்கு காலக்கிரமத்திலேயே கலங்கிய குட்டை போல் ஆகிவிடுவது இன்று சர்வசாதாரணமாகப் பல குடும்பங்களில் அவதானிக்கப்படுகிறது. கணவனும் மனைவியும் பொறுமை என்பதை முற்றாக மறந்துவிட்டமையே இன்றைய அவலத்திற்குக் காரணம்.

“அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்காய் இயன்றது அறம்” என்னும் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வார்த்தைகள் இன்று செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போலாகிவிட்டது. பணம் பொருள் என்று ஆலாய்ப் பறக்கின்ற இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட இன்றைய வாழ்வில் அன்பும் பாசமும் இரண்டாம் பட்சமாகப் போய்விட்டது.

இன்றைய தம்பதியினர் ஏன் மோதுகிறோம்? எதற்காகச் சண்டையிடுகிறோம்? என்று சற்றேனும் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. மிகவும் அற்பமான விடயங்களுக்குக் கூட மோதிக் கொள்கிறார்கள். நாம் யாரோடு மோதுகிறோம் என்று கூடச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுவதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைய சில தம்பதியினரைப் பார்க்கும் போது, அவை நரகத்தில்

நிச்சயிக்கப்படுகின்றனவோ என்ற நியாயமான சந்தேகம் எழுகிறது. இன்றைய நிலையில் மணவாழ்வில் இணையும் சோடிகளில், பாதிக்கும் மேற்பட்டோர் ஏனோதானோ என்று வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்களில் சிலர் விவாகரத்துக்காக நீதிமன்றங்களில் காத்திருக்கும் அவலமான நிலையைக் காண முடிகிறது.

சிலகாலத்திற்கு முன்புவரை பெரும்பாலும் ஆண்களே விவாகரத்திற்காக நீதிமன்ற வாசலை மிதித்தனர். இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது. ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களும் விவாகரத்தை நாடுகின்றனர். விவாகரத்துப் பெறும் உரிமை பெண்களுக்கும் வேண்டும் என்ற பெண்ணியவாதிகளின் கோஷம் தப்பாக அர்த்தம் கொள்ளப்பட்டு விட்டதோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியுள்ளது. பெண்விடுதலையின் ஒரு மார்க்கம், திருமணபந்தத்தில் விடுதலை பெறுவது என்று இவர்கள் தவறாக எண்ணிவிட்டார்களோ!

இன்று மணமுறிவுகளுக்குப் பலமான காரணங்கள் கூட இருப்பதில்லை. கணவன் மணவியாரிடையே தவறான நடத்தையே விவாகரத்திற்குக் காரணமாக இருந்த முன்னைய நிலை மாறி, இன்று மிகச் சிறுசிறு விடயங்களில் முரண்பட்டு நின்று, அதனால் மோதி, சலிப்புற்றுப் பிரிந்து வாழும் அவலநிலையை அவதானிக்க முடிகிறது. உடல் ரீதியாக ஒத்துப் போகாத தம்பதியினரிடையே இருக்கும் பிளவை விட, பிறமுரண்பாட்டுக் காரணங்கள் ஏற்படுத்தும் வலியை இவர்கள் பெரிதும் உணர்வதாகப்படுகிறது.

கணவன் மணவியாரிடையே உணர்வு பூர்வமானதும் உடல்ரீதியானதுமான அன்பின் பினைப்பே

எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பினைப்பு தளர்வுறும் போது மனமுறிவு குடிகொள்ள ஆரம்பிக்கிறது. இப்படியான வேளைகளில், அதை விரிவுபடுத்தி ஒருவரை ஒருவர் பழிவாங்குவதாக எண்ணிக்கொண்டு விலகிவிட முயல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். உண்மையிலேயே கணவனும் சரி, மணைவியும் சரி, மணவாழ்வில் ஏற்படும் எத்தகைய பிரச்சினைகளையும் சவால்களாக ஏற்றுக் கொண்டு, இதமாக அணுகி வெற்றி கொள்வதே சாலச்சிறந்தது. பெற்றோர்களின் மோதல்களினாலும், பிரிவினாலும் பிள்ளைகளின் கல்வி மற்றும் எதிர்காலம் பாதிக்கப்படுவதால், பெற்றவர்களும், பின்னர் அதற்காக மிகவும் வருந்துவார்கள். பிரிவு என்பதும் அவர்களது சுயமரியாதைக் குறைவுக்கும், மனவேதனைக்கும் காரணமாகிவிடுகிறது. அத்துடன் இவர்கள் மகிழ்வைத் தொலைத்தவர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய மனமுறிவுகளுக்கு முக்கிய காரணமாக அமைவது தேவையற்ற பரஸ்பர வார்த்தைப் பிரயோகங்களே என்பதை உணர்ந்து, கணவனும் மணைவியும் நா காத்திட வேண்டும். கனவுகளும் கற்பனைகளும் சிலரது மணவாழ்வில் நிறைவேறாமல் சிதைந்து ஏமாற்றம் குடி கொள்ளும் போது வெறுப்பும், கோபமும் மேலெழுதின்றன. மனக்கசப்பு ஏற்பட்டு விட்டால் கணவன், மணைவி இருவரும் அல்லது இருவரில் ஒருவர் வேண்டாத கேவலமான வார்த்தைகளால் தூசிக்கின்றனர். ஏற்கனவே மனது வெறுப்புற்றிருக்கும் வேளைகளில், இவ்வாறான வார்த்தைகள் மனங்களில் கசப்பை ஏற்படுத்திவிடும். சிறு சிறு கீற்றுகள் கூடப் பெரும் வலிகளை உண்டு பண்ணி இடைவெளிகளை ஏற்படுத்தும்.

காலப்போக்கில் இவ்விடைவெளிகள் நிரப்ப முடியாதனவு விரிவுபடும்.

பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு பிரிந்து போதல் அல்லது தற்கொலை என்று முடத்தனமாக எண்ணாமல் - அமைதியாக இருந்து, பழைய அங்புப் பரிமாற்றங்களையும் உறவின் ஊக்கங்களையும் எண்ணிப்பார்ப்போமானால், அவை கீறல்களுக்கு ஒத்தடமிட்டுப் பிளவுகளை நிரப்பும் வாய்ப்பு உண்டு. பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கும் போது, காலம் அவர்களது உறவை சீர்படுத்தும். எவரும் கொடுக்காத ஆறுதலைக் காலம் கொடுக்கும் என்பதால், அமைதியாக இருந்து அன்பைச் சீரமைத்து, மணவாழ்வில் வெற்றி கொள்வோம்.

28. பிரச்சினைகளும் கவலைகளும்

பிரச்சினைகள் இல்லாத வாழ்க்கையே இல்லை என்றாம். எந்த மனிதன் நெஞ்சுக்குள் காயம் இல்லை சொல்லுங்கள்? பிரச்சினைகள் அழுத்தும்போது நம்மில் பலர் கவலை கொள்கிறோம். அன்றாடம் தோன்றும் பிரச்சினைகள் எது இயல்பு நிலையைக் கண்கிறது விடுகிறது. ஆனந்தமயமான சூழ்நிலையில் கூட உங்களால் சில வேளைகளில் கலகலப்பான அந்தச் சூழ்நிலையுடன் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் ஈடுபாடற்றவராக இருக்கின்ற வேளைகள் ஏற்படுகிறதல்லவா? இதற்கெல்லாம் காரணம் நம்மனதை ஏதோ ஒரு பிரச்சினை அழுத்துகிறது என்பதுதான்.

நேரடியாகப் பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்படுவது ஒரு புறமிருக்க, நமக்குப் பிரச்சினை ஏற்பட்டுள்ளதே என்றெண்ணி உள்தீயாகப் பாதிப்படையும்போதே, தாக்கமும் இன்னமும் ஒருபடி கூடுதலாக அழுத்துகிறது.

பிரச்சினைகள் என்பது உள்நெருடல் காரணமாகவோ உடல் உபாதை காரணமாகவோ, புறச்சுழுநிலைகள், பொருளாதாரம், முரண்பாடு என்பவற்றாலோ ஏற்படலாம். நம்வாழ்வில் ஏற்படும் சரிவுகள், தோல்விகள் என்பனவும் பிரச்சினையாகி விடுகின்றன. பிரச்சினையின் வடிவம் எதுவாயினும், அதை எவ்வாறு துணிச்சலுடன் எதிர்கொள்கிறோம் என்பதில்தான்

அவை கவலையாக உருவெடுக்காமை தங்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு மனிதனின் பிரச்சினையின் வடிவமும் மாறுபட்டிருக்கும். சில வேளைகளில் எதிர்பாராத விதத்திலோ, திட்டமிட்டுத் தவிர்க்க முடியாத தடத்திலோ, பிரச்சினைகள் உருவாகலாம். நாசயுத்த மற்றும் சனாமி அனர்த்தங்கள் இதற்கு உதாரணம்.

தனிமனிதப் பிரச்சினைகள், அவர்களின் குணாதிசயங்களோடு தொடர்புடையன. ஒருவருக்குப் பிரச்சினையாகத் தோன்றும் விடயம், இன்னொருவருக்குப் பிரச்சினையாகத் தோன்றுவதில்லை. தனிமனித பிரச்சினைகளை தன்னம்பிக்கையினாலும், விவேகத்தினாலும், நிதானத்தினாலும் கட்டுப்படுத்தப்படலாம்.

பகைவர்களால் மட்டுமல்ல, உறவுகளாலும் நண்பர்களாலும் கூடப் பிரச்சினைகள் ஏற்படலாம். புரிந்துணர்வு இன்மையால் கணவன் மனவியிடையே கூட பிரச்சினைகள் ஏற்படலாம். நமது தவறான செயற்பாடுகளும், அனுகுமுறைகளும் கூடப் பிரச்சினைகளுக்கு விதத்திடுகின்றன. சந்தேகம் என்பது பல இடங்களில் பிரச்சினையை உருவாக்குகிறது.

பிரச்சினைகளில் சிக்கித் தவிக்கும் நாம், கவலையில் மூழ்கிவிடுகிறோம். இதனால் நமதுமூளை திடமாகச் சிந்திக்கும் தன்மையை இழந்துவிடுகிறது. பிரச்சினைக்கான தீர்வும் எட்டிப் போய்விடுகிறது. எனவே, எந்தப் பிரச்சினையிலும் நாம் கலக்கமடையக் கூடாது. நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பிரச்சினையிலிருந்து விடுபட முயல வேண்டும். எமக்கு ஏற்பட்ட ஒரு பிரச்சினை குறித்து நாம் ஏதேனும் ஒரு முடிவுக்கு வரும்வரை, நம்மால் இயல்பு.

நிலையை மீள அடைவது சிரமம். அதுவரை நாம் கவலையோடு இருப்பதால் நமது செயற்பாடுகளும் முடங்கிப் போய்விடுகின்றன.

பல பிரச்சினைகள் ஒரு எதிர்பார்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே இருக்கும். இதனால் ஏற்படும் கவலைகள் நீடிக்கும்போது மனநிலை பாதிக்கப்படுகிறது. பிரச்சினைகளும் கவலைகளும் ஒரு தனிமனிதனைத் தொடர்ந்து பீடித்திருக்குமானால், அது மனச் சிதைவுக்கே வித்திடும். இதனால்தான் கவலைகள் கிடக்கட்டும் மறந்துவிடு, காரியம் நடக்கட்டும் எழுந்துவிடு என ஒரு கவிஞர் குறிப்பிடுகிறார். உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதும் மனம் கலங்கக்கூடாது.

பிரச்சினைகளிலிருந்து மீண்டு, வாழ்க்கையை வசந்தமாக்கிடப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. வாழ நினைத்தால் வாழலாம் வழியா இல்லை பூமியில்? வாழ்க்கையை மாறுபட்ட முறையில் அனுகி ஆனந்தமாக இருப்பதற்கான வழிகளைச் சிந்திப்பதன் மூலமாகவும், செயற்படுவதன் மூலமாகவும், பிறரோடு மனம்விட்டு உரையாடுவதன் மூலமாகவும், உளவளத் துணை பெறுவதன் மூலமும், பிரச்சினைகளிலிருந்தும், கவலைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு இயல்பு நிலையெய்தி ஆனந்தமாக வாழமுடியும்.

தாயும், நல்ல நண்பனும், அன்பு மனைவியுமே ஒருவனின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் மனநோய் வைத்தியர்கள். யதார்த்தத்தில் இது சிலருக்கு மாறுபாடாக அமைந்துவிடுவதும் உண்டு. எது எப்படியோ, நடைமுறையில் செய்யும் மாற்றமும் மனப்பகிரவும் முக்கியமானவை.

ஓரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினை கவலையை ஏற்படுத்தும்போது, அதிலிருந்து மீள்வதற்கு அவர் முதலில் கண்டறிய வேண்டியது பிரச்சினைக்கான மூல காரணத்தையாகும். இக்காரணம் சரியாக இனம் காணப்பட்டால், இதைக் கணைய அல்லது மாற்ற உரிய நடவடிக்கையில் இறங்க வேண்டும். சரியாக மதிப்பிட்டுச் சரியான தீர்வு வழியைக் காண வேண்டும். ஓரு செயல்முறை குறித்த பன்முறைக் கண்ணோட்டம், இத்தீர்வை எட்ட அவசியமாகும்.

ஓவ்வொரு காரியத்திற்கு முன்னரும் நிதானமாக தூரநோக்கோடு சிந்தித்துச் செயற்பட்டால், பிரச்சினைகளும் கவலைகளும் எம்மை நெருங்க மாட்டாது.

29. முழுச் சமுதாயத்தையும் முட்டாளாக்கும் விளம்பரங்கள்

பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும் என்பது பழமொழி. பெண்ணென்றால் பேயும் மயங்கும் என்பது புதுமொழியோ? இன்றைய உலகமயமாதல் சீரழிவுகளில் அநாவசியமான பாவணைப் பொருட்களும், அவற்றிற்கான விளம்பரங்களும், மனிதனை ஒரு மயக்க நிலையில் வைத்துள்ளது. அதிலும் விளம்பரத்திற்காக விலை போவது, பெண்ணின் உடலும் அசைவும் அவளது அடிமைத்தனமும் என்றால் அது மிகையாகாது. இது தொடர்பான ஒரு கட்டுரையை இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னரே பத்திரிகையில் எழுதியதுடன், இக்கட்டுரை எனது பெண்விடுதலையும் சமத்துவமும் என்ற நூலிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறான கட்டுரைகள் பற்றி விளம்பரதாரர்களோ, விளம்பரத்திற்காக விலைபோகும் பெண்களோ படிப்பதாக இல்லை. படித்தாலும் மனதில் ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. இவர்கள் இருசாராரின் குறிக்கோளும் பணம் மட்டும்தான்.

பெண் என்பவள் வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாகவும் ஆணின் சொத்துடைமையாகவும் இன்னமும் கணிக்கப்படுவதனாலேயே, எந்தப் பொருளுக்கான விளம்பரமானாலும் இன்றைய நுகர்வுக் கலாச்சாரம், பெண்ணை மையமாகக் கொண்டே உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. பால் அசமத்துவத்திற்கு எதிராக உரத்த குரலெழுப்புவதை விடுத்து, பணத்திற்காக விளம்பரத்திற்கு விலை போய், தாம் சிறுமைப்படுவதையே உணராத பெண்களும் இருக்கின்றார்கள். ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்திற்கு

பெண்ணின் நலனில் என்றுமே அக்கறையிருந்ததில்லை. மேலும், பெண்ணை எப்போதுமே தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் ஓர் உடைமையாக, தனது போதைப்பொருளாகவே வைத்திருக்க விரும்புகிறது. இந்த உளவியலை அறிந்த உற்பத்தியாளர்கள் பெண்களைத் தமது விளம்பரங்களில் பயன்படுத்தித் தமது விற்பனை இலக்கையும் முறியடித்து சாதனை புரிகிறார்கள்.

ஆண்கள் கூட விளம்பரத்திற்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறார்கள். ஆனால், அந்த விளம்பரங்களில் கூட அரைகுறை ஆடையுடன் பெண்கள் காட்சி தருவார்கள். இன்னும் சில விளம்பரங்களில் பெண்கள் ஆண்களில் அதீத இச்சை கொண்டவர்களாகவும் ஒருவருக்கு மேற்பட்டவர்களில் ஆசை கொள்வதாகவும் அசிங்கமான விளம்பரங்களும் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. காதலன் அணிவிக்கும் மோதிரத்தை நிராகரித்துவிட்டு, வாசனைத் திரவியம் அல்லது கிறீம் பூசிவரும் இன்னொருவனில் மயங்குவதாக ஒரு விளம்பரம். இன்னொரு விளம்பரத்தில் பாடம் நடாத்தும் ஆசிரியை மாணவனின் பேர்பிழுமில் மயங்கி, பாடம் நடாத்த முடியாமல் தடுமாறும் அவலம். இவ்வாறு பெண்ணினத்தையே இழிவுபடுத்துகிறார்கள். வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் அனைத்தும் பெண்களுக்கானவையே என்ற பிரமையையும் ஏற்படுத்துவதன் மூலம், பெண்களுக்கே அனைத்து வீட்டுப் பணிகளும் உரியதாகத் திணிக்கிறார்கள்.

இந்த சமூகம் பெண்ணைப் போகப்பொருளாக நினைத்திருக்கும் வரை, இவ்வாறான விளம்பரங்களில் பெண்ணைக் காட்டி நுகர்வுப் பொருட்கள் பற்றிய அதீத கற்பனைவாத மனநிலையை உருவாக்கி, விளம்பரத்தின் மூலம் வியாபாரிகள் தமது இலக்கை எட்டிவிடுகிறார்கள்.

ஆனால், அந்தோ பரிதாபம்! பெண்தான் இன்னமும் சிறுமைப்பட்டுப் போகிறாள். பணம் படைத்த உலக அழகிகளும், சினிமா நடிகைகளும், விளையாட்டு வீராங்கனைகளும் கூட விளம்பரத்தில் நடித்துப் பணம் ஈட்டுவது ஒன்றையே தமது குறியாகக் கொண்டு செயற்படும்போது, சாதாரண மொடல் அழகிகள் எம்மாத்திரம்! இதனால் பெண்ணடிமைத்தனம் தொடர்ந்து பேணப்படுகிறது என்பது பற்றியோ, பெண்விடுதலை நகர்வுகள் முடங்க வைக்கப்படுகின்றன என்பது பற்றியோ யாருமே சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை.

விளம்பரப்படுத்தப்படும் பொருட்களில் பெரும்பான்மையானவை அத்தியாவசியமானவையே அல்ல. வெறும் மயக்கநிலை ஒன்றை மனதில் தோற்றுவித்து நுகர்வோரைச் சுரண்டுகிறார்கள். உலகமயமாதலினால் நாம் பல இயற்கை வளங்களை இழந்துவிட்டோம். உள்ளூர் உற்பத்திகளின் பயன்பாட்டை இழந்து விட்டோம். இலகுவில் கிடைக்கிறது என்பதனால், எமது வளங்களைப் பின்தள்ளிவிட்டு நாமும் உலகோடு ஒத்தோடுகிறோம். சீயக்காய், வெந்தயம், தேசிக்காய், கொத்தமல்லி, தூதுவளை, கற்பூரவல்லி, ஆல், வேல் இவையெல்லாம், இன்று எமக்கு வேண்டாப் பொருட்களாகிவிட்டன. வாழையிலையில் சாப்பிட ஆசையாயிருக்கிறது.

விளம்பரப் பெண்கள் தம்மை மட்டும் விற்கவில்லை. முழுச் சமுதாயத்தையுமே உலக மயமாக்கலுக்குப் பலியாக்கி நிற்கிறார்கள். முதலாளி வர்க்கம் பெண்களைக் காட்டி முழு சமுதாயத்தையுமே முட்டாள்களாக்குவதுடன், பெண்களையும் இழிவுபடுத்தி, நிற்கிறது. இதற்குப் பெண்களும் துணைபோகிறார்கள்.

30. பெண்களை மலினப்படுத்தும் சினிமாக்களும் தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களும்

பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும் என்பார்கள். ஆனால், இன்றைய உலகில் பெண் என்றால் பேயும் இறங்கிவந்து பார்த்து ரசிக்கும். பெண்களைக் குறிப்பாகப் பெண்களின் உடலை, இளமை மெருகைக் காட்சிப்படுத்தும் சினிமாக்களும், தொலைக்காட்சி விளம்பரங்களும், பாதையோரப்பதாகை விளம்பரங்களும் இன்று பல்கிப் பெருகிவிட்டன. இந்த இலட்சணத்தில் இரகசிய நீலப் படங்கள் இன்னொரு புறம்.

பெண்ணைக் காட்சிப்படுத்தலின் மூலம் இந்தச் சமூகம் நிறைவு காண என்ன காரணம்? ஆம். பெண்ணை ஒரு மனிதப்பிறவியாக நினைக்காமல் சொத்துடைமையாக, போகப்பொருளாக ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் நினைப்பது தான் இதற்குக் காரணம். அன்றைய சங்ககாலக் கவிஞர் முதல் இன்றைய சினிமாக் கவிஞர் வரை பெண்ணின் உடலையும், அழகையும் தான் பாடி வருகிறார். கண்களையும், மூக்கையும், இதழ்களையும், தலை முடியையும், மார்பகங்களையும், மெல்லிடைகளையும், அல்குல்லையும், தொடைகளையும், இடுப்புகளையும் தவிர வேறு எதுவும் இந்த ஆண்களுக்கு ஏன் தெரிவதில்லை? பெண் இன்று காபாரப் பொருள் போலன்று,

விளம்பரத்திற்காய் விலை போவது. ஆணின் பெண் மீதான மோகப் பார்வையினால் தான்.

பெண் என்று வெறும் சதையும் பிண்டமுமாகவன்றி, அறிவுத்திறன் மிக்க மனிதப் பிறவியாக நினைக்கப்படுகிறாரோ, அன்றுதான், பெண்களை மலினப்படுத்துதல் இல்லாது போகும்.

இன்றைய சினிமாவை எடுத்துக் கொண்டால், பெண் பாத்திரங்கள், முக்கியமாக அழகு, கவர்ச்சி, ஆடைக்குறைப்பு என்பவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு சித்திரிக்கப்படுகின்றன. எவ்வளவு தூரம் உடலை வெளிக்காட்டத் தயாராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் இன்றைய சினிமா.

நடிகைகளும், விளம்பர மொடல்களும் கிடைக்கிற பணத்திற்காகத் தம் உடலைப் பார்வைப்படுத்துகிறார்கள். ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் பெண்ணின் உடல் கவர்ச்சியைப் பார்த்து ஆனந்திக்கின்றது. பெண்களைப் போட்டி போட்டுக் கேவலப்படுத்துகின்ற இந்த சினிமா மற்றும் தொலைக்காட்சி விளம்பரங்கள் வரவர அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றன. இதே வேகத்தில் இந்த மாய வலையில் சிக்குண்டு, பணம் சம்பாதிக்கப் பெண்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வருவது தான் வேடிக்கையும், வேதனையுமான விடயம். படித்த பெண்கள் கூடப் பணத்திற்காக விளம்பரத்திற்காய் விலைபோய் விடுகிறார்களே

ஓருத்தி தேசிய அழகியாகவோ, உலக அழகியாகவோ வந்துவிட்டால், அப்புறம் விளம்பர வலையில் தாமாகவே சென்று மாட்டிக் கொள்கிறான்.

இந்தியாவிலும் பல உதாரணங்கள். ஜீனஸ் படம் நடிக்க வந்த ஐஸ்வர்யா முதல் டென்னிஸ் வீராங்கனை சானியா வரை பணம் பணம் என்று - தம்மிடம் போதிய பணம் இருந்தும் கூட - சினிமா மற்றும் விளம்பர முதலைகளுக்குத் துணை போகும் போது, பெண்ணிலை வாதிகள் வெறும் கூச்சல்போட்டு என்ன செய்ய முடியும்?

பெண்கள் தாம் திருந்தாதவரை ஆண்களையோ, ஆணாதிக்கத்தையோ மட்டும் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருப்பதில் அரத்தமில்லை.

உடல் காட்சிப்படுத்தவினால் கிடைப்பது நிலுப் புகழுல்ல. அது வெறும் விழல் தான். உண்மையான புகழை எட்ட வேண்டுமானால் ஒரு பெண் தனது அறிவு, ஆற்றல், ஆளுமை, திறன் மூலம் எதையாவது சாதித்துக் காட்ட வேண்டும். ஆண்களைப்போல் நம்மாலும் சாதனைகள் புரிய முடியும் என்ற காட்ட வேண்டும். அதைவிடுத்து, உடலைக் காட்சிப்படுத்திப் பெறும் புகழும், பணமும் பெண்ணை - பெண்குலத்தை மேலும் இழிவடையச் செய்யுமேயன்றி பெண் விடுதலையையோ, சமத்துவத்தையோ ஈட்டித்தராது.

உலகப் பெண்களே இது உங்கள் உரத்த சிந்தனைக்கு!

31. நடைமுறைப் பெண்களிலிருந்து பொரிதும் மாறுபட்டிருக்கும் தொலைக்காட்சி மொப் பெண்கள்

சிவனு மனோகரனின், “தொலைக்காட்சி நாடகங்களும் பெண்ணிலைச் சிந்தனையும்” என்ற கட்டுரையை வாசித்த அதே வாரத்தில், தற்செயலாக ஒரு சிறிது நேரம் சித்தி தொலைக்காட்சி நாடகத்தின் ஓர் அங்கத்தை அரைகுறையாகப் பார்க்கும் அபாக்கியம் எனக்குக் கிட்டியது. ஆரம்ப நாட்களில் சில தொலைக்காட்சி நாடகங்களை - சில அங்கங்களைப் பார்த்த பின்னர், எனக்குத் தொலைக்காட்சி நீண்ட தொடர் நாடகங்கள் என்றாலே வெறுப்பு. பெண்ணிய மேம்பாடு என்று சொல்லிக் கொண்ட பெண்களை இழிவுப்படுத்துகின்ற அசிங்கமான தொடர்கள்தான் இவை. இதைவிட, ஆபாசப் படங்கள் கூடப் பரவாயில்லை எனலாம். மனித மனங்களைக் குரோதப்படுத்திப் பிற்போக்கான, கேவலமான திசையில் திருப்புவதில் இவை பெரும் பங்காற்றுகின்றன. ஒரு பெண்ணிய எழுத்தாளர் என்ற வகையில், இதுபற்றி நான் பத்திரிகையில் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதிய கட்டுரை, பின்னர் எமது பெண்ணிய நூலான பெண்விடுதலையும் சமத்துவமும் என்ற புத்தகத்திலும் பிரசுரமாயிருந்தது.

எவ்வளவுதான் எழுதினாலும் இந்த மட்டான இரசனையிலிருந்து எங்கள் பெண்களை மீட்டெடுக்க

முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. உண்மையைச் சொல்லப் போனால், தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் தொலையும் பெண்கள் இவ்வாறான கட்டுரைகளை வாசிக்கிறார்களா என்பதுவும் சந்தேகம் தான். தமது கடமைகளையே சீராகச் செய்யாது தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலே தொலைந்து போயிருக்கும் கணிசமான பெண்கள், பத்திரிகைகளைப் பார்த்தல் அரிது. பார்த்தாலும் வெறும் நுனிப்புல் மேய்ச்சல்தான். இன்று வாசிப்புப் பழக்கம் அருகி வருவதற்குப் பிரதான தடைக்கல் இந்தத் தொலைக்காட்சிகள் - குறிப்பாக தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் தான் என்றால் மிகையாது.

இப்போது நான் சொல்ல வந்த சித்தி நாடகத்தினது காட்சிக்கு வருவோம். மிகச் சிறந்த தொலைக்காட்சி தொடர்நாடகங்களில் ஒன்றாகப் பெண்களால் போற்றப்படுவதும், பெரும் இலாபம் ஈட்டியதுமான இந்தத் தொடரில் வந்த அன்றைய காட்சி இதுதான். ஒரு தாய், தனது மகனைத் தூண்டிப் பழிவாங்கிட மருமகளிடம் அனுப்பும் காட்சி! கணவனின் கொடுமையினால் விரட்டப்பட்ட மருமகள் பின்னர் விடுப்புப் பெற்று வேறொருவனை மணக்க இருப்பதை அறிந்த கணவனின் தாய் மூர்க்கமாக ஆத்திரம் கொள்கிறார். தன்மகனை அழைத்து அவளுக்கு அழிக்குப்பதால்தானே இவ்வளவு திமிர். அவளது அழகைச் சிதைத்துவிடு. அவளது முகத்தில் அமிலத்தை வீசி அசிங்கமாக்கு என்று மகனைத் தூண்டி அனுப்புகிறாள். எவ்வளவு கொடுமையான அகோரமான, அசிங்கமான காட்சி பாருங்கள்! பெண்ணின் உயர்வான அம்சமான தாய்மை, இங்கே எவ்வளவு தூரம் அசிங்கப்படுத்தப்படுகிறது! அரத்தமற்ற பழிவாங்கல்களையும்

குரோதங்களையும் கொண்டதா பூவினும் மெல்லிய பெண்மனது?

நமது கலாச்சாரம், பண்பாடு என்றெல்லாம் பறைசாற்றுகிறோமே, இதில் பெண்கள் எவ்வளவோ உயர்வாக மதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தாய்மை என்பது பெண்ணை மிகமிக உயர்ந்த இடத்திலே வைத்திருக்கிறது. ஆனால், இங்கே அந்தப் புனிதமான தாய்மை உன்னதமாகப் போற்றப்படும் நிலைமாறிக் கொடுமைக்கார இராட்சியாக்கப்படுகிறாள்.

ஓரு பானை சோற்றிற்கு ஒரு சோறு புதம் என்பதாக நான் இக்காட்சியைக் குறிப்பிட்டேன். மலிந்து போய்விட்ட இன்றைய மலினமான தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் இவ்வாறு பெண்மையை அசிங்கப்படுத்தும் காட்சிகள் நிறைந்து துர்நாற்ற மெடுக்கின்றன. இதையெல்லாம் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் பெண்கள், இந்த நாடகங்களில் ஒன்றி சொக்கிப் போடுள்ளார்கள். பெண்களுடைய நாளாந்துக் கடமைகளை மாத்திரமன்றி, பிள்ளைகளின் படிப்பையும் கூட இந்தத் தொடர்கள் பெரிதும் பாதிக்கின்றன.

ஓரு நல்ல பெண்ணைச் சித்தரிக்கும்போது அவளுக்கு எதிராக குரோதமான, அசிங்கமான பழிவாங்கும் மனப்போக்கைக் கொண்ட பல பெண் பாத்திரங்கள் உலாவரும் இந்த நாடகங்களைப் பார்க்கும்போது, பெண்களின் மனம் பாதிக்கப்படும். பெண்கள் என்றால் கொடுமைக்காரிகள் என்ற எண்ணம் தானே சமூகத்தில் தழைத்தோங்கும்.

பால் சமத்துவத்தை வேண்டி, விடுதலைக்காக ஏங்கி நிற்கும் இன்றைய நவீன பெண்கள் மத்தியில், இவ்வாறான

நாடகங்கள் எதிர்மறையான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துமேயன்றி, நல்ல சிந்தனைகளை வளர்த்திட உதவப் போவதில்லை. பெண்களின் ரசனை மட்டத்தை கீழ்நோக்கி இழுத்துச் செல்வதுடன், பெண்ணிய சிந்தனைகளை மழுங்கடிக்கவே இத்தொடர்கள் உதவும்.

போராட்டம் என்பது வேறு. பழிவாங்கல் என்பது வேறு. பழிவாங்கல்களை எல்லாம் போராட்டம் என்பதாகச் சில நாடகங்களில் காட்டுகிறார்கள். இன்னும் சில நாடகங்களில் ஆண்களை எடுத்தெறிந்து நடப்பதுதான் பெண்விடுதலைப் போராட்டம் என்பது போல் காட்டுகிறார்கள்.

பெண்கள் இன்று போராட வேண்டியது ஆண்களுக்கு எதிராக அல்ல. ஆணாதிக்கச் சிந்தனையுடைய சமுகத்திற்கு எதிராகவே!

32. காதல் என்றால்...

காதல் என்றால் என்ன என்ற கேள்விக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பதிலைக் கூறுவது சிரமம். சுவையான, அதே வேளை, சுமையான இன்பக் காதல் இனிமையானது. அதே வேளை, இடரும் நிறைந்தது.

ஒரு ஆணும், ஒரு பெண்ணும் பருவ வயதில் பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டு அன்பு செலுத்தித் திருமணத்தை நோக்கி நகர்கின்றமையே காதல் என்று கூறலாம். எனினும் இந்த வரைவிலக்கணம் கூட முழுமையானதோ, முழுக்க முழுக்கச் சரியானதோ அல்ல. ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும், பழகிவரும் போது, பாலியல் ஈர்ப்பு என்ற அத்திவாரத்தில் நேசத்தைப் பரிமாறிப் பாசத்தைக் கொட்டிப் பழகுவதுதான் காதல் என்றும் கூறலாம். எது எப்படியோ, இது சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளின்றி உருவாக முடியாதல்லவா? ஒரு கொடியில் ஒரு முறை தான் மலரும் மலரல்லவா காதல் என்பதெல்லாம் எந்தளவுக்கு யதார்த்தமானது என்பதும் கேள்விக்குறியே. மனித நாகரீக மேம்பாட்டினால் கட்டி எழுப்பப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள், குடும்ப அலகை உருவாக்குவதற்காக ஒருவன், ஒருத்தி, கணவன், மனைவி என்ற கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதனால்தான் காதலிலும் அப்படியாயிற்று. மற்றும்படி, விலங்கினங்களில் ஒன்றான மனிதஇனம் இயல்பாகவே பாலியல் விவகாரங்களில் எதிர்ப்படும் எதிர்பாலரில் ஈர்ப்படைவது இயல்பே.

இன்றைய நவீன யுகத்தில் காதல் என்பது கடைச் சரக்காகி விட்டதாகக் கூறுவர். கல்வி, வேலைவாய்ப்பு,

பொருளாதாரம் என்பவற்றால், பின்தள்ளிப் போகும் திருமணத்திற்கு ஒரு வடிகாலாகத்தான் இன்றைய காதல் பெரும்பாலும் இருக்கிறது. பல சந்தர்ப்பங்களில் ஆழம் பார்க்காமல் வெறும் சந்திப்புக்களே காதலை உருவாக்கியிருக்கிறது. பொருத்தமோ, இல்லையோ பழகினால் அது காதல்தான் என்ற அவல நிலையும் இருக்கிறது.

பொதுவாகவே, எல்லா ஜீவராசிகளிலும் ஆண்களே செயற்படும் பாலினமாகவும், பெண்களை ஒத்துப் போகும் பாலினமாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. இன்னொரு வகையில் சொல்லப் போனால் ஆண் வசியப்படுத்துபவனாகவும், பெண் வசப்படுவளாகவும் இருக்கின்றதைக் காணலாம்.

மேலும், காதல் அப்படி யொன்றும் தெய்வீகமானதல்ல. நாம் தெய்வீகமாக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறோம், அவ்வளவுதான்.

காதல் பற்றிய தப்பான புரிதல்களும், அவசரப் போக்கும் வளரிளமைப் பருவத்தில் பல சிறுவர்களைப் பாதித்து விடுகிறது. ‘ரீன் ஏஜ்’ன் ஆரம்ப காலம் மதி மயக்கம் கொண்டது. பால் ஓமோன்களின் ஆதிக்கம் துரிதமடையும் காலம். போதிய தெளிவு பெறாத பருவத்திலேயே பலர் பாலுந்துதல்களினால் மட்டும் காதல் வசப்பட்டு, அதன் விளைவாக உடல், உஸ்பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றார்கள். இவ் அவசரப் போக்கிற்குக் காதல் பற்றிய புரிதல் அற்றிருப்பதும், பாலுறவின் பின் விளைவுகள் பற்றி அறியாதிருப்பதும் முக்கிய காரணம்.

இதனாலேயே இன்று பாலியல் கல்வி வயதுக்கு ஏற்றவை சிறுவர்களுக்கு பாடசாலை மட்டத்தில் வழங்கப்பட வேண்டிய அவசியம் உணரப்பட்டுள்ளது.

33. சியந்திரமாகி வரும் பெண்

இப்பூமி போற்றும் பெண்மை மென்மை என்பதற்காகப் ‘பெண்களால் எதுவும் முடியாது’ என்றில்லை. அடுப்புதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு என்ற காலம் போய்விட்டது. பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்களாக ஆண்களுக்கு நிகராக முன்னேற்றமடைந்துள்ள பெண்மையின் ஆற்றல்கள் கண்டு இவ்வுலகே வியந்து நிற்கின்றது.

எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், நாம் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்று பெண்கள் நிருபித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆயினும் இதனை நடைமுறையில் அறிந்தும் கூட எமது சமுதாயம், பெண் என்பவன்தான் குடும்பப் பொறுப்புக்களைச் சுமக்க வேண்டும், அவள்தான் குடும்பத்தில் உள்ள கடமைகளைச் சூமப்பதற்காகப் படைக்கப்பட்ட சுமைதாங்கி என்றவாறான சிந்தனையில் இருந்து முழுமையாக மீண்டுள்ளதா என்று பார்ப்போமானால், இல்லை என்ற பதில் தான் கிடைக்கின்றது.

குடும்பப் பொறுப்புக்களைப் பெண்கள் தமது வழுமையான செயற்பாடாக விருப்புடன் செய்து வருகின்றமைக்கு எமது கலாச்சாரமே காரணமாகும். ஆயினும் தற்காலத்தில் சம பதவிகளில் உள்ள கணவனும்

மனைவியும் அவர்களது குடும்பச் செயற்பாட்டில் மனைவியின் பங்கே கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றது. இது எமது சமுதாய அமைப்பில் வழமையாகிவிட்டது. சில குடும்பங்களில் ஆண்கள் உதவியாக இருந்து குடும்ப சுமைப் பளுவில் இருந்து பெண்ணை மீட்டெடுக்கின்றனர்.

இருமனம் ஒரு மனமாகி வருகின்ற திருமண பந்தத்தினை மெருகூட்ட வேண்டுமெனின், விட்டுக் கொடுப்பு, புரிந்துணர்வு, ஒக்குழைப்பு, சமத்துவம், நிஜமான அன்பு என்பன இன்றி அமையாதனவாகும்.

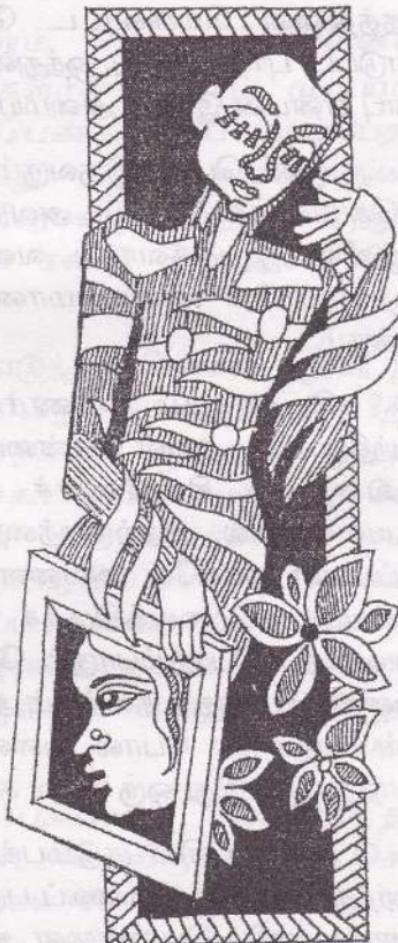
ஆண், பெண் இருவரும் குடும்பப் பொறுப்புக்களில் பங்கெடுப்பதன் மூலம் அவர்களின் திருமணப் பந்தம் வாழ்வின் இறுதிக்வாசம் வரை நீடிப்பது மட்டுமின்றி குழந்தைகளின் ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்கும் வழி வகுக்கும்.

பெண்ணும் உணர்வுள்ள ஜீவன்; அவள் இயந்திரமல்ல; அவள் மென்மையானவள். ஈரைந்து மாதம் கருவறையில் சிகவினைச் சுமக்கின்ற பொழுதிலும் இதயவறையில் முதற்குழந்தையாகத் தன் கணவனைச் சுமப்பவள். எனவே அவளைக் கண்கலங்காமல், மனம் புண்படாமல் வைத்திருக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு கணவனதும் பொறுப்பாகும். வேலைக்குச் சென்று வருவது, மனைவியை எந்த உதவிக்கும் அழைத்துக் கொண்டிருப்பது, தான் எஜமான் போல் மனைவி ஒரு அடிமை போல் நடாத்துவது. இது ஒரு நல்ல கணவனுக்கு அழகல்ல.

அடுத்து சில குடும்பங்களில் பணிப் பெண்ணை அமர்த்துகிறார்கள். வேலைப் பளுக்களைக் குறைப்பதற்காக, ஆனால் பணிப் பெண்களை அமர்த்துவதால் குடும்பத்தில்

பல்வேறுபட்ட பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. குடும்பப் பினைப்பு பின்னடைகின்றது. பிள்ளைகளின் பழக்க வழக்கங்கள் பாழ்டைகின்றன. சிலவேளைகளில் பாலியல் வல்லுறவுப் பிரச்சினைகளும் ஏற்படுவதுண்டு.

இதனால் குடும்பம் என்கின்ற பூந்தோட்டத்தில் அன்பெனும் பூக்களை மலரச் செய்து, வசந்தமான வாழ்க்கையை அனுபவிக்கப் பெண்களின் சமைகளில் ஆண்கள் பங்கேற்பது மட்டுமல்லாமல், மொத்தமாக சமுதாயச் சிந்தனைகளும் மாற வேண்டும்.

34. பெண் நோய்கள் பற்றிப் பேசுவது முக்கியம்

இன்றைய நவீன உலகில் ஆணும் சரி, பெண்ணும் சரி, பாலியல் விவகாரங்களை உரையாடுவதில் தயக்கம் காட்டக்கூடாது.

பாலியல் என்பது வாழ்வில் முக்கியமான, தவிர்க்க முடியாத, அத்தியாவசிய அம்சமாகும். பாலுறவு பற்றியோ, பாலுறுப்பு பற்றியோ, அவற்றின் நோய்கள் பற்றியோ கதைப்பதில் தயக்கம் இருக்கக்கூடாது.

பொதுவாகவே ஆண்கள் பாலியல் விவகாரங்களைத் தமது வட்டத்தில் உரையாடத் தயங்குவதில்லை. பெண்கள் மரபு ரீதியான தாக்கங்களினால், பாலியல் விவகாரங்களை உரையாடத் தயங்குகிறார்கள். இன்றைய படித்த இளம் பெண்கள் இவ்விடயத்தில் சற்று மாறுபட்டுத் துணிவுடன் உரையாடும் வஸ்லமை பெற்று வருகிறார்கள். எனினும் நோய் என்று வரும்போது தயக்கம் இருபாலருக்குமே ஏற்படுகிறது.

பாலுறுப்புகளில் நோய் ஏற்படுவது இயல்லே. இதை மூடி மறைப்பதில் அல்லது காலதாமதம் செய்வதில் எதுவித அர்த்தமுமில்லை. சொல்லப் போனால் தீமையே ஏற்படும். குறைந்த பட்சம் பாலியல் நோய்களை வைத்தியரிடம் உரையாடுவதில் தயக்கமே தேவையில்லை. மருத்துவர்கள் சிகிச்சையளிப்பதற்கே இருக்கிறார்கள். அத்துடன் இரசியங்களைப் பேண சுத்தியப் பிரமாணம் எடுத்தவர்கள்.

பெண்களுக்குப் பாலுறுப்பு சம்பந்தமான நோய்கள் ஏற்படுவது அதிகம். பிரசவம் என்ற மேலதிக தொழிற்பாடு பெண்களுக்கு இருப்பதால், பாலுறுப்புகளில் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றது. கூடவே நோய்வரும் வாய்ப்பும் அதிகம். இதனால்தான் பெண்நோய்க்கு என்றே தனியான மருத்துவப் பிரிவு இருக்கிறது. மருத்துவர் ஆணாக இருந்தால் கூடப் பெண்கள் தமது பால் தொகுதியில் ஏற்படும் நோய்கள், உபாதைகள் பற்றி கலந்தாலோசிக்கத் தயங்கக்கூடாது. பல நோய்கள் ஆரம்ப கட்டத்தில் இலகுவாகக் குணப்படுத்தக் கூடியவை என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதேபோலவே தமது வாழ்க்கைத் துணைவருடனும் இவ்வாறான நோய்கள் பற்றி கதைக்கக் தயங்கக் கூடாது. அவர் வைத்திய ஆலோசனைக்கு அழைத்துச் செல்வாரல்லவா?

பெண்நோய்களில் தொற்று நோய்களும் தொற்றா நோய்களும் உண்டு. தொற்றா நோய்களில் கர்ப்பப்பைக் கட்டிகள், சூலகக் கட்டிகள், யோனிக் கட்டிகள், கர்ப்பப்பைப் பற்றுநோய், கர்ப்பப்பை வாய்ப்பற்றுநோய், பலோப்பியன் குழாய் அடைப்பு, தடிப்பான் பெண்ணுறுப்புக் கவசச் சவ்வு, ஒடுங்கிய யோனிக்குழாய், யோனிக்குழாய் அற்றிருத்தல் எனப் பல குறைகள் அல்லது நோய்கள் இருக்கலாம். சிலருக்கு உடலுறவின் போது இதனால் கடும் வேதனை ஏற்படலாம். எனவே ஏதும் வித்தியாசமாக அறிகுறி இருப்பின் தயங்காது உரையாட வேண்டும். இதன் மூலம் சுகவாழ்வை எட்ட முடியும்.

தொற்று நோய்களும் பெண்ணுறுப்புகளைப் பாதிப்பதுண்டு. பெண் குறி அழற்சிகள், யோனிக் கட்டிகள், யோனித் தொற்றுகள், கருப்பை வாசலில் ஏற்படும்

தொற்றுகள் மற்றும் பாலுறவினால் பரவும் பால்வினை நோய்களும் அடங்கும். இந்த வகையான தொற்று நோய்களுக்குக் காலதாமதமின்றிச் சிகிச்சை பெறுவதன் மூலம் நோயற்ற வாழ்வை இனிகே வாழலாம். தேன்நிலவு அழற்சி சில பெண்களில் ஏற்படுவதுண்டு. மணமான புதிதில் ஏற்படும் இந்த நோயை வெளிக்காட்ட, சில பெண்கள் தயங்கிச் சொல்லொண்ட வேதனைகளை அடைவார்கள். இதை மறைக்காது உடன் சிகிச்சை பெற வேண்டும். திருமணமாகாத பெண்களே அதிகக் கூச்ச சுபாவத்தினால் தமக்கு ஏற்படும் நோய்களை மறைக்கிறார்கள். இது பற்றிப் பெற்றோருடன் அவர்கள் கதைக்க வேண்டும்.

பால்வினை நோய்கள் அதிக மனுடனைச்சலை ஏற்படுத்துவதாலும், குடும்பத்தில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துவதாலும், அவை பற்றிப் பலரும் மறைத்து விடுவதுண்டு. ஆனால் தொடர்ந்து எதையும் மூடி மறைக்க முடியாதல்லவா? சிபிலிஸ், கொணேரியா போன்ற நோய்களை ஆரம்பத்தில் இனம் கண்டால், குணமாக்குதல் இலகு என்பதை நாம் உணர வேண்டும். கணவனோ, மனவியோ இவ்வாறான நோய் ஏற்பட யார் காரணம் என மோதிக் கொள்வதை விடுத்துச் சிகிச்சை பெறுவதில் துரிதமாக ஈடுபட வேண்டும்.

ஆண், பெண் உறவினால் சமூகத்தில் பரவும் எயிட்ஸ் நோய் மிகவும் ஆபத்தானது. பொதுவாகப் பால்வினை நோய்களை எட்டவிடாது, இருபாலரும் ஒழுக்கத்தையும் சுகாதார நடைமுறைகளையும் பேண வேண்டும். பரிசுத்தமான உறவைத் தரும் பாலுறப்புகளைச் சுத்தமாகவும் கண்ணியமாகவும் பேணுதல் இருபாலரின் கடமையாகும்.

35. குடும்ப வன்முறைத் தடைச் சட்டத்தைப் பெண்கள் பயன்படுத்துவார்களா?

குடும்ப வன்முறை என்ற பதம் சில காலத்திற்கு முன்பு வரை பிரயோகிக்கப்படாத ஒன்றாகும். இதன் பொரும் முன்னரெல்லாம் குடும்ப வன்முறை இருக்கவில்லை என்பதில்லை. குடும்ப வன்முறைகளை வன்முறைகளாகப் பார்க்காத எமது பாரம்பரியமே காரணம் இவ் வன்முறைகள் எல்லாம் நியாயமற்றவை என்ற சிந்தனை முன்னர் இருக்கவில்லை. ஆணாதிக்கம் இவ்வாறான சிந்தனைக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. எல்லாம் இப்படித்தான் என்ற மாயைக்குள் பெண்கள் சகிப்புடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். இதனால் பல பெண்கள் மன அழுத்தத்துடனேயே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இன்று விழிப்புணர்வு பெற்ற பெண்கள், தாம் வன்முறைக்கு உள்ளாவதைப் பற்றி சிந்திக்கத் தலைப்பட்டார்கள். இவ்வாறான குடும்ப வன்முறைகள் நியாயமோ நீதியோ அற்றவை என உணர்ந்தனர். இதனால், இவ்வாறான வன்முறைகளை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என எழுச்சியற்றனர். இதன் விளைவே இன்று எம் நாட்டில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள குடும்ப வன்முறைத் தடைச் சட்டமாகும்.

அதிகாரத் துஷ்பிரயோக வன்முறை உலகெங்கிலும் உள்ள குடும்பங்களிடையே வழக்கமாகக் காணப்படும் ஒன்று. முக்கியமாகக் குடும்பத்தலைவனால் வன்முறைக்குள்ளாகும் மனைவி மற்றும் குழந்தைகள் நாளாந்தம் தொல்லைகளை அனுபவிப்பது காலங்காலமாக நக்துவருகிறது. பொதுவாக குடும்பங்களில் நடைபெறும் வன்முறைகளை வாய்ப்பேசுக்கள், உணர்ச்சி பூர்வமானவை.

உள்வியல் சார்ந்தவை, பாலியல் சார்ந்தவை மற்றும் பணம் சம்பந்தப்பட்டவை எனப் பலவகைகளில் பார்க்கலாம். இவ்வன்முறைகள் நடக்கும் குடும்பங்களில் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பெண்களும் குழந்தைகளும் தான்.

இப்படியான வன்முறைகள், மதுபானமருந்துதல், போதைமருந்து உபயோகம், மிகவும் இளவயதில் கர்ப்பமாதல் மனோவியாதி, கருச்சிதைவு, தன்னிச்சையான நடத்தை, தற்கொலை போன்றவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டனவாகும்.

ஆண்களே பெரும்பாலான வன்முறைகளைச் செய்கிறார்களேயெனினும் குறிப்பிடத்தக்களவில் பெண்களும் இதில் ஈடுபடுகின்றனர். இந்தக் குடும்ப வன்முறையானது காலங்காலமாகத் தொடர்ந்து வந்தாலும் அது பெரும்விடயமாகப் பார்க்கப்படாமல் மறைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. பலரும் இப்பிரச்சினையைக் கண்டுகொள்ளாமல் விடுவதால், இறுதியில் வன்முறைக்குக் காரணமான குடும்பத்தலைவர் அல்லது குடும்பத்தில் பலமுள்ளவரின் கொடுமையான நடவடிக்கைகள் நியாயப்படுத்தப்பட்டுவிடும் நடைமுறை இன்றுள்ளது.

குடும்பங்களில் காணப்படும் வன்முறைகளின் பிரதான காரணகர்த்தா கணவர்மார்கள் தான். தமது மனைவியரை அடிப்பது, ஏசுவது, பாலியல் பலாத்காரம் செய்வது, உளவியல் ரீதியாகத் துன்புறுத்துவது போன்றவற்றைக் கணவன்மார்கள் செய்கின்றனர். இதனால் அக்குடும்பங்களிலுள்ள குழந்தைகளும் நேரடியாகவோ மற்றும் அப்படியான குடும்பங்களிலுள்ள வயோதிபரும் வலதுகுறைந்தோரும் இப்படியாகப் பாதிக்கப்படுவோர்களில் அடங்குவர்.

இக்குடும்பவன்முறை சமூகத்தில் எல்லா மட்டங்களிலும் நடக்கும். பணக்காரர்கள், ஏழைகள், படித்தவர்கள், படிக்காதோர், இளம்வயதுடையோர், முதியோர், கிராமத்தவர், நகரத்தவர் என எந்தப் பேதமும் இதற்கில்லை, உலகெங்கிலும் இவ்வன்முறை நடந்து வருகிறது.

வன்முறையாளர்கள் அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம், அவமதிப்பு, கொடுரோம், கண்டுகொள்ளாமை, கட்டுப்பாடு, மாறுபாடு போன்ற குணங்களைக் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

அதிகாரத் துஷ்பிரயோகத்தைப் பல வழிகளில் செய்யலாம். மிகவும் அன்புகாட்டி அதே நேரத்தில் ஒடுக்குதல், பிறரை மனிதர்களாகப் பார்க்காமல் ஒரு பொருளாகப் பார்த்தல், தமது சந்தோஷத்துக்குப் பிறரை ஒரு கருவியாகப் பார்த்தல், அதிதமாக ஒருவரைப் பாதுகாத்து அவரது நியாயமான தனிமைக்குத் தடையாக விருத்தல், நாகுக்காகப் பேசத்தெரியாமல் பிறரை மனம் நோக்க

செய்தல், ஒருவரை மனம் புண்படும்படியாகக் கிண்டலடித்தல் பிறரை எப்படிக் கையாளுவது என்று தெரியாமல் நடத்தல் போன்றவை வன்முறைகளே. இப்படியான வன்முறையாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இரகசியமாகத் தமது கொடுஞ் செயல்களைச் செய்வர்.

அவர்கள் மறைமுகமான வன்முறையாளர்கள், இவர்களின் கொடுமைகளை உணர வேண்டுமெனில் அவர்களுடன் வசிக்க வேண்டும்.

இந்த அதிகாரத் துஷ்பிரயோக வன்முறையை மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்.

குடும்ப வன்முறைகள் பகிரங்கமாக மேற்கொள்ளப்படுவதை விட வீட்டிற்குள், நான்கு சுவர்களுக்குள் மேற்கொள்ளப்படுதலே அதிகமாக, இடம்பெறுகின்றன.

இன்று பல குடும்பங்களில் குடும்ப வன்முறைகள் பெருகிவிட்டதனால் எமது நாட்டிலும் குடும்ப வன்முறை தடைச்சட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பயனாக பெண்களுக்கு பல அனுகூலங்கள் உண்டு. எனினும் எமது பாரம்பரியத்தில் ஊறிய பெண்களில் அநேகர் சட்டத்தை நாடுவார்கள் என்பதை ஏதிர்பார்க்க முடியாது.

வாழ்வு முழுவதும் இணைந்து வாழப் போகின்றவர்கள் சட்டத்தை நாடும் பொது குடும்ப முறிவுகள் ஏற்படுமே என்ற தயக்கம் தான் இதற்குக் காரணம். எனினும் எல்லை மீறும் போது கட்டத்தை நாடுவதை பெண்கள் நிராகரிக்கக் கூடாது.

குடும்ப வன்முறை என்றதும் எல்லோர் மனதிலும் ஆண்களை வன்முறையாளர்கள் என்ற தோற்றப்பாடு ஏற்படுகிறதல்லவா? ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் இன்று பல குடும்பங்களில் ஆண்களே வன்முறையாளர்களாக இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் சில குடும்பங்களில் பெண்கள் வன்முறையாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும் அந்த ஆள் சரியான அப்பிராணி அவள் என்னமாய் அவரைப் போட்டு வதைக்கிறாள் என்று சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்வாறான நிகழ்வுகளுக்கு சமுதாய ரீதியிலான காரணமின்றி தனி நபர்களின் குணவியல்புகளே காரணமாக இருக்கின்றன. இதை பெண்ணாதிக்கம் என்று பொதுப்பிரச்சினையாகவும் கொள்ள முடியாது.

குடும்ப வன்முறை என்று நோக்கும் போது அதில் பல விடயங்கள் உள்ளடங்குகின்றன. மனதை உடைக்கும் விமர்சனமும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களும், பல்வேறு செயற்பாடுகளால் மன அழுத்தங்களை ஏற்படுத்தல், முரண்பாட்டு எப்போதுமே பிடிவாதமாக மறுத்து நிற்றல், எப்போதுமே தனது பக்க நியாயத்தை மட்டுமே சரியென்று அடம் பிடித்தல், அவமரியாதைப் படுத்தல், அச்சறுத்தல், உடல் ரீதியான தாக்குதல்கள், நம்பிக்கையைச் சிதைத்தல் அதை கட்டுப்பாடுகள் விதித்தல், அற்பமாகக் கண்காணித்தல், பாலியல் வன்முறைகள் என குடும்ப வன்முறைகளைப் பட்டியலிடலாம்.

பொதுவாக நம்மில் பலர் உடல் ரீதியான தாக்குதல்களையும் அசிங்கமான வார்த்தைகளால் திட்டித் தீர்த்தவையுமே குடும்ப வன்முறை என்று நினைக்கிறோம்.

இவை மட்டுமன்றி, முன் கூறப்பட்ட அனைத்துமே குடும்ப வன்முறைகள் தான். இவற்றை மறுபடியும் நீங்கள் ஒரு முறை நோக்கினால், எத்தனையோ பெண்களும் வன்முறையாளர்களாக இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். பத்தில் ஒன்பது ஆண்கள் வன்முறையாளர்களாக இருந்தாலும், பத்தில் ஒரு பெண்ணும் வன்முறையாளராக குடும்பத்தில் செயற்படுவதை மறுக்க முடியாது.

பெண்களின் வன்முறைகளை நோக்கும்போது முக்கியமாக வார்த்தைகளால் வதைத்தலைக் குறிப்பிடலாம். சில பெண்கள் வாயைத் திறந்தால் என்ன பேசுகிறோம் எவ்வரை பேசுகிறோம் ஏன் பேசுகிறோம் என்ற வரம்பின்றி வார்த்தைத் துஷ்பிரயோகத்தில் ஈடுபடுவர். பொல்லால் அடித்த அடி நோகிறதே என்பர்.

ஆம்! சில சொற்களின் தாக்குதலின் வலிமை அத்தகையது. சில பெண்கள் கணவரை நோக்கி உரத்து சத்தமிட்டு, இகழ்ந்து அநாவசியமாகக் குற்றம் சுமத்தி, எடுத்தெறிந்து, விட்டுட்டுப் போடா என்று கத்துவதை, சில இடங்களில் கேட்டிருக்கிறோம். இதன் போது வாய்டைத்து செயலற்றுப் போகும் கணவர்களும் உண்டு. அவமரியாதையான கொடும் வார்த்தைகளைத் தாங்க முடியாது தற்கொலை புரிந்த கணவர்களுமுண்டு. கோபத்தை சாதிப்பதனாலும் தொடர்ந்து கண்ணீரை ஒர் ஆயுதமாகப் பாவிப்பதாலும் மன அழுத்தங்களையும் நெருக்கடிகளையும் ஏற்படுத்துவதனாலும் நம்பிக்கையைச் சிதைப்பதனாலும், தொடர்ச்சியாக பாலுறவை நிராகரித்து வீம்பு பண்ணுவதாலும், கடமைகளைச் சேதப்படுத்துவதாலும், தமது தலையை தாமே சுவரில் மோதிக் கொள்வதனாலும் சில பெண்கள் குடும்ப

வன்முறைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். ஒத்துழையாமை என்பது பெண்களின் வெல்ல முடியாத ஆயுதம் என்றால் அது மிகையாகாது. ஏன் கணவரைத் தாக்கும் பெண்களும் இல்லாமலில்லை.

இவ்வாறான பெண்களின் செயற்பாடுகளுக்கு நியாயம் கற்பிப்பதில் பெண்ணியவாதிகள் சளைத்தவர்கள்லை. பெண் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படும் போது மட்டும் தான் இவ்வாறு நடக்கிறாள் என்று வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள். இது பல சந்தர்ப்பங்களில் உண்மை எனினும், எப்போதுமே உண்மையாக இருப்பதில்லை. பெண்கள் வன்முறையின் தோற்றுவிப்பாளர்களாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்காம் உண்டு. எனவே குடும்ப வன்முறையில் பெண்கள் மட்டுமன்றி ஆண்களும் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தமது குடும்பத்தில் பெண்களைப் போலவே பாதுகாப்பாக இருக்கும் உரிமை ஆண்களுக்கும் உண்டு. குடும்ப வன்முறைச் சட்டவாக்கங்கள் எல்லாம் பால்வகை நோக்கில் ஒரு முகத்தன்மை கொண்டவை.

குடும்ப வன்முறைக்கு ஆரம்ப காலங்களில் இருதரப்பு பெற்றோர்களும் காரணமாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. சில வேளைகளில் பிள்ளைகளின் எதேச்சையான நடவடிக்கைகளும், நம்பகத் தன்மையற்ற தகவல்களும், முடி மறைத்தல் அல்லது பொய் கூறல் என்பனவும் பெற்றோரிடையே குடும்ப வன்முறையை ஏற்படுத்துகிறது. அதே வேளை பெற்றோரிடையேயான குடும்ப வன்முறைச் சச்சரவுகளால் பிள்ளைகளும் பாதிக்கப்படுவர்.

இயலுமானவரை தம்பதியினர் ஒருவரை மற்றவர் உடல் உள் உணர்வு ரீதியாகவோ, பொருளாதார ரீதியாகவோ, பாலியல் ரீதியாகவோ துன்புறுத்தாமலிருந்தால் இல்லறம் நல்லறமாகுமல்லவா? பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வு, விட்டுக்கொடுப்பு, அந்நியோன்னியம் அன்புப் பினைப்பு என்பவற்றால் குடும்ப உறவு இயலுமானவரை கட்டியெழுப்பப்படும் போது குடும்ப வன்முறைகள் குறையும். குடும்பம் தொடர்பான தீர்மானங்களை இருவரும் கலந்தாலோசித்து சுமுகமாக முடிவெடுப்பதன் மூலமும் தனது விருப்பத்தை திணிக்காமல் இருப்பதன் மூலமும், கடமைகளை பங்கிட்டு பகிர்ந்து ஏற்பதன் மூலமும் திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்தலாம்.

குடும்ப வன்முறைத் தடைச் சட்டம் பெண்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புக் கவசமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வன்முறை புரியும் ஆண்களும் சட்டம் இருப்பதால் சிந்திக்கவே செய்வர்.

எது எப்படியோ, ஆணாதிக்கத்தின் பிடிதளரும் போது, குடும்ப வன்முறைகள் குறைவடையும் என எதிர்பார்க்கலாம். முக்கியமாக புரிந்துணர்வை வன்முறையாளர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதன் மூலமே வன்முறைகளைக் குறைவடைய வைக்க முடியும். சட்டம் சூட ஒருவகையில் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் மறைமுக காரணியாக செயற்படலாம்.

குடும்பம் பிரியும் நிலை அல்லது வன்முறையின் உச்சக் கட்டத்தில் சட்டத்தின் உதவியை நாட பெண்கள் பின்னிற்கக் கூடாது.

36. பால்ந்தெல் அழப்படையிலான அசமத்துவத்தைப் போக்க என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம் ?

இன்று சர்வதேச அளவில் பெண்ணியம், பெண் விடுதலை, பால் சமத்துவம் முதலான விழிப்புணர்வும், அவை தொடர்பான கருத்தாடல்களும், கருத்துருவாக்க முயற்சிகளும், முனைப்புப் பெற்றுள்ள கால்கட்டத்திலே, பெண் விடுதலை தொடர்பான நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு மேற்கொள்வது என்பது பற்றிப் பல்வேறு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவிவருகின்றன.

தந்தையாதிக்க சமூகமானது சமூகவரலாற்று மாறுநிலைகளுக்கு ஏற்பத் தானும் மாற்றங்களை உள்வாங்கிய வண்ணமே வளர்ச்சியற்று வந்துள்ளமை கண்கூடு. மரபு ரீதியாகச் சிறுகுழந்தையிலிருந்தே வளர்க்கப்பட்டு வருவதால் ஆணாதிக்கக் கருத்தியலின் மீதான சமூக விமர்சனம் துரிதமாக மேலெழாமல் தடுக்கப்பட்டுள்ளதுடன், பெண்களும் இதற்குச் சார்பானவர்களாக உள்ளகப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். ஆணாதிக்கமானது சில சமரசத் தன்மைகளோடு வளர்ச்சி பெற்று, சமூகத்தின் சரிபாதியான பெண்களின் வாழ்வியல் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையான பல்வேறு

வரையறைகளையும் எல்லைகளையிட்டு கருத்துருவாக்கப் பட்டுள்ளது. சமூக வடிவங்களில் உட்புகுத்தப்பட்ட இக்கருத்துக்களை வலுவானதாக்கப் பண்பாட்டு அம்சங்களிலும் அசமத்துவமான பால்நிலைமைகள் உருவாக்கப்பட்டு, ஒருவித மாயத்திரை கொண்டு பெண்களை விழிப்புணர்வு கொள்ள முடியாதவர்களாக நிலை நிறுத்தியுள்ளது.

எழுதப்படாத சட்டங்கள் மூலம் பெண்களைத் தமது சொத்துடைமையாக்கி, அவர்கள் முன்னேற்றச் சிந்தனைகளை முடக்கி வைத்துச் சரண்டுவதையும் அடிமைக் கொள்வதையும் புரிபடாமலே, ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் நிகழ்த்திவந்ததால், மிக நீண்ட காலம் பெண்கள் தமது நிலை பற்றிய விழிப்புணர்வற்றவர்களாகவே முடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

கடந்த இருநூற்றாண்டுகளாக இந்நிலை பற்றிப் பெண்கள் சிந்திக்க ஆரம்பித்தமையினால், இன்று அவர்களில் கணிசமானோர் விழிப்புணர்வு பெற்று வருவதுடன், பால் சமத்துவமின்மையை போக்கிடப் போர்க்கொடி தூக்கியுள்ளார்கள். இவ் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையிலும் கூடப் பெண்களில் ஒரு சாராரே பெண்களின் எழுச்சியைத் தடை செய்பவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். இன்னொரு புறம், பெண்களின் பால்பாகுபாடான அசமத்துவ தாழ்நிலைக்குக் குடும்பம், கல்வி நிறுவனம், மதம், இலக்கியம் உடைகம் முதலிய சமூக நிறுவனங்களின் கருத்தாக்கமும் கூடத் துணை போகின்றன.

இன்று பெள் ஆண் அசமத்துவத்தைப் போக்கி, தாழ்நிலையிலுள்ள பெண்களைச் சமநிலைக்குக் கொண்டு

வரும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படும் இவ்வேளையில், இதை இடரின்றி இலகுவாக எவ்வாறு எட்டலாம் என்பதற்கான கருத்துருவாக்கங்கள் அவசியமாகின்றன. இருபாலாரும் ஏற்றத்தாழ்வின்றி வாழ்கின்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட, பெண்ணிய அமைப்புகளின் உருவாக்கமும், செயற்பாடுகள் மிகவும் முக்கியமான அம்சமாகும்.

முதலாவதாக, பெண்கள்தம் நிலையிலே முக்கியமானது. பெண்களின் கல்வி மேம்பாடு. கல்வி ஒருவரின் ஞானக்கண்ணைத் திறப்பதால், பெண் என்பவள் தன்னை உணரவும், முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவும், உலகைப் புரிந்து கொள்ளவும் கல்வி உறுதுணையாக நிற்குமல்லவா?

அடுத்த அம்சமாகப் பெண்களில் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் சமபங்களாளிகளாவதுடன், அவர்களின் ஊதியம் சமமானதாகவும், இவர்களுக்குரியதுமான நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். சம்பள அசமத்துவ நிலையும், பெண்களாக இருக்கும் ஒரே காரணத்தால், அவர்கள் மீதான உழைப்பு மற்றும் பாலியல் சுரண்டல்களும் நீக்கப்பட வேண்டும். பெண்களுக்கான சொத்துரிமைகள் சட்டத்தில் சம பங்காக்கப்பட வேண்டும். இன்னொரு அம்சமாகப் பெண்களின் சயம் மதிக்கப்படவும், ஆளுமை ஆற்றல் திறன் விருத்தியடையவும், தீர்மானமெடுக்கும் சுதந்திரம் வழங்கப்படவும், முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். திருமண, காதல் மற்றும் பாலியல் விவகாரங்களில் சமத்துவம் பேணப்பட வேண்டும்.

பண்பாடு விழுமியங்களும் மரபுவழி நடைமுறைகளும் இருபாலாருக்கும் ஒத்தவையாக சம

கண்ணோட்டத்துடன் இருக்குமாறும் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும். இவ் அம்சங்களில் பெண்களே பெண்களுக்கு மாறாக இருக்கும் நிலை, மாற்றம் காண வேண்டும். இலக்கியம், ஊடகம், மதம் பாடசாலை மற்றும் சமூக நிறுவனங்களிலும் சமத்துவம் பேணப்படல் அவசியம். வேலை வாய்ப்பிலும் பாரபட்சம் இருக்கக் கூடாது.

இறுதியாகக் குடும்ப அலகில் இருபாலாரும் சகல பணிகளிலும் பங்காற்றுதல் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆண்களையும் பெண்ணியத்தைப் புரிந்துகொள்ளச் செய்ய வேண்டும்.

37. விலைமதிப்பற்ற உயிர்களை வீணாய் மாய்க்கலாமா?

பெண்கள் சட்டென்று உணர்ச்சி வசப்பட்டு விடுவார்கள். கவலை உணர்வு அழுத்தும் போது, கோப உணர்வு ஒங்குகிறது. இப்படியான சில வேளைகளில் சில பெண்கள் (ஏன், ஆண்களும் தான்) தற்கொலையை நாடுகிறார்கள். வாழ்வில் ஏற்படும் எந்த வொரு பிரச்சினைக்கும் தற்கொலை தீர்வாகாது. தற்கொலை செய்வதால் யாருக்கும் எந்த நட்டத்தையும் எவருக்கும் ஏற்படுத்த முடியாது. நட்டம் நமக்கும் நாம் பெற்ற பிள்ளைகளுக்கும்தான். கணவனையோ, வேறு எவரையுமோ இதனால் பழிவாங்க முடியாது. மனவில் இறந்தால் கணவன் புது மாப்பிள்ளை!

பெண்களில் சிலர் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாகும் போதும் தற்கொலையை நாடுகிறார்கள். இதுவும் உண்மையிலேயே அர்த்தமற்றது. பாலியல் பாதிப்பு என்பது பெண்களைப் பொறுத்தவரை பெரும் மனத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதுதான். எனினும் வன்முறையால் பாதிக்கப்படும் பெண்கள் ஒழுக்கமற்றவர்கள்லை என்ற தெளிவு பெண்களுக்கும், முழுச் சமூகத்திற்கும் இருக்க வேண்டும். பாலியல் வன்முறைகளுக்குள்ளாகும் போது பெண்கள் தம்முடல் அளவிலான பாதிப்பினால் மட்டும் துவண்டு போவதில்லை.

எதிர்கொள்ளப் போகும் சமூக அழுத்தங்களை எண்ணியும், பாதுக்கப்படக்கூடிய எதிர்கால வாழ்வு பற்றியும் சிந்திப்பதனாலும் பெரும் உள்பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றாள். ஒரு தலைப்பட்சமான போலித்தனமான கற்பெனும் மாயையே இதற்குக் காரணம். ஒழுக்கமாய் வாழ வேண்டுமென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இந்த ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் கற்பு என்பது பெண்ணுக்கு மட்டுமானதாய் வரையறுக்கப்பட்டதாய் மாற்றப்பட்டுள்ளமை கொடுமை. இக் கொடுமையினால் தான் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாகும் பென் தற்கொலையை நாடும் அவலத்தைக் காண்கிறோம்.

இன்னொருபுறம் பாலியல் வல்லுறவுகளினால் கொலை செய்யப்படும் பெண்களையும் காண்கிறோம். பெண்களைப் பாதுகாக்கவென கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களே இங்கு பெண் கொலைக்குக் காரணமாகி விடுகிறது. ஆம்! சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்புவதற்காகக் குற்றம் புரிந்த ஆண் அப்பெண்ணைக் கொன்று விடுகிறான். கொலை புரியும் குற்றவாளி ஒரு கணமேனும், வாழ வேண்டிய வயதிலுள்ள அந்தப் பெண்ணைப் பற்றிச் சிந்திப்பானானால் கொலைகள் குறையும்.

கணவன் மனைவி உறவென்பது எப்போதுமே இனிப்பாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இரு தனி மனிதர்கள் இல்லறத்தில் இணையும் போது, இரு வேறுபட்ட இயல்புகளையும், இலட்சியங்களையும், அபிலாஷைகளையும் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். தாம்பத்தியம் என்ற நாலிழையில் ஏற்படும் ஜக்கியமும், பிணைப்பும், பரஸ்பரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் போது அன்பாக, பாசமாக, காதலாக உருவெடுத்து

வருகிறது. எனினும் இயந்திரமயப்பட்ட மானுட வாழ்வின் அழுத்தங்களினாலும், காலத் தேய்வினாலும், மனச் சிக்கல்களினாலும், மனப்பகிர்வு இன்மையினாலும் முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இணக்கிப் போதல் என்பது இல்வாழ்வில் முக்கியமான அம்சம். பரஸ்பர விட்டுக் கொடுப்பும் புரிந்துணர்வும் தம்பதியினரிடையே பேணப்படுதல் பிரச்சினைகளைத் தவிர்க்க உதவிடும் அம்சங்களாகும்.

முரண்பாடுகளை முளையிலேயே கிள்ளிவிட வேண்டும். வளரவிட்டால் தேசத்தில் நிகழும் யுத்தம் போல அதுவும் முடிவின்றித் தொடர்ந்து இடருறுத்தும். ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் ஆணின் கை ஒங்கியிருப்பதனாலும், ஆணின் உடல் வலிமை பெண்ணை விட மேன்மையாயிருப்பதாலும், ச்சரவுகள் ஏற்படும்போது ஆண் வன்முறையாளனாக மாறும் வாய்ப்பு அதிகம். வன்முறைக்கு உள்ளாகும் பெண் வார்த்தைகளாலும், தாக்குதலாலும் இம்சையுறுகிறாள். இவ்வாரான சில வேளைகளில் தற்கொலையை நாடிவிடுகிறாள்.

ஆண் பெண் உறவில், இல்லத்தில் பாலுறவில் நேர்மையும், துரோகமிழைக்காமையும் மிகவும் முக்கியம். இருபாலாரிலும் துரோகம் இழைப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆண்கள் அதிகமாகப் பாலியல் தவறுகளில் ஈடுபடுகின்ற போதிலும், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் இது பாரதூரமாகப் பார்க்கப்படுவதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் துணைவி கவலையுடன் சுதந்துக் கொள்ளும் நிலை. எனினும் பெண் தவறிவிடும்போது குடும்பத்துள் சண்டை சச்சரவு ஏற்படுகிறது. விளைவு...? பெண் சில வேளைகளில் தற்கொலையை நாடுகிறாள். அல்லது வெறுப்புற் ற ஆண்

தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் தற்கொலை புரிகிறான். சீதன் கொடுமைக் கொலைகள் குறைந்து வருகிறது.

இது தவிரக் கடன் தொல்லை போன்ற வேறு சில காரணங்களினாலும் தற்கொலை செய்பவர்களுண்டு. ஆண்களே இவ்வாறு அதிகமாய் தற்கொலை செய்கிறார்கள்.

மேலும் இன்னோரன்ன பல கவலைகள் அழுத்தும் போதும் தற்கொலை செய்யும் பெண்களும் உண்டு.

இல்லறம் என்பது இறுதிவரை இணைந்து வாழ்வதற்கான சங்கமம். வெறும் இளமை உணர்ச்சிகளுக்கு வடிகால் மட்டுமல்ல. பரஸ்பரத் துணையும், பாதுகாப்பும், இறுதிக்காலத்தில் முக்கிய ஒத்தாசையும், மனப்பகிர்வும் திருமண வாழ்வில் இதர அம்சங்களாகும்.

இறுதிவரை இணைந்து வாழ வேண்டிய இல்வாழ்வில், நாமே எம் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வது எவ்வளவு முட்டாள்தனம்!

38. பெண்ணியவாத ஆண்களின் செயற்பாடுகள் சமூக ரீதியான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்

உலகத்தின் முதல் பெண்ணியவாதிகளாக ஆண்களே இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற யதார்த்தபூர்வமான உண்மையை எவரும் பின் தள்ளிவிட முடியாது. தமிழில் கூடப் பாரதி, பெரியார் போன்ற ஆண்களே பெண் விடுதலைக்கும், பால் சமத்துவத்திற்கும் குரல் கொடுத்த முன்னோடிகள் என்பதையாம் அறியலாம்.

இன்று சர்வதேச ரீதியில், பல்வேறு துறைகளில், அதீத முன்னேற்றங்களுடன் இவ்வுலகம் முன்னேறிவரும் இவ்வேளையில் — பெண்ணூரிமைகள், பால் சமத்துவம், பெண்ணின் அந்தஸ்து என்பனவும் முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்ற எத்தனிப்பு மேலெழுந்துள்ளது. சமூகத்தின் சரி பாதியினர் என்ற வகையிலும், சமூகப் பங்காளர் என்ற வகையிலும் பெண்ணின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டு, ஆணாதிக்க அழுத்தத்திலிருந்து அவர்கள் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கிலான செயற்பாடுகள், கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாக நடைமுறைக்கு வந்தும் கூட, இன்னமும் பெண் பயணிக்க வேண்டிய தூரம் நிறையவே இருக்கின்ற நிலையே உள்ளது. எனினும் கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக இச்செயற்பாடுகள் உத்வேகமடைந்துள்ளமையும், பெண்கள் தமது இலக்குகளில் சிலவற்றை எட்டியுள்ளமையும் ஆரோக்கியமான அவதானிப்புகளாகும்.

பெண்கள் மத்தியில் இவ்வாறான உணர்வை ஏற்படுத்திய சில பெண்ணியவாத ஆண்கள், மிக முக்கியமாகப் பெண்ணின் கல்வி மேம்பாட்டை முன்னிலைப்படுத்தினர். பெண் விடுதலை உணர்வுகளும், பெண்களின் விழிப்புணர்வின் அவசியமும், பெண்ணிய மேம்பாடுகளும் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நினைவுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு சமூக நிகழ்வுகளிலும், ஒவ்வொரு சமூக மட்டத்திலும் பெண்ணியம் பற்றி வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்த சமூகச் சிந்தனையிக்கவர்களும், மனித உரிமை மேம்பட்டாளர்களும், பால்பேதமின்றிப் பங்காற்றினர். பெண்ணியம், பெண்ணியவாதம் என்ற தோற்றப்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டு அதற்கான தனித்துவமான அடையாளமும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதனால்தான் இன்று பெண் விடுதலைக்கான ஒரு தெளிவான போராட்டப் பாதையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண்ணியம் என்பது ஆண்களை ஒத்ததாகப் பெண்களுக்கும் சமூகப் பொருளாதார, அரசியல் விடயங்களில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தும் நிலைப்பாடே எனலாம். சமூகம் என்ற வரையறைக்குள் பெண்ணின் பாலியல் அம்சங்களும், சுதந்திரச் சிந்தனைச் செயற்பாடுகளும், எல்லா மட்டத்திலான பங்காற்றலும், அனுபவிப்பும் அடங்கும். பெண்கள் தமது வாழ்க்கை தொடர்பான விருப்பத் தெரிவுகள், இலக்குகள், ஆற்றல், ஆளுமையை சுயமாகப் பயன்படுத்தல் என்பனவும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னென்று வகையில் பெண்ணின் நிலையை மேம்படுத்தி, பால் சமத்துவமான உரிமையுடனான வாழ்வைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் என்றும்

கூற முடியும். பெண்ணிய மேம்பாடு என்பது பெண்ணிலையை உயர்த்துவதற்கான ஒரு வகைப் போராட்டம் என்றால் அது மிகையாகாது. இந்த உரிமைப் போராட்டத்தில் சுடுபாடுடையோர் தம்மை பெண்ணியவாதிகளாக இனம் காட்டியதுடன், சமூகம் தொடர்பான பார்வையைப் பெண்ணியவாத நிலையில் நின்று பார்க்கவும் தொடங்கினர்.

பெண்ணின் உண்மை நிலையை அவளது பிரச்சினையின் ஆழம் அகலங்களை, அவை தன்னளவிலும் சமூக ரத்தியிலும் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை முழுமையாகவும், உணர்வுபூர்வமாகவும் அறிந்திருப்பவள் பெண் என்பதால் பெண்ணியவாதிகளான பெண்களின் செயற்பாடுகள், பெண்ணியவாத ஆண்களைவிடச் சிறப்பானவை எனலாம்.

பெண்கள் பெண்ணிய செயற்பாடுகளில் இறங்கி அவற்றை முழு சமூகத்திற்கும் இனம் காட்டுகின்ற போது, பிற நிலையில் போராடுபவர்களாக இல்லாமல் தன்னிலையில் செயற்படுகிறார்கள். எனவே, இவர்களின் செயற்பாடுகள் யதார்த்தபூர்வமாக இருக்கின்றன. பெண்ணியவாதம் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பரந்துபட்ட மாற்றத்தை அவாவி நிற்கின்ற போதிலும் இதைப் பெண்கள் செயல்முறைப்படுத்தும்போது, சமூக அங்கீகாரம் கிடைப்பது குறைந்தளவாகவே இருக்கிறது. இதே செயற்பாட்டை பெண்ணியவாத ஆண்கள் முன்வைக்கும் போது, சமூக ஏற்றுக் கொள்ளல் அதிகமாக உள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

39. பெண் விடுதலை நோக்கி...!

கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பெண் விடுதலை அம்சங்களும் பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் சர்வதேச மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் பரவலாக்கப்பட்டு, பெண் விடுவையை எட்டும் முயற்சிகள் பன்முகப்படுத்தப்பட்டு வருவது அனைவரும் அறிந்ததே. இதனால், பெண்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வும், புரிதலும், விடுதலை உணர்வும், மேலோங்கி வருவதும் சாதகமான அறுவடைகளாகும். எனினும், சமத்துவ அறுவடைகளை எட்டுவதில் பல தடைக்கற்களைத் தாண்ட வேண்டியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலத்திரனியல் விஞ்ஞான விரிவாக்கத்தால், உலகமே உள்ளங்கைக்குள் சிறைப்படும் புதுமை ஏற்பட்டுள்ள அதே வேளை, பல பெண்கள் இன்னமும் அடுப்பங்கரைச் சிறைகளிலிருந்து விடுபடவில்லை என்பதும் தரிசனமாகிறது.

பெண்களின், தம் அடிமைத்தனத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத அறியாமையும், அதிலிருந்து மீள்வதிலுள்ள அக்கறையின்மையும், தம்மைத்தாமே தாழ்த்திக் கொள்கின்ற பேதைமையும், எதிலும் ஏனோ தானோ என்ற அசட்டையான போக்கும், சமத்துவத்திற்கான போராட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற பின்னடைவுகளினால் சலித்துப் போகின்ற தளர்வும், எதிர்விளைவுகளை

எதிர்கொள்ள முடியாத அச்சப்போக்கும், மீண்டெழு முடியாத வலிமையின்மையும், ஒன்று சேர்ந்தோ அல்லது தனியாகவோ, தடைக்கற்களாக நின்று பால் சமத்துவத்தை எட்ட முடியாமல் பின்தள்ளிவிடுகின்றன.

மேற் குறிப்பிட்ட அம்சங்களை எதிர்கொண்டு மீள்வதன் மூலமே, பெண் விடுதலையை எட்ட முடியும். பெண்களின், போராடப் பின்நிற்கும் போக்கும், மனவறுதியின் தளர்வும், ஆணாதிக்கத்தை வலிமை பெறச் செய்கின்றன. மரபு ரீதியாக வரும் அடக்குமுறைகளுக்கு, கலாச்சாரப் பண்பாட்டுக் கோலங்களினால் மூலாமிடப்பட்டிருக்கும் ஒரு சிக்கலான தடையைத் தாண்டும்போது, வாரி இறைக்கப்படும் சேற்றினால், வலுமிக்க பெண்கள் கூடச் சோர்ந்து விடுகின்ற அவல நிலையைக் காணமுடிகிறது. ஆனால், பெண்ணிய விடுதலை முன்னெடுப்புகளில் ஈடுபடுவோர் இவ்வாறு சோர்ந்து விடலாகாது.

மனித ஆளுமை என்பது பால் வேறுபாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டது. மனிதமும், சுதந்திரமும் இரு பாலாருக்கும் பொதுவானது. அதாவது ஆண் பெண் என்ற பாகுபாடோ வேறுபாடோ அற்ற பொதுவான உன்னதமே மானுடம் என்பது. எனவே மனிதப் பிறவிகளுக்குப் பொதுவான உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கான போராட்டமே இன்றைய பெண் விடுதலைப் போராட்டம். இன்றைய பெண்கள் போராடுவது ஆண் வர்க்கத்திற்கு எதிராக அல்ல என்ற உண்மை உணர்ப்பட வேண்டும்.

அறியாமை, அச்சம், இயலாமை, புரியாமை என்பவற்றினால் காலாதிகாலமாகத் தாழ்வற்றிருந்த

பெண்ணினம் இன்று விழித்துக் கொண்டுள்ளது. தடைகள், தாக்கங்கள், ஆக்கிரமிப்புகள் என்பவை இனம் காணப்பட்ட போது, அவற்றிற்கெதிரான ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் பல்வேறு பின்னடைவுகளிலிருந்து பெண்ணை விடுவிப்பதற்குப் பெரும்பங்கை ஆற்றியுள்ளன. இவ்வாறிருந்தும் உலகில் நிலவும் சமூகப் பொருளாதார அரசியல் ஆகிக்கப் போட்டிகளின் மத்தியில் பெண் விடுதலை முன்னெடுப்புகள் எதிர்பார்க்கப்பட்ட அதியுச்ச இலக்குகளை எட்ட முடியவில்லை.

மக்கள் மீது அக்கறையற்ற அதிகார வர்க்கத்தினர், கல்வி, கலை, பண்பாடு, மதம், தகவல் தொழில்நுட்பம் என்பவற்றைத் தமது ஆகிக்க நலன்களுக்குத் துணைபோகும் கருவிகளாகக் கொண்டுள்ளது போல், இன்றைய பெண் விடுதலைக் கோஷங்களையும் கூடத் தம் நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனரேயன்றி, பால் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தும் சிரிய நோக்கம் இல்லாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். பெண்பால் அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் கூட இதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. பிரித்தானும் தந்திரமென்பது, ஐனநாயகத்தின் சாபக்கேடு. சுடர் விட்டெடுமுந்திடும் மனிதத்தை ஊதி அணைக்கும் ஆகிக்கச் சுதியை முறியடிக்க முடிந்தால்தான் மனிதநேயம் தக்க வைக்கப்படும். மக்கள் மத்தியில் இயல்பாக எழும் மானுடப் பண்புகளும், முளைத்தெழும் மனித நேயமும் பேணப்படுமானால், அது அனைத்து ஒடுக்குமுறைகளிலுமிருந்து விடுபடும் மானுட சக்தியாக வலுப்பெறும். பெண் விடுதலை முன்னெடுப்புகளும் கூட இவ்வாறான ஒரு தளத்தில் வெற்றி கொள்ளப்படும் போதே பூரண சமத்துவத்தை எட்ட முடியும் என நம்பப்படுகிறது.

எமது நாட்டு வாழ்வு முறையில் நோக்கும் போது, இவ்வழியில் எட்டப்படும் சமத்துவமானது, நெடுங்காலத்தை விழுங்கக் கூடுமாகையால், அடிப்படைப் பெண் உரிமைகளை ஒவ்வொரு குடும்ப மட்டத்திலும் எட்ட, பெண்கள் முயல வேண்டும். குடும்ப அலகுக்குள்ளிருந்து, அவ்வளகு சிதைவுறாமல், பெண் தனது உரிமைகளை நிலை நிறுத்த செயற்படலாம்.

போராட்டம் என்கின்ற போது . வெறும் எதிர்ப்புணர்வும், ஆயுதமேந்தலும் மட்டுமல்ல என்பதை அறிவீர்கள். ஒடுக்கப்பட்டோர், தம்மை நிலைநிறுத்த முயல்வதும் போராட்டமே. போராட்டம் என்பது பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்பட்டுள்ளன. காந்தியும், மார்க்ஸம் போராட்டத்தை வெவ்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்தியமை கடந்த நூற்றாண்டுகளில் தரிசனமாகின. சாதி, இனம், மதம், சொத்துடைமை போன்றே, பால் ரீதியான ஏற்றத் தாழ்வும், அதன் கூறான ஒடுக்குமுறைகளும், ஓர வஞ்சனைகளும் பெண்ணினத்தின் எதிர்ப்பைச் சந்தித்து வருகின்றமையே, இன்றைய பெண்ணிய எழுச்சியன்றி, இஃது ஆண்களுக்கு எதிரான போராட்டம் என்ற தப்பர்த்தம் கொள்ளலாகாது.

சமூகச் சூழலில் முன்னெடுக்கப்படும் எந்தவொரு போராட்டத்திலும், ஒவ்வொரு தனிநபரும் ஒரு நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பது யதார்த்தமே. அது சார்பு நிலையாகவோ, எதிர்நிலையாகவோ, இருக்கலாம். ஒத்த இணக்கப்பாடான கருத்தை எட்டுவதே எந்த ஒரு போராட்டத்தின் இலக்குமாகும். ஒருவருடைய நிலைப்பாடு என்பது அறிவின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து எடுத்த முடிவாகவோ, சமூக நிலையும், சமூக அனுபவங்களும் ஏற்படுத்தும் முடிவாகவோ இருக்கலாம்.

பெண்விடுதலை முன்னெடுப்பிலும் பெண்ணியம் பற்றிய அறிவுடையும், சமூக அனுபவங்களின் செயற்பாடுகளும் இணைந்தவையாகவும் இருப்பதுடன், பால் வேறுபாடின்றி இருபாலாருக்கும் புரிதல், புரிய வைத்தல் என்ற தளங்களில் செயற்பாடுகள் அமைய வேண்டும்.

ஆணாதிக்கச் சமூகத்தவரின் மனவுலகில், பெண்கள் பற்றிய கருத்துகளில் பாரிய மாற்றங்கள் காணப்பட வேண்டிய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆண்களின் மனத்தில் மட்டுமன்றி. மரபு ரீதியில் மூழ்கி ஆணாதிக்கத்தை வலியுறுத்தி நிற்கின்ற பெண்ணின் மனதிலும் உள்ள கருத்தியல்கள் சீரமைக்கப்பட்டு, அவர்களது கருத்துலகில் ஆழமான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்படாமல், பெண் விடுதலை சாத்தியமாகப் போவதில்லை.

கடந்த கால் நூற்றாண்டின் பெண் விடுதலை முன்னெடுப்புகளின் பலாபலன்களை அவதானிக்கும் போது, முன்சொன்ன நிதர்சனமான உண்மை தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்குகளை எட்ட முடியாமல் போன்மைக்கும் இவ்வாறான தெளிவான அனுகுமுறை இல்லாமற் போன்மையும் முக்கியமான காரணமாகும்.

ஓமுங்கமைக்கப்பட்டதும், தீர்க்க தரிசன சிந்தனைகளை உள்ளடக்கியதும், சகலரையும் குறிப்பாகச் சொன்னால் இருபாலரையும் ஈடுபட வைப்பதுமான தளத்தில் சென்று பெண்விடுதலை காண இணைந்து நின்று எதிர்த்துப் போராட வேண்டியமையே, சமத்துவத்தை எட்டுவதற்கான யுக்தியாகும்.

எந்த ஒரு போராட்டத்திலும் தொடர்ந்து எதிர்த்து நிற்றல் என்பது அசாத்தியமானது. இடையிடையே ஏற்படுத்தப்படும் சமரசமும், கருத்துப் பரிமாற்றமும், இலக்கை எட்டுவதற்கான முக்கிய அம்சங்களே! இன்றைய எமது தேசிய இனவிடுதலைப் போராட்டத்திலும், இன்றைய மோதல் தவிர்ப்பு என்பது கூட ஒரு போராட்ட வடிவம் தான். புரிய வைத்தலும், எதிர்ப்புணர்வை அகற்றலும், விடுதலையை எட்டும்போது, மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய மனமாற்றங்களை எட்டுதலும், மனம் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பெண் விடுதலைப் போராட்டத்தின் பல பரிமாணங்களும், பகுத்தாராயப்பட்டே செயல் வடிவம் பெற வேண்டும். பெண்ணியம், பெண்ணுரிமை, பெண் சமத்துவம், பற்றிய தெளிவு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய செயற்பாட்டுடனே, அடுத்த கட்டமாக மிக ஆழமான அறிவு நிலைப்பட்ட விவாதங்களும், முன்னெடுப்பு முறைகளும், செயற்பாடுகளும் பற்றிய தெளிவும் ஆராயப்பட்டுத் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். பெண்களின் சுதந்திரம், சமத்துவம் முதலானவற்றை ஈட்டும் முன்னெடுப்புகளின் போது ஆளுமை விருத்தியும், ஆற்றல் வெளிப்பாடும், ஏற்படுத்தல் அவசியமானது.

பால்நிலை சமத்துவம் பற்றிய கருத்தாடல் நிகழ்வுகளாலும், அறிவுட்டலாலும் மட்டுமன்றி, பங்காற்றலாலும் பெண்ணியம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டியதன் முக்கியத்துவமும் உணர்த்தப்பட வேண்டும். சமூக மட்டத்திலான ஒன்றினைந்த போராட்டத்துடன், எமது பாரம்பரியமான குடும்ப அலகுக்குள்ளேயும் புரியவைத்தல், உரிமை பேணல் என்கிற அம்சங்களில்

நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். இதன் போது, குடும்ப அலகுகள் உடையாமற் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பெண் விடுதலை முன்னெடுப்புகளின் போது மனரீதியான, மற்றும் உடல்ரீதியான நெருக்கடிகள் ஏற்படவே செய்யும். இவற்றைத் துணிவுடனும், சாதுரியமாகவும் எதிர்கொண்டு, உறுதியுடன், மனம் சோராது நின்று, அவற்றைப் புறக்கணித்து மனோபலத்துடன் பெண்கள் செயற்பட வேண்டும். முன்வைத்த காலைப் பின்வைத்துச் சோர்வடைந்தால், மரபுவழிச் சமூகத்தின் நடைமுறையிலுள்ள பழையையான சட்டதிட்டங்களுக்குள் மீளவும் அமிழ்ந்து போகின்ற பின்னடைவு ஏற்படும். இதன் விளைவாகப் பெண்ணடிமைத்தனமே மீண்டும் மிஞ்சும். வினைத்திறனுடனும், துணிவுடனும் செயற்பட்டால் மட்டுமே உச்சமான வினைத் திறனை எட்ட முடியும். தீங்குறு பிரிவினர் மேலெழ முடியும்.

பெண்ணியம் பற்றிய தெளிந்த அறிவுடன் எழுதுகின்ற அல்லது கருத்தாடுகின்ற பெண்ணிலைவாதிகளை விட, அவற்றைப் புரிந்து கொண்டு, குழலுக்கேற்ற, நடைமுறைச் சாத்தியமான திட்டங்களை சமூக மட்டத்தில் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றவர்களின் பங்களிப்பே இன்று அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது. பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்களின் அறிதிறனுடன், குழலோடு இணைந்து செயற்படுபவர்களின், செயற்திறனும், செயற்பாட்டனுபவமும் ஒன்றிணைய வேண்டும். பெண் சம்த்துவத்தை எட்டுதலை இலகுபடுத்த இது பெரிதும் உதவிடும்.

பெண் விடுதலை முன்னெடுப்பில், பெண்ணின் இல்ல உழைப்பின் அதியுயர் பெறுமானமானது, சமூக மட்டத்தில் உனர்த்தப்பட வேண்டும். அத்துடன், பெண் சுயமாக உழைத்துப் பொருள்ட்டல், சேமித்தல், பொருளாதாரத்தை வளர்த்துக் கொள்ளல் என்பன ஊக்குப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பாரம்பரியங்கள், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், கலாச்சாரப் பண்பாட்டு மரபு வழி அம்சங்கள். அனைத்துக்குள்ளும் பெண்ணின் உரிமைகளையும் சமத்துவத்தையும், மீட்டெடுக்க வேண்டியுள்ளது. இவை மீட்டெடுக்கப்பட்டு சமத்துவ நிலையடையும்போது முழுச்சமூகமும் இதனால் பெருநன்மை பெறும்.

பரஸ்பரத் தேவைகளை நிறைவேற்றவும், சந்ததி விருட்சத்திற்காகவும் இணைந்து வாழவேண்டியுள்ள இருபால் மனிதப்பிறவிகளிடையே தொக்கி நிற்கும் ஆண்டான் அடிமை பேதமானது களையப்படாவிட்டால், ஆழிப்பேரலையில் சிக்கியதாய், ஆணிவேர் தகர்ந்து மானுட வாழ்வு ஈடாட்டம் காணும்.

சமூக வாழ்வின் அனுபவத்தில் பெறப்பட்ட மனோபவத்துடனும் செயற்படும் பெண்கள், அடுத்த தலைமுறையினருக்கு சிறுவயதிலிருந்தே தன்னம்பிக்கையூட்டியும், சமத்துவம் பேணியும் இருபாலாரையும் வளர்த்தால், பால் பாகுபாடு காலப்போக்கில் அற்றுப்போகும் அல்லவா?

40. பால் நிலை பாரபட்சம் இழியாத வரை பெண்ணிய கெலக்குகளை எட்ட முடியாது

பால் நிலை அசமத்துவத்தால் இன்றைய நவீன உலகப் பெண்கள் கூடப் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளார்கள். பால் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தி, பெண்களை வலுவூட்டினால், இவ்வுலகில் வினைத்திறனான செயற்பாடுகளையும், உச்ச வினைத்திறனையும் எட்ட முடியும். உலகை உயர்வடைய வைப்பதில் பெண்களின் வகிபங்கு குறைத்து மதிப்பிடத்தக்கது அல்ல என்பதை ஆணாதிக்கவாதிகள் முதலில் உணர வேண்டும்.

பால்நிலை சமத்துவம் என்பது பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகை அல்ல. அது அவர்களது உரிமை. பால்நிலை பாரபட்சம் நீக்கப்படுவதால் சிறப்படையப் போவது பெண்களின் வாழ்நிலை மட்டுமல்ல, இதற்கு மேலாகப் பல அனுகூலங்களும் அறுவடையாகும். இதனால் குடும்பம், சமூகம், தேசம், உலகம் எனப் பலமுனைகளில் அபிவிருத்தியை எட்ட முடியும். எனவே பெண்கள் சிறப்புற சமவரிமையுடன் வாழ வலுவூட்டப்பட்டால், ஆக்கப்பூர்வமாக பல நன்மைகளால் இவ்வுலகும், அடுத்த தலைமுறையும் சிறப்புறும்.

குழந்தைகள் பராமரிப்பிலும், வளர்ப்பிலும் பெண்களின் பங்கே அதிகமாக இருப்பதை மறுக்க முடியாது. எனவே பெண்ணியம் மேம்பாட்டையும் போது சிறுவர்களின் அறிவு, ஆரோக்கியம், ஆற்றல் என்பவையும் அபிவிருத்தியடையும். அண்மைக் காலமாகப் பெண்களது அந்தஸ்தில் சில பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்ற போதிலும், இன்றும் பல பெண்கள் பாதாளத்தில் வீழ்ந்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். உலகளாவிய ரீதியில் கோடிக்கணக்கான பெண்களின் வாழ்க்கையில் பால் நிலை பாரபட்ச நோக்கினால் வறுமையும், நோயும், துன்பமும் மேலோங்கி இருக்கின்றன. பெண்ணிய மேம்பாட்டிற்காக உழைக்கும் மகளிர் அமைப்புகள், பெண்கள் மற்றும் சிறுமியர்களின் உரிமைகளுக்காக உரத்துக் குரல் கொடுக்கின்றன. எனினும் முழுமையான சமத்துவத்தை எட்ட முடியாமல் மரபுக்கத்திகளும் பாரம்பரியத் துவக்குகளும் அச்சுறுத்தி நிற்கின்றன. கலாச்சாரப் பண்பாட்டு அம்சங்களும், மதங்களின் நடைமுறைகளும் விடுதலைப் பாதையை அடைத்து நிற்கின்றன. சம்பிரதாயங்களும், சடங்குகளும் கழுத்தை நெரிக்கின்றன.

மதங்களைப் பற்றிப் பேசும் போது பெண்ணியவாதிகள் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டியவர்களாகவே உள்ள நிலையே உள்ளது. மதத்தில் ஊறியவர்கள், அதற்கெரான கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை. மகளிர் தினத்தில் நான் வழங்கிய செவ்விக்கு பலத்த எதிர்ப்பு பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஒருவரிடமிருந்து கடித மூலமும், இருவர் நேரில் வந்தும் தமது அதிருப்தியைத் தெரிவித்தனர். நான் மதங்களுக்கு எதிரானவள் அல்ல. இறை நம்பிக்கை அற்றவளுமல்ல.

நடைமுறை வாழ்வில் பெண்களுக்கான பாரபடசங்களை மட்டுமே குறிப்பிட்டேன்.

பெண்ணிலவாத செயலூக்கிகள் பலரின் ஆய்வு விமர்சனங்களில் மதமும் பெண்களும் பற்றிய காத்திரமான ஆய்வு விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. சிலர் எதிராகவும், சிலர் ஆதரவாகவும் கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர்.

பால்நிலைப் பாரபடசத்தினாலும், சமூகக் கட்டமைப்பின் பலமுனை அழுத்தங்களினாலும் பின்தங்கிய நாடுகளில் வாழும் பெண்கள், தமது அடிப்படை உரிமைகளுக்குப் போராட முடியாதவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். மேலும் இப்பாரபடசத்தினால் குடும்பத்துள்ளும், வெளியேயும் பலவகை வன்முறைகளினாலும் தினமும் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றார்கள்.

எமது பாரம்பரியத்துள், மனைவியைக் கணவன் அடித்துத் துன்புறுத்தினாலும் கூட, அனைத்தையும் சுகித்துக் கொண்டு அவனுடனேயே வாழ நிர்ப்பந்திக்கப் படுகிறார்கள். வன்முறைகளைக் கூட பொறுத்துக் கொண்டு அடிபணிந்து போகாவிட்டால் சமூகம், முழுப் பழியையும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணிலேயே போட்டு விடுகிறது. பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டால் கூட, சட்டங்கள் இருந்தாலும் கூட, பல சந்தர்ப்பங்களிலும், அவமானப்பட நேரிடும் என்பதால் சட்டத்தை நாடாமலும் நாடுகின்ற சமயங்களில் கூடச் சாட்சியங்கள் இல்லாமையால் நீதி கிடைக்காமலும் போகின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலை!

பெண்ணியம், காலம் காலமாக பாரபடசத்துடன் ஒர் அடிமை போல் வாழ்ந்து வருகின்ற பெண்ணினத்தின்

விடுதலையை நோக்காக செயற்படும் பெண்ணிலை வாதத்தை முன்வைக்கின்ற போதிலும், அடக்குமுறைகள், சரண்டல்கள் போன்றவற்றிலிருந்து விடுபட முடியாமலே பல பெண்கள் உள்ளனர். விழிப்புணர்வு பெற்ற சமுதாயம் கூட இன்னமும் பெண்ணியத்தை முழுமையாக அங்கீகரிக்கவில்லை.

அனைத்து குடும்ப சமூக தளங்களிலும் ஆண் பெண் இரு பாலாருக்கும் முழுமையான சமத்துவம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியது இன்றைய தேவையாகும். பெண் விடுதலைக்குத் தடையாக உள்ள சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் நியாயமற்ற தன்மையை ஆணாதிக்கத்தில் மூழ்கியுள்ளவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவும், ஏற்றுக் கொள்ளவும் கூடியான முரண்பாடற்ற போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். பெண் படைக்கப்பட்டகே ஆணுக்கு மகிழ்ச்சி தருவதற்கே என்ற மரபு நிலைப்பட்ட பாரம்பரியமாகத் தொடரும் கோட்பாட்டில் மாற்றம் வேண்டும். ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கொண்ட அநீதியான, பக்கச் சார்பான் கருத்தியல்களில் மாற்றம் காணுதல் காலத்தின் தேவையாகும்.

பெண்ணிய இலக்குகளை எட்ட நினைக்கும் பெண்கள் எல்லாம் வேண்டி நிற்பது. எங்களைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்பதே. பெண்ணியம் பற்றிய பாஸ் பாகுபாடற்ற புரிதலினால்தான் பெண்கள் மட்டுமன்றி, முழு உலகுமே சுபிட்சமாக வாழும் நிலை ஏற்படும்.

41. கிளார்களின் மனமாற்றத்திலேயே பெண்ணிய மேம்பாடு தங்கியிருக்கிறது

அண்மைக் காலமாகப் பெண்ணிய எழுத்துக்கள் மூலம் ஊடகங்களில் அதிக கவனசர்ப்பைப் பெற்ற எழுத்தாளர் சந்திரகாந்த முருகானந்தன். பத்தி எழுத்துக்களுடன், பெண்ணியம் தொடர்பான காத்திரமான பல கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும், சில சிறுகதைகளையும் படைத்துள்ளார். இவரது ஆக்கங்கள் அனைத்துப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளையும் அலங்கரிக்கின்றன. இவர் எழுதிய பெண்விடுதலையும், சமத்துவமும் என்ற நூல் மணிமேகலைப் பிரசரமாக 2005ம் ஆண்டில் வெளியாகி அடுத்த ஆண்டிலேயே இரண்டாவது பிரசரத்தையும் கண்டது. சமூகத்தையும் ஆண்களையும் அதிகம் சாடாமல் அனுசரித்துப் போகும் இவரது எழுத்துக்கள் பலருக்கும் ஏற்புடையதாய் விரும்பிப் படிக்கப்படுகிறது. இலகுநடையில் எழுதப்படுவதால் படித்தவர்களை மாத்திரமன்றி, சாமான்யர்களையும் சென்றடைவது சிறப்பம்சம். பெண்கள் அபிவிருத்திப் புனர்வாழ்வில் அக்கறையுடன் செயற்படும் அவர், உழைக்கும் மகளிர் அபிவிருத்தி நிறுவனத்தலைவியாகப் பணியாற்றியவர். தற்போது தொழிற்படை சிறுவர்களின் நலன் பேணும் சீ.எல்.ஆர்.ஓ. நிறுவன இணைச் செயலாளராகவும், அநாதரவான சிறுவர் இல்லப் பொறுப்பாசிரியராகவும் செயற்படுகிறார். இவர்

இரத்மலானை, கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியின் ஆசிரியை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தினகரன் வாரமஞ்சரிக்காக அவரைச் சந்தித்து உரையாடி ணோம்.

இன்று எமது நாட்டுப் பெண்களின் வாழ்வுநிலை மேம்பட்டுள்ளதாகக் கருதுகிறீர்களா?

கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து எமது பெண்களின் வாழ்நிலை ஏறுமுகமாகி வருவதை மறுக்க முடியாது. பெண்களுக்குக் கிடைத்த கல்வி வாய்ப்பே இந்த ஆரோக்கியமான நிலைக்கு வித்திட்டது. காலம் காலமாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு, வீட்டுக்குள் சிறைப்பட்டவளாய், அடுப்பிலும் நெருப்பிலும் வெந்து கொண்டிருந்த பெண்கள் கணவர்களால் சொத்துடைமையாகவும், பள்ளியறைப் பாவையாயுமே நோக்கப்பட்டு வந்தார்கள். ஒரு கொத்தடிமை போல் அதிகாலை முதல் இரவு வரை அயராது உழைத்துக் களைக்க வேண்டியிருந்தது. இவையாவும் அவருக்கான கடமை என்பதாகவே இருந்து வருகிறது. பெரும்பாலான பெண்கள் தாம் அடிமைப்பட்டிருப்பதை அறியாதவர்களாக, இதுவே விதி என்பதுவாய் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தார்கள். அத்துடன் கணவர்களினதும், குடும்பத்தலைவர்களினதும், சமூகத்தினதும் அடக்குமுறை இவர்கள் உணராதவாறு இவர்கள் மேல் திணிக்கப்பட்டிருந்தது. பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை இந்தச் சோகம் தொடர்ந்து நிலைத்திருந்தது. பெண்கள் சுயமாகச் சிந்தித்துத் தீர்மானம் எடுக்கவோ, சுதந்திரமாகச் செயற்படவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை. குடும்ப வன்முறைகளாலும், பாலியல் வன்முறைகளினாலும் இவர்கள் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாகி வந்தனர்.

இன்று அந்த நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதா? முழுமையான மாற்றத்தை இன்னும் எட்டவில்லை எனினும் மாற்றத்திற்கான திசையில் பயணிக்கிறார்கள். அண்மைக்காலமாகப் பெண்கள் விழிப்படைய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தாம் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதையும், பால்சமத்துவ நிலை பற்றியும் உணர்ந்து கொண்டதே வெற்றிக்கான படிதான். மேற்தட்டு மற்றும் நடுத்தர மேற்தட்டுப் பெண்களிடையே பெண்ணியம் பற்றிய தெளிவு ஏற்பட்டுள்ள அளவு, கீழ்த்தட்டு மக்கள் மத்தியிலும், உழைக்கும் தொழிலான வர்க்கப் பெண்கள் மத்தியிலும் போதிய விழிப்புணர்வு ஏற்படவில்லை. எனினும் எழுச்சிகள் ஏறுமுகமாக வேகம் கொள்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. கல்வி அறிவு பெண்களின் கண்களைத் திறந்துள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. இதனால் இன்றைய பெண்கள் விழிப்புணர்வு பெற்றுக் கூட்டுமைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளார்கள். அடிமைத்தனங்களையும் கண்மூடித்தனமான சம்பிரதாய ஒடுக்குமுறைகளையும் பின்தள்ளிவிட்டுச் சுதந்திரமாகவும், முற்போக்காகவும் செயற்பட ஆரம்பித்துள்ளார்கள். வேலைவாய்ப்பும், வருமானமீட்டலும் பெண்களின் நிலையை உயர்த்தியுள்ளன. ஆண்களில் முற்று முழுதாகத் தங்கியிருந்த நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. சுயமாகச் சிந்திக்கவும், தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளவும் இன்றைய பெண்கள் தொடங்கியுள்ளமை பெண் விடுதலையின் முன்னேற்றத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது.

சமூகத்தில் பெண்களுக்கெதிராக ஆணாதிக்கம் எவ்வாறு உருவானது என்று நினைக்கிறீர்கள்?

இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், மனிதன் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்த காலத்தில்

பெண்களே ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் தலைமை தாங்கினாள். நிலவுடையைச் சமுதாயம் ஆரம்பித்த பின்னரே, பெண்ணின் நிலை வீழ்ச்சியடைந்ததாகத் தெரிகிறது. தாய்வழிச் சமூகத்திலிருந்து தந்தை வழிச் சமூகத் தோற்றமானது, பெண்ணையும் சொத்துடையையாகப் பின்தள்ளியது எனலாம். குடும்ப அலகின் வருகைக்குப் பின்னரே பெண்ணின் மீதான ஆதிக்கம் அதிகரித்தது எனலாம். இதனால் உருவானதே ஆணாதிக்கம். இங்கு பாலியல் கட்டுப்பாடுகள் முதலில் பெண்ணுக்கே விதிக்கப்பட்டது. ஒருதலைப்பட்சமான போலிக் கற்பெனும் மாயையின் உருவாக்கமும் இதனாலேயே ஏற்பட்டது. சமூக ஒழுக்க நெறிகள் உருவாக்கப்பட்ட போது, பாரபட்சமாக ஆண்களுக்குச் சார்புடையதாக உருவாக்கப்பட்டது. மதமும் அதனோடு ஒன்றிய கலாசார பண்பாட்டு உருவாக்கங்களும் பெண்ணுக்குப் பாதகமாக உருவாக்கப்பட்டன.

மதம் பெண்ணை அடிமைகொள்ள ஏதுவாக அமைந்தது என்று கருதுகிறீர்களா?

நிச்சயமாக! மதக்கோட்பாடுகள் யாவும் ஆண்களாலேயே உருவாக்கப்பட்டன. எல்லாமே ஆண்களான இறைவர்களின் அல்லது இறை அவதாரப் புருஷர்களின் படைப்புகளே. மேலும் காலத்திற்குக் காலம் மதக்கோட்பாடுகளில் பெண்ணுக்கு எதிரான அம்சங்கள் இடைச் செருகலாகவும் உட்புகுத்தப்பட்டிருக்கலாம். அன்மைக்காலமாக சில பெண்கள், மதம் பெண்களுக்கு எதிரான அம்சங்களைக் கூறவில்லை என வாதிடுகின்றனர். எனினும், எல்லா மதங்களும் பெண்களைச் சமமாக ஏற்கவில்லை என்பது இரகசியமல்ல. மதத்தின் பெயரால் பெண்களின் பல உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வழிபாட்டில் பாகுபாடு, சடங்குகளில் பாகுபாடு, கலாச்சார அம்சங்களில் பாகுபாடு எனப் பல உதாரணங்களை எடுத்துக் கூற முடியும்.

பெண்ணிய மேம்பாட்டிற்கு மாறாகப் பெண்களே செயற்படுவதைக் காண முடிகிறதல்லவா?

மத, கலாச்சார அம்சங்களில் சிறுவயதிலிருந்தே ஊரி வளர்ந்து வந்த பெண்கள் சிலரிடம் இன்றும் கூடப் பெண் விடுதலைக்கு எதிரான சிந்தனைகள் இருக்கவே செய்கின்றன. இன்னொரு காரணம், பெண்களிடையே போட்டியும் பொறாமையும் அதிகமாக உள்ளமை. பெண்களில் குறைகாண்பதும், ஒழுக்கம் தொடர்பாக அதிகம் விமர்சிப்பதும், விதவைகளை ஒதுக்கி வைப்பதும், சீதனம் கோருவதும், காதலை மறுப்பதும் பெரும்பாலும் பெண்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஒழுக்கம் தொடர்பான விமர்சனங்களால் பல பெண்களின் வாழ்வு பாதிப்புக்குள்ளாகிறது. ஆனாலும், பெண்கள் பெண்களின் ஒழுக்கம் பற்றியே தூக்கிப் பிடிக்கிறார்கள். ஆண்கள் எப்படி நடந்தாலும் அதை அதிகம் தூக்கிப் பிடிப்பதில்லை. கற்பு என்ற ஒழுக்கநெறி இருபாலாருக்கும் இருக்க வேண்டும்.

பெண்ணிய மேம்பாடு பற்றி ஆண்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்?

காலம் காலமாகப் பெண்ணை வருத்தி சுகம் அனுபவித்து ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த ஆண்கள் பலர் பெண் விடுதலையை நிராகரிக்கிறார்கள். பெண்ணுக்கு என்ன குறை என்று கேட்கவும் செய்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைய இளைஞர்களின் போக்கில் மாற்றம் தெரிகிறது. பெண்

சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் செய்கிறார்கள். ஆண்களின் இந்த மனமாற்றம் ஆரோக்கியமானது. பெண்களின் விழிப்புணர்வினாலும், போராட்டத்தினாலும் மட்டும் பால் சமத்துவத்தை எட்டிவிட முடியாது. இளைஞர்களின் புரிதலிலும், மனமாற்றத்திலுமே பெண்ணிய மேம்பாடு பெரிதும் தங்கியிருக்கிறது எனலாம். இன்று படித்த, உயர் பதவி வகிக்கின்ற கணிசமாக வருவாய் ஈட்டுகின்ற பெண்கள், குடும்பத்தில் சொல்லொண்டுத் துயயரை அனுபவிக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். பெண்ணின் குடும்ப வேலைப்பனு குறைக்கப்பட வேண்டும். ஆற்றல், ஆளுமைகளுக்குத் தட்டோடலாகாது.

பாலியலில் சமத்துவ நிலை ஏற்பட வேண்டுமானால் திருமணத்தில் சுதந்திரம் வேண்டும். ஆண் - பெண் பிள்ளைகளிடையே சிறு வயது முதல் பாகுபாடு காண்பிக்கக் கூடாது. பெண்ணைச் சுமையாகக் கருதும் நிலை மாற வேண்டும். சாண் பிள்ளையானாலும் ஆண் பிள்ளை என்ற அபத்தங்கள் நீங்க வேண்டும். சொத்துரிமையில் பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. இவ்வாறான பல அம்சங்களில் ஆண்களின் சிந்தனைகளில் அண்மைக்காலமாக நல்ல மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிகிறது. பெண்ணிய மேம்பாட்டை ஆண்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் காலம் வெகுதுரத்தில் இல்லை.

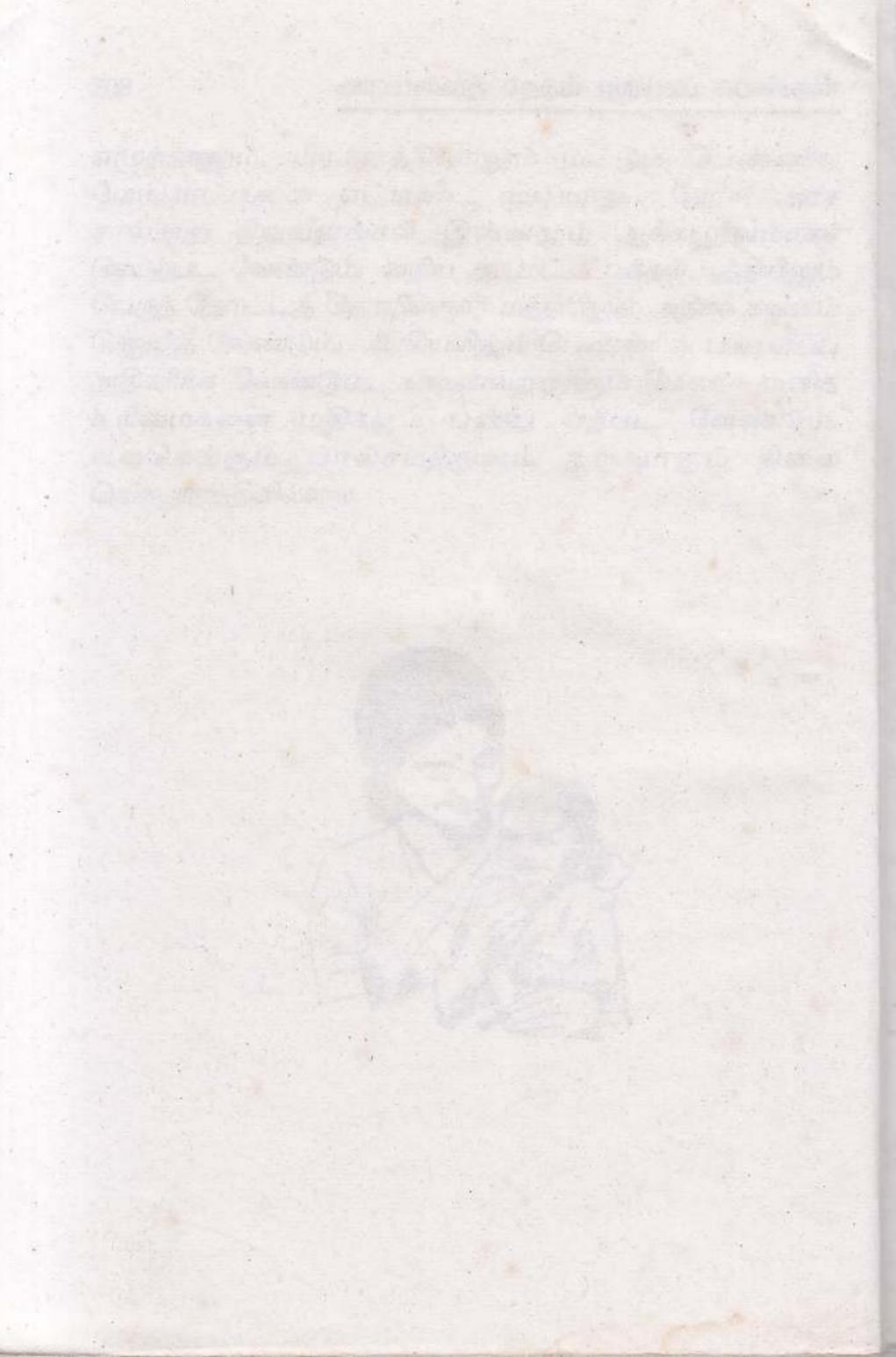
எமது நாட்டில் பெண் விழுதலை முன்னெழுப்புக்கள் போதுமானதாக உள்ளதாகக் கருதுகிறீர்களா?

இல்லை. இன்னமும் உத்வேகமும் செய்திறனும் உடையதாக மாற வேண்டும். வெறும் ஆய்வுகளாலும்,

எழுத்தாலும், பிரசாரத்தினாலும் மட்டும் பெண்ணிய மேம்பாட்டினை எட்டிவிட முடியாது. அரச, அரசார்பற்ற நிறுவனங்கள் இன்னமும் ஆக்கபூர்வமாகச் செயற்பட வேண்டும். வறிய அடிமட்ட மக்கள் மத்தியிலும் பெருந் தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அரசியலிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகரிக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனித உரிமைகளை மதிக்கும் பண்பு ஏற்பட வேண்டும். உலகெங்கும் பால்சமத்துவம் உருவாகும் நிலை வெகுதூரத்திலில்லை.

இந்நூலாசிரியர் குறித்து...

இலங்கைப் பெண் எழுத்தாளர்களில் இன்று குறிப்பிடத் தகுந்த ஒரு பெண்ணிய எழுத்தாளராக திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்ம் விளங்கி வருகிறார். திருச்சந்திரன், பத்மா சோமகாந்தன், சித்திரலேகா போன்ற பிற இலங்கைப் பெண்ணிய எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களைப் போல இவரும் சமுதாய நோக்கில் எழுதிவரும் படைப்புகள் வாசக, வாசகிகளை அதிக அளவில் இவருக்கு பெற்றுத் தந்துள்ளது.

கி.ளி.நொச்சி.யில் உழைக்கும் மகளிர் அபிவிருத்தி நிறுவனத் தலைவரியாகத் தனது சமூகப் பணிகளை ஆரம்பித்தவர், தொடர்ந்து முதியோர் இல்லம், சிறுவர்களின் விடுதி எனத் தனது சேவையை பல தளங்களில் விரிவுபடுத்தியவர். சேவை நாட்டம் நிரம்பிய இவரது கவிதை, கதை, கட்டுரைகளை, இலங்கையின் புகழ் பெற்ற பத்திரிகைகளான தினக்குரல், வீரகேசரி, ஈழநாதம், தினகரன், மல்லிகை, ஞானம், வெளிச்சம் ஆகியவை வெளியிட்டுள்ளன.

இரத்மலானை, கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றும் இவர், மனித உரிமை டிப்ளமோ பட்டயம் பெற்றவராவார். இந்நூலில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் விரிவாகப் பேசப்படுவதுடன், பெண்கள் படும் துயர்கள், அவர்களது பிரச்சனைகள் பற்றியும் அதற்கான தீர்வுகள் குறித்தும் நிறைய எழுதியுள்ளார்.

பெண்களின் விழிப்புணர்வு மேம்பட எழுதும் இவரது கட்டுரைகள் எல்லோராலும் பெரிதும் விரும்பி வரவேற்கப்படும் என்பது நிச்சயம்.

- பதிப்பகத்தார்